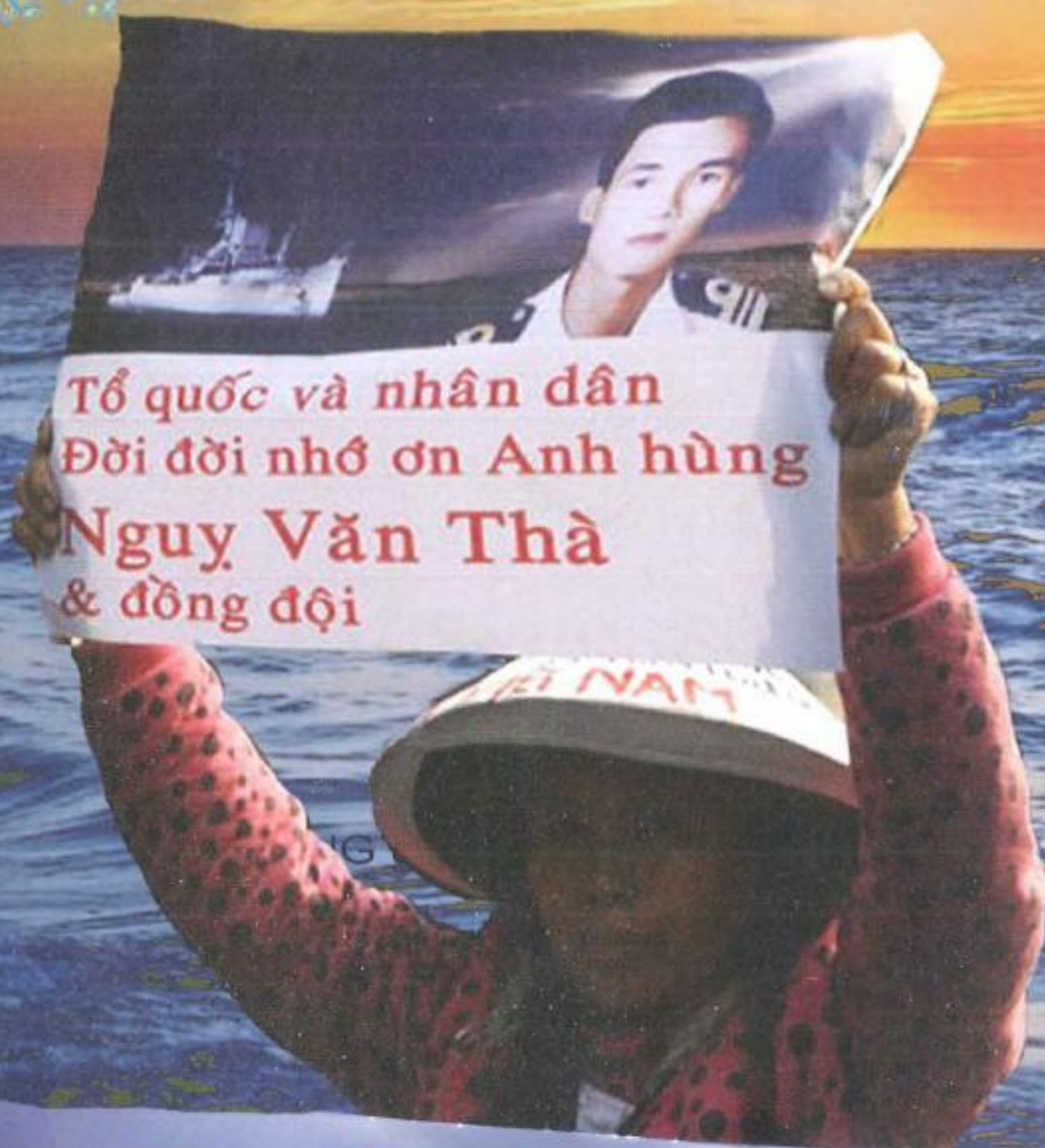




VƯỢT SÓNG OVER BØLGENE

TẠP CHÍ THÔNG TIN VĂN HÓA XÃ HỘI CỦA HỘI NGƯỜI VIỆT Từ NẠN TẠI NA UY
TIDSSKRIFTET FOR VIETNAMESISKE FLYKTNINGER I NORGE - NR. 1 JUNI. 2014



Tổ quốc và nhân dân
Đời đời nhớ ơn Anh hùng
Nguyễn Văn Thà
& đồng đội

ĐẢ ĐẢ
ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM
BÁN NƯỚC CHO TÀU

Lilleasia Hegdehaugveien 31
địa điểm hoàn hảo cho tiệc cưới của bạn



Nhà hàng Lille Asia -
Hegdehausveien 31, 0352 Oslo
*Không gian rộng lớn, sang trọng
(300 chỗ)

*Thực đơn phong phú, đa dạng
các món Việt, Thái, Nhật

*Nhận tổ chức với giá ưu đãi cho
đám cưới, tiệc liên hoan
cho quý đồng hương

*Đội ngũ phục vụ chuyên nghiệp,
nhiệt tình, chu đáo.

Xin liên hệ để biết thêm chi tiết:
Lille Asia Hegdehaugsveien 31,
0352 Oslo .

TLF : 412 75 238, gặp anh Vĩnh,
hoặc email: vinh@lille-asia.no.

Trân trọng được đón tiếp và phục vụ

www.lille-asia.no

facebook.com/LilleAsiaHegdehaugsveien31



Số 1 - 2014

Utgivelsesdato: 30.06.2014

Vượt Sóng / Over bølgene

Adresse: Torggata 31, 0183 Oslo, Norway

epost: vuotsong@vietnet.no

Org.: 992662697

Bankkonto: 6236 06 40111

Chủ nhiệm / Redaktør: Trần Hồ Chánh Trung

Chủ bút / Redaksjonssjef: Phạm Sĩ Việt

Tổng Thư ký/ Generalsekretær: Phạm Bá Công

Thủ quỹ / Finanser: Huỳnh Phương

Tóm lược Nauy / Koordinator: Tôn Thất Sơn, Trung Việt

Hình bìa/Bokomslag: Biển Đông dậy sóng - Đỗ Châu Sơn

TRONG SỐ NÀY:

- Lá thư Tòa soạn (Redaksjonelle brev)/ Vượt Sóng	4
- Chúng ta phải làm gì? (thông báo) BCH HNVTN	5
- Tâm thư gửi Đồng hương & Hội viên v/v "Cờ Vàng" BCH HNVTN	6
- HNVTN Đại Hội Thường Niên 2013 (Årlig allmøte for medlemmer av Det Vietnamesiske Flyktningesforbundet for 2013/ Phạm Sĩ Việt	7
- Sinh hoạt Cộng đồng/ Phạm Sĩ Việt tổng hợp	16
- Trang Thiếu Nhi/ Phạm Xuân Lan	26
- Chim bay về biển (truyện ngắn)/ Phạm Tín An Ninh	34
- Cõi Xuân (thơ)/ Bạch Ngọc Phước	37
- Ngôi nhà không chủ (tùy bút)- Boligen uten eier - Phạm Vũ Huy Hoàng	38
- Chùm thơ 50 (thơ)/ Rong Xanh	39
- Lòng người viễn xứ (nhạc)/ Minh Thao	40
- Hội chứng Việt Nam (tạp ghi)/ Huy Phương	42
- Câu chuyện những giấc mơ (tùy bút)- Drømmene som forutså katastrofen/ Người Biết Trước	44
- Tưởng niệm 40 năm hải chiến... (tưởng niệm) - Påminnelse om 40 års krig mellom Det Sør-Vietnamesiske Marine Styrke og Det Kinesiske Marine Styrke i 19.01.1974/ Tôn-thất Sơn	49
- Đêm nghe biển gọi (thơ)/ Ngọc Tuyền	53
- Vườn trần - Chờ Xuân - Xuân trần ai - Ta thềm (thơ)/ Kim Tiên	53
- Thuyền Nhân Ca (thơ)/ Dĩ An	53
- Tháng tư uất hận - Tháng tư nô gian (thơ)/ ViVi	54
- Quê hương mòn mỏi (tùy bút)/ Song Vũ	55
- Ai oán (thơ)/ Khối Liên Kết - Ủng hộ XDTĐ Trong Sự Minh Bạch và Đoàn Kết	60
- Còn nhớ chút dư tàn (th)/ Ngọc Tuyền	60
- Bài thơ chúc Mẹ bình yên (thơ)/ Dĩ An	61
- Hèn nhát, bán nước thì không thể đánh giặc (điểm báo)/ Lê Nguyễn (danlambao.com)	62
- Đảng CSVN chỉ vì quyền cai trị chứ không vì Tổ Quốc (điểm báo) - Nguyễn Thạch (danlambao.com)	64
- Bản di chúc của vua Trần Nhân Tông (điểm báo) Phật Giáo Hoà Hảo hải Ngoại	65
- Việt Kiều là ai? (tiểu luận) - Hvem er oversjøiskevietnamesere?/ Nguyễn Thùy Dung	66

NHÀ VIỆT NAM VIETNAMHUSET

TORGGATA 31, 0183 OSLO, tel: 2

Epost: post@vietnamhuset.no



BẠN THÍCH THAM GIA SINH HOẠT NÀO? NOE FOR DEG?

1. TIẾNG VIỆT CHO TRẺ EM
VIETNAMESISKURS FOR VIETNAMESISKE BARN
 2. TIẾNG VIỆT CHO NGƯỜI NA-UY
VIETNAMESISKURS FOR NORDMENN
 3. HỌC THÊM TOÁN LÝ HÓA (đủ lớp)
STØTTEUNDERVISNING I MATTE, FYSIKK OG KJEMI
 4. TIẾNG NA-UY CHO NGƯỜI BẮT ĐẦU LẠI
 5. TẬP ĐÀN (DƯƠNG CẨM, VỸ CẨM, TÂY BAN CẨM)
PIANO, FIOLIN, GITAR FOR NYBEGYNNERE
 6. HỌC VI TÍNH (cho người lớn tuổi)
DATA OG INTERNETT FOR ELDRE
 7. TẬP VÕ BÌNH ĐỊNH (Võ cổ truyền Việt Nam)
TRADISJONELL VIETNAMESISK KAMPSPORT
 8. THẢO LUẬN CÁC VẤN ĐỀ XÃ HỘI
SAMFUNNSDEBATT
- HOẶC BẠN CHỈ MUỐN GẶP GỠ BẠN BÈ, ĐỒNG HƯƠNG
ELLER DU VIL BARE VÆRE SAMMEN MED NOEN
- * BÊN TÁCH CÀ PHÊ - OVER EN KOPP KAFFE/TE
 - * BÊN BÀN CỜ - VED ET SJAKKBRETT
 - * ĐỌC SÁCH BÁO TIẾNG VIỆT - VED EN BOKHYLLE
 - * BANH BÀN - VED ET AIRHOCKEY/ FOTBALLSPILL BORD

HÃY GHÉ NHÀ VIỆT NAM! STIKK INNOM VIETNAM HUSET!

MỞ CỬA:

Mandag - Torsdag: 10:00 - 18:00 giờ

Fredag - Lørdag: 12:00 - 17:00 giờ

Cuối tuần có chương trình đặc biệt sẽ thông báo riêng,
xem trang www.vietnet.no

Egen kunngjøring for spesielle anledninger, ofte i helgen,
se også www.vietnet.no

Liên lạc: post@vietnamhuset hoặc mob.: 451 16 004

OVER BØLGENE

Tidsskriftet for vietnamesiske
flyktninger i Norge, utgitt og
distribuert av Det Vietnamesiske
Flyktningeforbundet i Norge

Støttet av Norsk Kulturråd



NORSK KULTURRÅD
Arts Council Norway

Cá thư tòa soạn Ceder

Cùng quý độc giả,

Mỗi năm cứ độ tháng tư, ít nhiều cảm xúc đôn đau lại hiện về, nhất là đối với các bậc cha anh, những người đã từng kinh qua diễn biến của lịch sử ở mốc thời gian 30 tháng tư một chín bảy lăm. Một thời điểm đau thương để rồi sau đó từng người - từng đoàn người - lũ lượt bỏ nước ra đi. Cuối cùng họ phải chấp nhận như là một vận may để được làm kiếp tha hương vô Tổ Quốc.

39 năm sau khi đã định cư an ổn nơi xứ người, và với niềm thốn thức đó chúng ta càng sáng suốt để đặt lại vấn đề, mà sự kiện này như là một tiền lệ từ những kẻ vô tâm, vô cảm: họ tụ tập đông đảo để ca hát hội hè, để say sưa chè chén, để nhảy múa vui chơi đàn đúm... trong thời điểm đau thương của "tháng tư đen". Trong lúc mỗi lòng người tỵ nạn vẫn đau đáu với hàng triệu vong linh đồng bào ruột thịt đã vùi thây trong lòng đại dương. Cũng nhờ thế chúng ta mới được Cao Ủy Tỵ Nạn Liên Hiệp Quốc mở vòng tay đón nhận cho định cư ở một quốc gia đệ tam.

Nhân 30 tháng tư năm nay, đáng lẽ chúng tôi muốn gói ghém trong số báo Vượt Sóng này một trang sử nghiệt ngã của đất nước và dân tộc để nói lên lòng thương kính đối với những bậc quân nhân kiêu hùng Quân lực Việt Nam Cộng Hòa vị quốc vong thân, cũng như các tướng lãnh tài ba sa cơ anh hùng tận, uất nghẹn tuần tiết trước thế trận khốn cùng của bàn cờ chính trị tháng tư đen. Nhưng vào phút chót, trước hiện hình biển đảo ở quê nhà bị ngoại bang xâm xé ngày càng trầm trọng, có nguy cơ mất nước vì giặc phương Bắc, chúng tôi muốn góp tiếng nói vào hoàn cảnh bi đát này trong một phần của trang báo, để gọi là chúng ta không đến nỗi vô tâm, vô cảm trước thời mạt vận vì sự chèo chống con thuyền quốc gia vô cùng tệ hại của chế độ cộng sản Việt Nam.

Thưa quý độc giả,

Như chúng ta đã thấy thời gian gần đây, trong vấn nạn "Biển Đông Dậy Sóng" lại nổi lên một chiến dịch "cờ đỏ" trà trộn với "cờ vàng". Đây là âm mưu "lấn đất giành dân" mà các sứ quán cộng sản Việt Nam ở những nước sở tại lợi dụng lòng dân sôi sục chống Tàu cộng, muốn hợp thức hóa màu cờ máu của đảng cộng sản Việt Nam trong Cộng đồng người Việt tỵ nạn chúng ta. Hầu hết tại các quốc gia, nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã tung chiến dịch "cờ đỏ sao vàng" ở những khu vực có Cộng đồng người Việt tỵ nạn định cư. Điển hình tại Oslo đã có hiện tượng này vào các ngày 16.05 & 01.06.2014, rập khuôn như là kịch bản "biểu tình chống Trung cộng" để xoa dịu lòng căm hận chế độ phi nhân tính đảng cộng sản Việt Nam của chúng ta.

Vì vậy đề tài gọi là "Biển Đông Dậy Sóng" đã được cộng đồng hải ngoại quan tâm lo lắng cùng với đồng bào quốc nội, và trang báo Vượt Sóng kỳ này như là tiếng nói khẩn thiết báo nguy sơn hà đang còn nguy biến trước sự bất tài của chóp bu đảng cộng sản Việt Nam.

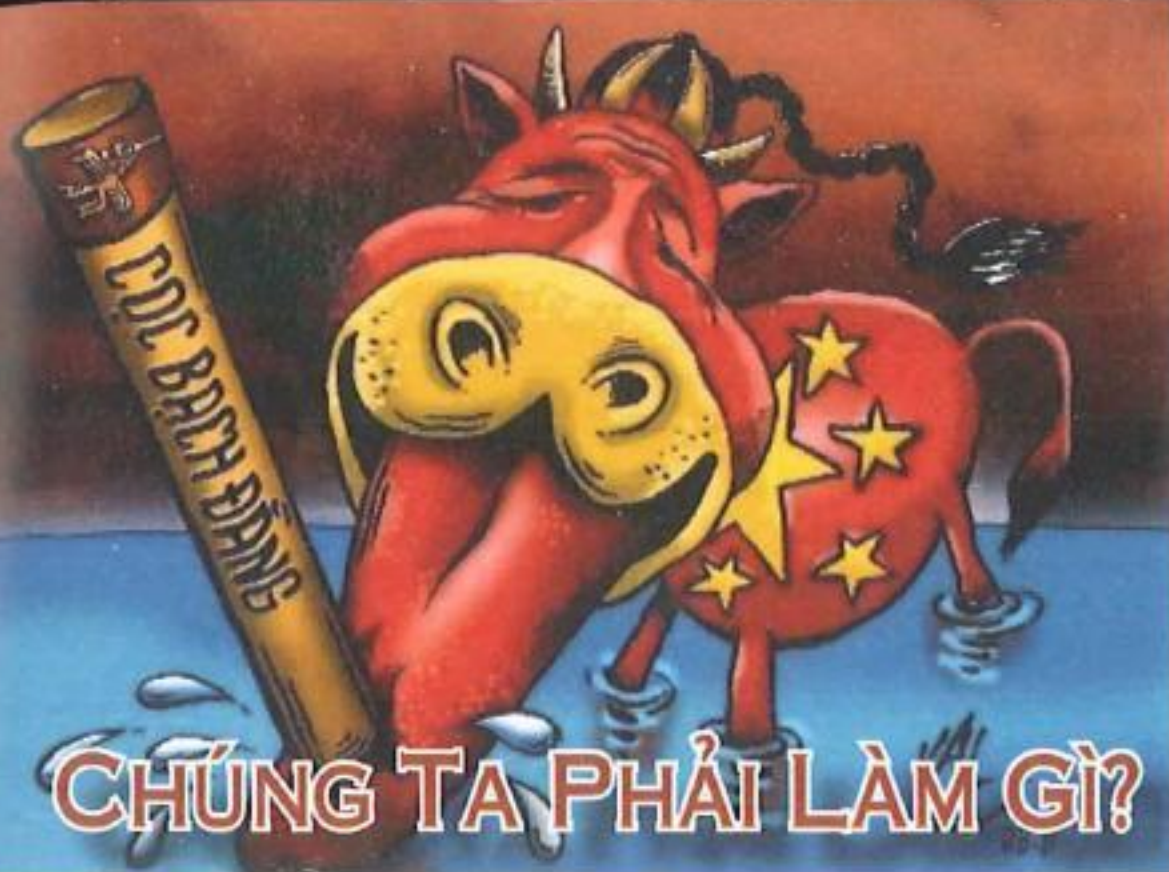
Cũng vì lý do đó nên Vượt Sóng kỳ này sẽ được chọn lọc khá kỹ các bài viết mang nội dung như đã vừa thưa, không như dự tính ban đầu để các bài viết chỉ thuần "Tháng Tư Đen".

Với chủ trương tờ Vượt Sóng phải gói ghém đầy đủ ý nghĩa đó, để cùng bước song hành với thời cuộc, nên chúng tôi kính mong quý tác giả lượng thứ nếu bài viết của mình không được chọn đăng trong số này. Nhưng chúng tôi sẽ tuân tị cho đăng trong các số Vượt Sóng kế tiếp.

Một lời cầu chúc thật an lành đến với quý đồng hương, quý độc giả Vượt Sóng. Cầu xin đất nước Việt Nam sớm thoát khỏi ách độc tài đảng trị cộng sản Việt Nam, thoát khỏi nạn ngoại xâm phương Bắc.

Trân trọng,

Vượt Sóng



Trung Cộng

2-27.5.2014: Trung cộng đặt giàn khoan dầu HD 981, Tiếng Tàu: 海洋石油 981; Âm: Hǎiyáng Shíyóu 981; Hán-Việt: Hải Dương Thạch Du 981; tên viết tắt tiếng Anh: CNOOC 981, trong vùng lãnh hải Hoàng Sa. Đảng CSVN vẫn dám chưa dám

đơn kiện Trung Cộng. Tóm tắt, đảng CSVN lại còn:

A. Cấm dân chúng trong nước biểu tình chống Trung Cộng.

B. Nhưng ở nhiều nơi trên thế giới, đảng CSVN cho phép các thành phần du học sinh, xuất khẩu lao động, giới kinh doanh người Việt... được đi biểu tình chống Trung Cộng. Nơi nào cũng tràn ngập biểu ngữ và "cờ đỏ, sao vàng".

4. Mặt Trận Cờ Đỏ

Tại sao trong nước thì cấm biểu tình? Ngoài nước thì không? Muốn lấy lại Hoàng, Trường Sa, chúng ta phải dựa vào Luật pháp Quốc tế, Luật Biển..., Đồng minh Liên kết... và Lực lượng Quốc phòng... Không thể phát "một rừng cờ đỏ" ở Hải ngoại mà thành công được. Biểu tình chỉ có tác dụng đánh động dư luận, công luận thế giới mà thôi. Nhưng tòa án quốc tế nào xử về "công hàm bán nước" 1958 của đảng CSVN? "Mặt trận cờ đỏ" tại hải ngoại chỉ nhằm:

A. Đảng CSVN muốn "chạy tội" bán nước.

B. Đảng CSVN muốn "lãnh đạo" lâu dài đất nước.

C. "Mặt trận cờ đỏ" chỉ là thủ đoạn "giành dân, chiếm đất, cấm cờ" tại Hải ngoại theo Nghị quyết 36, "thu phục" kiều bào.

5. Muốn Vô Hiệu Hóa

Công Hàm Bán Nước 1958 Của Đảng CSVN

A. Không giải thể chủ nghĩa, chế độ, chính thể, đảng CSVN thì không vô hiệu hóa được Công Hàm Bán Nước 1958 Của Đảng CSVN (Việt Nam Dân

Chủ Cộng Hòa, Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam).

B. Không giải thể chủ nghĩa, chế độ, chính thể, đảng CSVN thì đất nước còn "ngu, nghèo, bẩn", thì còn nô lệ Bắc phương, theo chính sách "dĩ Việt, trị Việt".

6. Hoàng, Trường Sa Là Của Việt Nam Cộng Hòa

Việc trước mắt của đồng bào Việt Nam tỵ nạn CS tại Hải ngoại:

A. Không đứng chung với "cờ đỏ" để biểu tình chống Trung Cộng.

B. Nên may nhiều Cờ Vàng khổ lớn và khẩu hiệu Việt, Anh, Pháp ngữ...: Hoàng, Trường Sa Là Của Việt Nam Cộng Hòa.

C. Cổ động, vận động càng nhiều càng tốt giới trẻ tỵ nạn CS tham dự các cuộc biểu tình chống CS Việt và CS Tàu.

D. Phổ biến nội dung các cuộc biểu tình chống Cộng trên Internet, Web, e-mail, youtube... TV, Radio, truyền thông báo chí...

7. Yêu Nước Hay Bán Nước?

1. Trong vòng 40 năm, đảng CSVN giấu kín Công Hàm Bán Nước 1958 Của Đảng CSVN.

2. Trong vòng 40 năm, đảng CSVN không lên tiếng đòi lại chủ quyền hai quần đảo Hoàng, Trường Sa.

3/ Trong vòng 40 năm, đảng CSVN vẫn bang giao, thần phục kẻ thù Đại Hán Trung Cộng, và vững tin rằng:

"Mối tình hữu nghị Việt Hoa

vừa là đồng chí, vừa là anh em."
(Thơ HCM)

Hội Người Việt Tỵ Nạn CS Tại Na Uy gửi lá thư này, mong quý vị đọc và xét lại vai trò của một công dân Việt Nam đối với hiện tình đất nước thân yêu của chúng ta.

"Hai quần đảo Hoàng, Trường Sa Là của Việt Nam Cộng Hòa thân yêu!"

1. Hiện Tình Đất Nước: Biển Đảo.

1974: Trung Cộng chiếm quần đảo Hoàng Sa.

1988: Trung Cộng chiếm phần lớn quần đảo Trường Sa.

Trước 30.04.1975: Hai quần đảo Hoàng, Trường Sa thuộc phần lãnh thổ của Việt Nam Cộng Hòa (Dưới vĩ tuyến 17).

1958: Công hàm của thủ tướng Phạm Văn Đồng (Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa) nhìn nhận Biển Đông (Lãnh hải có hai quần đảo Hoàng, Trường Sa) thuộc lãnh hải của Trung Cộng).

2. Tội Ác Bán Nước Của Tập Đoàn CSVN

(Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa & Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam)

1974: Việt Nam Cộng Hòa phản đối Trung Cộng chiếm quần đảo Hoàng Sa trước công luận thế giới. Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (CSVN) hoàn toàn im lặng.

1974 - 2014: 40 năm Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (CSVN), Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam (CSVN) đều im lặng, không lên tiếng chính thức đòi lại chủ quyền hai quần đảo Hoàng, Trường Sa từ tay Trung Cộng. Trước kẻ thù Đại Hán đồng hóa, bành trướng và bá quyền như thế, mà đảng CSVN vẫn cho là mối quan hệ Việt-Trung: "16 chữ vàng" và "4 tốt". Đảng CSVN đã cắt đất, dâng biển cho giặc phương Bắc để củng cố, duy trì đảng CSVN và học thuyết không tưởng "Xã Hội Chủ Nghĩa", rõ ràng là Việt gian "bán nước, cầu vinh".

3. Tội Ác Gần Đây Nhất Của



Kính thưa Quý đồng hương cùng hội viên HNVTN,

Trong thời gian qua, nhất là sau ngày 16.05.2014, có một số người đặt câu hỏi tại sao Hội Người Việt Ty Nạn không tổ chức biểu tình chống Trung cộng như "Ban Tổ Chức biểu tình, 16.05.2014", qua sự kiện Trung cộng đặt giàn khoan HD 981 tại thềm lục địa Việt Nam?

Để giải đáp câu hỏi này, BCH/HNVTN xin được minh định như sau:

- HNVTN không nhất thiết phải rập khuôn khi đã có một nhóm người & tổ chức đảng phái đã làm.

- Khi lòng dân chưa nhất tề thì việc tổ chức xuống đường chưa hẳn là hành động yêu nước chính đáng.

- Đối đầu với chế độ cộng sản VN là cuộc đấu tranh trường kỳ, không đơn giản chỉ một buổi chiều 16.05.2014.

- BCH/HNVTN trong trách vụ nhận lãnh, sẽ đi đúng đường lối đã được Cộng đồng và Hội viên giao phó. Vì thế mọi hành động đều có sự dẫn dắt cân nhắc.

Nhân đây chúng tôi xin đề cập đến hiện tượng "CỜ ĐỎ" lẫn lộn trong "CỜ VÀNG":

Thưa quý vị,

Cũng trong thời gian gần đây, nhà cầm quyền CSVN đã tung ra chiến dịch "cờ đỏ sao vàng" ở những nơi có người Việt tỵ nạn. Hiện tượng bất thường này đã gây không ít xôn xao trong cộng đồng tỵ nạn chúng ta. Vì thế, trong vai trò đại diện cho tiếng nói chân chính của người Việt quốc gia, BCH/HNVTN xin nêu ra một số sự kiện như sau:

Lịch sử cho thấy từ ngày đảng CSVN được thành lập đến nay, họ chỉ thuần là bọn tay sai cho CS đệ tam quốc tế, qua các thời điểm:

1. Cuộc chiến chống Pháp 1948-1954: có Liên Xô, Trung cộng đứng phía sau.

2. Cuộc chiến năm 1960-1975: có Liên Xô, Trung cộng, và cả khối CS Đông Âu đứng phía sau.

3. Cuộc chiến biên giới Việt-Trung 1979: có Liên Xô đứng phía sau.

4. Khi Liên Xô và khối cộng sản Đông Âu sụp đổ năm 1989. Đảng CSVN quay đầu quy phục Trung cộng; ký hiệp ước Thành đô năm 1990, dâng vịnh Bắc bộ, cắt đôi thác Bản Giốc và nhiều vùng đất dọc biên giới VN cho Tàu cộng.

5. Hiện tại, đảng CSVN đang bơ vơ, cô đơn trước hiểm họa xâm lăng của Tàu cộng.

Vì thế Hà Nội muốn tung chiến dịch CỜ ĐỎ SAO VÀNG trong các cuộc biểu tình ở khắp nơi. Đây là xảo thuật chính trị hòng đánh lừa dư luận trong và ngoài nước, với thâm ý:

1. Làm cho người khác nghĩ rằng họ đang lãnh đạo cuộc đấu tranh chống Tàu cộng.

2. Làm cho người khác nghĩ rằng họ được sự ủng hộ của cả thế giới.

3. Làm cho người khác nghĩ rằng người Việt quốc gia đang hợp tác chống Tàu cộng, để chứng tỏ thành tích "hòa hợp hòa giải dân tộc" của nhà cầm quyền CSVN.

4. Làm chiêu bài tuyên truyền cho người trong nước nghĩ rằng người Việt khắp nơi cùng đồng hành với họ trong việc xuống đường chống Tàu cộng.

Thưa quý vị,

Xét rằng:

- Là người Việt tỵ nạn CS chân chính, không chấp nhận đảng CSVN buôn dân bán nước.

- CỜ VÀNG của người quốc gia chân chính không thể trà trộn với CỜ ĐỎ của đảng CSVN.

- Người Việt quốc gia chân chính không bao giờ song hành hợp tác được với đảng CSVN.

Bài học lịch sử cho thấy Đảng CSVN là "con dao hai lưỡi":

- Lá cờ Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam từng đi chung với cờ máu VC đã bị vô hiệu hóa sau 30.4.1975.

- Các đảng phái hợp tác với Việt Minh chống Pháp trước đây đều bị CS thủ tiêu.

- Nhóm MTGPMN trở thành loại "cây kiểng" sau khi CS chiếm trọn miền Nam.

Vì vậy chúng ta cương quyết:

- KHÔNG ĐỨNG CHUNG DƯỚI LÁ CỜ ĐỎ, vì nó sẽ làm mất đi chính nghĩa tỵ nạn CS của chúng ta!

- KHÔNG ĐỨNG CHUNG DƯỚI LÁ CỜ ĐỎ, vì nó là biểu tượng của một tập đoàn "hèn với giặc ác với dân"!

- KHÔNG ĐỨNG CHUNG DƯỚI LÁ CỜ ĐỎ, vì nó là biểu tượng của tập đoàn buôn dân bán nước!

- KHÔNG ĐỨNG CHUNG DƯỚI LÁ CỜ ĐỎ, vì nó là con dao hai lưỡi nhằm tiêu diệt người yêu nước!

Mà hãy cùng nhau:

Giương cao lá CỜ VÀNG chính nghĩa quốc gia - Lá cờ oai linh đã hun đúc hồn dân tộc, đã cùng thắng trầm với vận mệnh đất nước suốt chiều dài lịch sử.

Trân trọng kính chào,

BCH/HNVTN

Xin thông báo:

Vì là CỜ VÀNG là căn cước tỵ nạn, biểu tượng cho Tự Do của người Việt tỵ nạn CS, chúng tôi đề nghị mỗi gia đình nên có một lá cờ. Quý đồng hương cần CỜ VÀNG vui lòng liên lạc với BCH.

HỘI NGƯỜI VIỆT TY NẠN ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN 2013



Dato: 08.03.2014 fra kl 15:30 til kl 21:00
Møtestede: Rælingen Videregående skole

A. Programmet:

- 1) Rapport om DVFFs aktiviteter:
 - Aktiviteter ved Vietnamhuset: vietnamesisk undervisning, norsk undervisning, musikk-undervisning, Kung-Fu trening, Dataøvelse for eldre, utendørs aktiviteter for elevene osv...
 - Kultur/Politikk/Nyheter om vietnamesiske arrangementer gjennom tidsskriftet VUOT SONG (Overbølgen)
 - Rapport om finansiering.
 - Spørsmål/Svar fra ansvarlige i DVFF.
- 2) Presentasjon om Vietnamesiske Flyktningers Minnesmerke- problemstillingen.

B. Deltakere fra DVFF-styret:

- Møteleder Tran Ho Chanh Trung
- Møte-koordinator Pham Ba Cong
- Foredragsholder Pham Si Viet, om Vietnamhuset aktiviteter, tidsskriftets aktiviteter.
- Foredragsholder Do Chau Son, problemstilling ved VFM.
- Foredragsholder Nguyen Minh Tuan, om DVFFs finansiering

Årlig allmøte for medlemmer av Det Vietnamesiske Flyktningsforbundet for 2013

- Budsjettet for 2013 NOK 616.000, hvorav statens støtte NOK 315.000.
- Utgifter NOK 599.000.
- Applaus fra publikum: Lærerne og personellet i undervisningen og i andre aktiviteter jobber på frivillig basis. Resultatet er oppmuntrende.
- Sjefredaktøren ved hjelp fra 2 andre, jobber frivillig, klarer å utgi 2 numre VUOT SONG.

C. Stort problem ved Komite for Vietnamesiske flyktningers Minnesmerke (VFM)

Kort resymé:

- Fra 01.05.2010, delegerte DVFF-styret Nguyen Duc Hoa som var vise-styreleder ved DVFF-styre som formann i den nye opprettede Komite for VFM, og meningen var at VFMs aktiviteter skulle være i regi av DVFF. Fra 2010 til sommeren 2012 hadde han hemmeligholdt alle vedtekter/kontakter/kontrakter uten å ha konferert med DVFF-styre. Etterhvert oppdaget man at komite-formannen Nguyen Duc Hoa hadde lurte det lille vietnamesiske samfunn, samt de norske myndigheter. Han hadde kjørt sitt eget løp på eget initiativ, uten å rådføre seg med DVFF-styret.
- Etter DVFFs mål, bør det vietnamesiske minnesmerke vise to punkter: det ene er å takke Norge som har tatt imot de vietnamesiske flyktingene og det andre er å minnes de døde på frihetens ferd.
- I sommer 2013 informert komiteens formann om at minnesmerket var ferdigreist ved Norsk Maritimt Museum som fulførte bare et mål å takke Norge. Det vietnamesiske fellesskapet i Norge følte at Nguyen Duc Hoa i 3 år har drevet med lureri og bedrageri.

Etter debatten om denne problemstillingen, ba styreleder Tran Trung publikum om å fatte en beslutning: hvilken vei må vi gå for å ha et ønskelig minnesmerke?

Resultatet: 100% stemmer for å kontakte en advokat for å anmelde Nguyen Duc Hoa til politiet for lureri og samtidig stille VFM-formann til retten for bedrageri.



Đại Hội Thường Niên 2013 (ĐHTN) diễn ra lúc 15 giờ 30 ngày thứ bảy, 08 tháng 03 năm 2014 tại hội trường Rælingen Videregående skole. Người dẫn chương trình với lễ chào quốc kỳ và phút mặc niệm - phút mặc niệm để tưởng nhớ công đức tiền nhân, các anh hùng dân tộc vì quốc vong thân, tưởng nhớ đồng bào và chiến sĩ đã hy sinh trong công cuộc chiến đấu bảo vệ tự do - phút mặc niệm để tưởng nhớ hàng vạn đồng bào kém may mắn trên đường tìm tự do đã gửi thân nơi vùng biên giới và trong lòng biển cả. Cũng nhờ đó mà thế giới đã mở rộng vòng tay tiếp đón chúng ta và công nhận chúng ta là Thuyền Nhân Tỵ Nạn Cộng Sản Việt Nam.

Nhạc phẩm "Việt Nam, Việt Nam" được quan khách đồng cất tiếng hát với nhạc đệm tây ban cầm hòa cùng tiếng vỗ tay nhịp nhàng để thay đổi không khí trước khi đi vào nội dung Đại Hội.

Kế đó anh Phạm Bá Công đưa ra 2 nguyên tắc của ĐH:

- Thuyết trình viên sẽ có 5-10 phút để trình bày lãnh vực trách nhiệm;
- Cử tọa có tối đa 3 phút nêu thắc mắc cũng như góp ý.

Diễn văn khai mạc của Trần Hồ Chánh Trung (THCT), Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn (HNVTN) và cũng là Trưởng ban Tổ chức ĐHTN 2013. Lời đầu tiên anh THCT ngỏ: "Kính chào toàn thể Đại Hội.

Cám ơn quý vị đã dành thì giờ đến với buổi ĐHTN hôm nay, đặc biệt những vị đến từ phương xa. Thông lệ ĐHTN được tổ chức vào mỗi cuối năm, nhưng vì quá nhiều công việc nên Đại Hội cuối năm 2013 được dời đến ngày hôm nay. Mong quý vị thông cảm cho Ban Chấp Hành (BCH) chúng tôi...". Tiếp đó anh THCT nhấn mạnh buổi ĐH hôm nay không chỉ mục đích trình bày và thông báo những sinh hoạt và công tác của BCH, nhưng cũng là dịp Hội viên có cơ hội gặp gỡ, trò chuyện hầu tạo mối liên hệ giữa người đồng hương. BCH sẽ cố gắng sơ lược và tóm tắt những báo cáo các sinh hoạt trong năm qua, cùng lúc dành thì giờ bàn thảo vài vấn đề mà BCH thiết nghĩ không đủ thẩm quyền để quyết định, nên muốn được tham khảo ý kiến của ĐH để đi đến một quyết định chung. Trong năm vừa qua BCH đã tổ chức các ngày lễ hội như: Ngày Quốc Hận, Tết Trung Thu, Tết Nguyên Đán... Ngoài ra còn nhiều sinh hoạt khác tại Nhà Việt Nam (NVN).

I.- TƯỜNG TRÌNH SINH HOẠT 2013

A/. Các Sinh Hoạt Chung

1) Điều Hành Nhà Việt Nam

Bằng phương pháp chiếu dương ảnh, cô Nguyễn Huỳnh Phương với vai trò trách nhiệm điều hành NVN (BDH/NVN) cho biết các sinh hoạt trong năm qua tại NVN như:

- a- Quản gia NVN: Có nhiệm

vụ túc trực giờ mở cửa 7 ngày trong tuần, tiếp xúc và giải quyết những gì liên quan tới công việc của một quản gia (được giới thiệu người quản gia NVN: ông Đinh Nguyên Trịnh Giang).

b- Khóa học nhạc cổ truyền của Nhóm Phượng Ca. Dạy các nhạc cụ như đàn tranh, đàn kìm, đàn nguyệt, thổi sáo... (được giới thiệu người trách nhiệm: cô Huỳnh Phi Thuyền).

c- Khóa học dương cầm (cô Nguyễn Tuấn Khanh phụ trách).

d- Khóa học tiếng Na Uy cho người Việt (ông Øyvind Olsen phụ trách).

e- Khóa học tiếng Việt cho người Na Uy (chị Phạm Kim Tiên phụ trách).

f- Khóa dạy kèm Toán Lý Hóa dành cho các học sinh trung học chuẩn bị vào đại học (anh Erik Dan, Lê Hoàng Chương phụ trách).

g- Khóa học vi tính dành cho người lớn tuổi (anh Lương Minh Hòa phụ trách).

h- Khóa học võ cổ truyền Bình Định (được giới thiệu người trách nhiệm: võ sư Đào Kim Quang).

i- Khóa học cắt tỉa hoa quả (chị Mai Hương phụ trách).

j- Lớp Việt Ngữ (Phạm Sĩ Việt phụ trách. Sẽ trình bày phần sau).

Nhằm đáp ứng nhu cầu văn nghệ trong các buổi lễ hội, BDH/NVN dự trù sẽ thành lập một Ban Hợp Ca riêng biệt để làm phong phú cho các chương trình lễ, cô Nguyễn Huỳnh Phương kêu gọi những anh chị nào có tâm hồn văn nghệ nên tham gia và có mặt tại NVN mỗi thứ 7, từ 16 giờ 30 để cùng nhau tập dợt.

Trước khi chấm dứt phần trình bày sinh hoạt NVN, Nguyễn Huỳnh Phương không quên ngỏ lời cảm ơn đến các vị mạnh thường quân từ lâu nay đã tích cực hỗ trợ bằng những đóng góp tài chánh cho sinh hoạt NVN, để căn nhà chung của mọi người được duy trì tốt đẹp. Ngoài ra, chị Dung, một thợ may sửa quần áo, may màn v.v... với giá phải chăng cho đồng hương được giới thiệu trước quan khách; chị Dung hảo tâm bằng cách ủng hộ 50% tiền công may vá cho BDH/NVN.

Đặc biệt vào mỗi thứ tư, các sinh

hoạt cho người lớn tuổi bắt đầu 11 giờ đến 17 giờ, là nơi hàn huyên tâm sự của những người tuổi hạc, vui buồn bên tách trà, cà phê và các món ăn thuần túy ngon miệng mà giá rẻ. Đây là công khó của các dì, các chị trong ban ẩm thực NVN (mà hiện diện có Dì Chúc và Dì Thơm được giới thiệu trước quan khách).

Ngoài ra, NVN cũng có internet miễn phí, cờ tướng, bàn bôn v.v... là các bộ môn giải trí cho đồng hương.

2) Tường Trình Sinh Hoat LVN 2013 (niên khóa 2013-2014):

Trước tiên Phạm Sĩ Việt nói rõ, Lớp Việt Ngữ (LVN) cũng giống như các khóa học khác nằm trong phạm vi sinh hoạt của NVN, tuy nhiên LVN có một phạm trù đặc biệt nên xin được phép trình bày chi tiết hơn. Và bằng phương pháp chiếu dương ảnh, Phạm Sĩ Việt trình bày:

a- LVN được chia làm 4 lớp: A, B, C và D.

b- Trình độ lớp A: là lớp mẫu giáo, từ 6 tuổi trở lên, dành cho các em kém tiếng Việt hoặc không nói rành tiếng Việt.

c- Trình độ lớp B: dành cho các em kém tiếng Việt hoặc nói khá tiếng Việt.

d- Trình độ lớp C: dành cho các em nói rành tiếng Việt nhưng không viết thạo tiếng Việt.

e- Trình độ lớp D: dành cho các em lớn tuổi, trình độ cấp trung học, nói rành tiếng Việt nhưng không viết được tiếng Việt.



Dương ảnh cũng trình chiếu buổi tan trường của niên học vừa qua, đồng thời giới thiệu thành phần Ban Giáo viên (BGV) của LVN với các thầy cô giáo nhiều năm kinh nghiệm dạy trẻ ở Việt Nam cũng như tại Na Uy. Thành phần BGV này đến LVN với tinh thần vô vụ lợi. Các sách vở và dụng cụ học sinh được cấp phát miễn phí cho học sinh ngay từ ngày tựu trường. Các giờ thủ công cắt tập học sinh làm những công việc thích hợp với tuổi trẻ hầu tránh căng thẳng khi ngồi trong lớp. Quan niệm của BGV/LVN: "**Học như là chơi, chơi nhưng mà học**" được thể hiện qua giờ sinh hoạt chung của 4 lớp gộp lại.

Để học sinh tiếp xúc với môi trường bên ngoài, LVN còn tổ chức 2 lần du ngoạn trong niên học. Học phí thu được (1.200 kr) dùng để chi trả các việc cần thiết như: sách giáo khoa cần phải đặt mua, các dụng cụ cần thiết của học sinh, bánh kẹo trái cây cho học sinh trong giờ giải lao; nhất là góp một phần nhỏ chi phí 2 buổi du ngoạn trong năm.

3) Tường Trình Vận Hành Đặc San Vượt Sóng 2013:

Phạm Sĩ Việt cũng trách nhiệm lãnh vực này và cũng bằng phương pháp chiếu dương ảnh, vận hành của đặc san Vượt Sóng (VS) được trình bày như sau:

a) Các số VS phát hành năm 2013 gồm:

- VS số 1: phát hành ngày 31.08.2013 với 600 ấn bản, mỗi ấn bản dày 64 trang; tiền in: 16.720 kr, tiền bao thư + phụ trội 1.000 kr (phụ trội ở đây được tính các phí tổn ngoại lệ khi đ/giả cần thêm VS hoặc phân phối đến thân hữu); cước phí bưu điện: 5.454 kr. Tổng cộng: 23.174 kr.

- VS số 2: phát hành ngày 31.10.2013 với 600 ấn bản + 50 ấn bản phụ trội (phụ trội ở đây là in thêm để đáp ứng sự yêu cầu của độc giả và thân hữu), mỗi ấn bản dày 72 trang; tiền in: 24.145 kr, tiền in phụ trội: 3.000 kr, cước phí bưu điện: 6.070 kr. Tổng cộng: 33.215 kr.

- VS số 3: Không thực hiện được. Đến đây Phạm Sĩ Việt trình bày rõ về tình trạng thiếu nhân lực phụ giúp tờ VS, trong khi đang lẽ ra Tòa soạn phải có ít nhất 10 nhân lực, nhưng từ đó đến nay chỉ vồn vẹn 3/4 người. Nếu không được sự động viên từ những vị quan tâm thì VS đã có ý định đình bản ngay từ đầu năm 2013. Và không biết trong thời gian tới số phận VS sẽ ra sao?

b) Chi phí các số VS trong năm: Để đồng mỗi kỳ báo phát hành 600 ấn bản độ dày 64 trang thì tiền in ấn: khoảng 20.000 kr; tiền in địa chỉ khoảng 1.500 kr; tiền cước phí khoảng 7.500 kr. Cứ 1 năm 3 kỳ báo: 29.000 kr x 3 = 87.000 kr. Tiền tài trợ cho 3 số VS: 40.000 kr. Như vậy số tiền hơn một nửa còn lại phải trông nhờ vào tiền niên liễm của hội viên.

Vì tình trạng nhân sự như vừa nêu nên năm 2013 chỉ phát hành 2 số VS với tổng số tiền: 56.389 kr.

4) Tường Trình Tài Chánh:

Để bước vào đề mục Tài Chánh, Hội trưởng THCT có đôi lời: "Nếu như không có sự giúp đỡ của các mạnh thường quân cũng như việc tài trợ của chính phủ thì HNV sẽ không có tài chánh để duy trì NVN cùng các sinh hoạt khác. Đây không phải là một Thủ quỹ chính thức, nhưng vì thiếu nhân sự phụ trách nên BCH đã nhờ chú Nguyễn Minh Tuấn hy sinh rất nhiều thì giờ về công việc kế toán để hôm nay tường trình cùng ĐH".

Tiếp đó anh Nguyễn Minh Tuấn (NMT) được mời trình bày các chi



tiêu liên quan đến sinh hoạt chung trong năm 2013. Trước khi vào đề mục chính, anh NMT nói trong thời gian qua có người vu khống rằng anh đã "dùng điện thoại của Hội đoàn để nói chuyện tư, lạm dụng tài sản của hội đoàn làm của riêng". Trước những xuyên tạc vô căn cứ đó anh NMT thách đố những kẻ cố tình triệt hạ uy tín anh cứ công khai đối chất.

Sau đây là ngân sách 2013 của HNVTN:

- a- Tổng số Thu: 616.000 kr
- b- Tổng số chi: 599.000 kr
- c- Những con số đáng lưu ý:
 - Tiền niên liễm: 41.000 kr
 - Kurs: 53.000 kr
 - Tiền tài trợ: 315.000 kr
 - Chi phí NVN: 193.000 kr
 - Chi phí báo VS: 74.000 kr

d- Số tiền còn lại 2013: 16.016 kr

Driftskostnader	
6000 Lønn/honorarer	
6001 Andre sos. kostnader	
6100 Male utgifter	
6200 Kursstudieringer	
6300 Eiendomskostnader	
6301 Leie av gymsal / festsal	-7 282,39
6302 Strøm/utgifter	-5 176,00
6303 Forsikring	-1 224,00
6304 Kostnad til juridisk bistand	-7 098,15
6800 Kontokostnader	-242 893,00
6801 Trykking, kopiering, brosjyrer	-13 434,00
6802 Småanskjaffelser	-11 830,91
6804 Data/EDB-kostnader	-3 483,00
6809 Diverse utgifter	-66 208,52
6900 Telefon, mobil, fax	-17 302,77
6901 Porto	-28 395,00
7100 Reiseutgifter	-15 045,23
7302 Utlegg i form av ansettelsesutgifter	-4 713,00
7303 Tåkeskatt, lise	-1 758,59
7700 Diverse driftsutgifter	-4 892,00
Sum Driftskostnader	-16 370,83
	-12 430,80
	-21 294,65
	-80 000,00
	-4 098,38
	-599 090,78
DRIFTSRESULTAT	17 499,36

B/. Đóng Góp Ý Kiến Và Giải Đáp Thắc Mắc Các Sinh Hoạt Trên:

1) Cử tọa Tôn Thất Sơn đến từ Kristiansand: Rất hoan nghênh việc làm của BCH, tuy ít người nhưng BCH đã làm những việc rất to lớn như: tổ chức các lễ lạc Tết Trung Thu, Tết Nguyên Đán, Tưởng niệm tháng tư đen v.v... và việc chính là sinh hoạt tại NVN. Nếu không có sự nỗ lực từ BCH thì không bao giờ có những sinh hoạt như vậy. Đặc biệt là tờ VS, chỉ có 2 anh Nguyễn Minh Tuấn và Phạm Sĩ Việt đã chèo chống để năm nay có 2 tờ báo,

đặc biệt tờ cuối cùng rất là xuất sắc, đã tạo nên bản tin rất chính xác để thông tin đến mọi người. Xin cảm ơn sự nỗ lực của tất cả quý vị trong BCH cũng như những thân hữu cá nhân đã đóng góp tích cực cho sinh hoạt của HNVTN tại vùng đông này.

2) Cử tọa Phạm Phú Minh đến từ Bergen: Nói đề động viên và khen ngợi trước quý vị ở đây. Đương nhiên trong công việc làm sẽ có những thiếu sót, không hài lòng với kết quả của mình, nhưng đối với người từ phương xa đến đây chúng tôi nhìn thấy quý vị trong BCH chỉ có mấy người đây thôi mà làm được những công việc rất lớn. Tại sao rất lớn? lý do là tại thành phố của chúng tôi cũng có một cái hội khoảng trên 15 người ở trong một BCH mà họ làm công việc không bằng quý vị ở đây. Ở nơi đó khi tổ chức gì họ sẽ vận động tất cả bà con để gom lại tổ chức một lễ lạc cho Cộng đồng, như Tết Trung Thu, vậy là xong. Ở đây về giáo dục thanh thiếu niên, sinh hoạt cho các trẻ em, rồi LVN, huấn luyện võ thuật, văn nghệ v.v... quý vị làm rất là tốt. Chúng tôi muốn nói việc làm của quý vị làm không nhỏ nhưng rất hăng say và to lớn. Trong thời gian qua có thể quý vị đến vì tình cảm, vì yêu thương các em, hoặc vì tình Cộng

đồng của chúng ta. Hiện chúng ta bây giờ nói thẳng ra vì cái Tượng Đài mà có người muốn phá hoại chúng ta, làm mất tinh thần đoàn kết của chúng ta. Quý vị làm rất lớn nhưng họ vẫn chụp mũ, họ vẫn vu khống. Xin quý vị đừng nản lòng. Tại sao? Tại những người thăm lạng như chúng tôi, những bà con quan tâm sẽ ủng hộ quý vị hết mình, vì công tác của quý vị quá vĩ đại. Tôi muốn nói là quý vị nêu tấm gương mà đối với chúng tôi, những người lớn tuổi cảm thấy hổ thẹn. Quý vị trẻ tuổi, vướng công ăn việc làm, bận bịu gia đình. Chúng tôi là người lớn tuổi, thời gian rảnh rỗi nhiều hơn, mà chúng tôi nhiều khi còn

ích kỷ, chỉ lo cho bản thân mình và gia đình mình. Đối với bản thân tôi, tôi cảm thấy xấu hổ khi nghe anh Phạm Sĩ Việt và Nguyễn Minh Tuấn trình bày về đặc san VS. Tôi nhận được tờ VS, tôi dừng dừng, tôi nghĩ ở trên này quý vị làm chắc nhiều người đóng góp, và quý vị lấy bài trên nett rồi để cho chúng tôi đọc. Tôi cảm thấy như vậy là ai làm cũng được. Bây giờ quý vị trình bày tôi mới thấy hổ thẹn. Lẽ ra quý vị cực khổ chỉ có 2 người thôi thì chúng tôi mặc dù không biết viết văn như quý vị nói, nhưng ít nhất cũng viết được cái gì đó ngắn gọn. Không biết làm thơ cũng làm vè; trong khi chúng tôi biết viết nhạc, chúng tôi có hàng mấy chục bản nhạc, nhưng không gửi đến quý vị, chúng tôi quá ích kỷ, chúng tôi để xài chơi, chúng tôi thấy hổ thẹn vô cùng. Tôi nghĩ tôi đang nói cho cá nhân tôi, nhưng tôi muốn quý vị ở đây cũng hổ thẹn giống như tôi vậy. Mong quý vị đừng nản lòng, đừng nghĩ tới khuyết điểm, chúng ta làm là đương nhiên có thiếu sót hoặc là chúng ta chưa hài lòng vì cái mộng của chúng ta rất là lớn. Nhưng chúng ta nên tự hào là chúng ta đã làm được như vậy. Xấu hổ quá muốn khóc, phần vì cảm động... Còn bọn phá hoại, có chúng tôi hiểu, bà con hiểu. Chúng tôi thăm lạng chưa nói là không phải chúng tôi không dám nói. Đến lúc chúng tôi phải nói. Cần thiết sẽ có tiếng nói chúng tôi..."

3) Cử tọa Nguyễn Ngọc Khiêm:
 - Ước mơ làm sao những vị làm công việc thiện nguyện để có chút thù lao cho họ cảm thấy không là gánh nặng.
 - Riêng tờ báo Vượt Sóng nếu gặp khó khăn phải đình bản, đề nghị nên thiết lập VS trên mạng điện toán, vì mặt trận truyền thông tối ư quan trọng.

* Đáp lời chị Ngọc Khiêm, với vai trò BDH/NVN cô Huỳnh Phương giải đáp về phương tiện đi lại đối với các thầy cô giáo mỗi thứ 7 BDH/NVN cũng có trang trải một ít tiền lộ phí cho một vài thầy cô gặp khó khăn. Riêng các anh chị em khác có công giúp cho NVN hoàn toàn vì tinh thần thiện nguyện.

II.- VẤN NẠN TƯỢNG ĐÀI

A/. Trình Bày:

1) Hội Trưởng Trần Hồ Chánh Trung:

Đến đây Hội trưởng THCT trình bày khái quát vấn nạn TĐ, THCT nói:

"Có lẽ một trong những đề tài nóng bỏng nhất mà quý vị mong muốn được biết thêm là những diễn biến liên quan đến vấn nạn Tượng Đài (TĐ). Chúng tôi hy vọng quý vị đã theo dõi và dành thì giờ đọc qua những dữ kiện có đăng trong tờ VS tháng 10 vừa qua về diễn tiến và những tài liệu liên quan đến việc xây dựng TĐ. Vì vậy hôm nay chúng tôi sẽ không đi sâu vào chi tiết, nhưng chỉ trình bày những diễn biến mà chúng tôi nghĩ rất quan trọng.

Trong năm qua, sau buổi tổ chức 30/4, và sau những đề nghị và yêu cầu của quý vị, chúng tôi đã bỏ khá nhiều thì giờ tìm hiểu thêm để tìm phương cách giải quyết vấn nạn TĐ, đồng thời không bỏ quên nguyên nhân chúng ta đi tỵ nạn. Như đã trình bày đến quý vị qua những lá thư với nhiều buổi họp và sự can thiệp của hai vị lãnh đạo tinh thần, Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài (UB/UBXDTĐ) vẫn ngoan cố giữ lập luận, rằng UB là một UB độc lập và không trực thuộc HNVTN. Dựa theo những văn bản đăng ký tại Binnysundreg- isteret thì điều này đúng, nhưng nếu chúng ta căn cứ vào những thông báo và trình bày của UB đến Cộng đồng thì nhiều lần chính UB đã tự mình xác rằng UB là trực thuộc HNVTN. Thậm chí trong những lần tiếp xúc với các cơ quan công quyền như Byantikvaren, UB vẫn cho biết rằng UBXDTĐ chỉ là một UB trực thuộc và nằm dưới sự điều hành của HNVTN. Vì vậy chính Đức Ông Huỳnh Tấn Hải cũng đã bỏ ngõ khi UB về sau đã phủ nhận việc UB trực thuộc HNVTN. Mãi đến mùa hè, BCH đã có ngồi lại với UB và cho UB nhiều cơ hội để trở lại vai trò đúng nghĩa đối với HNVTN. Nhưng UB vẫn không chấp nhận điều này.

Qua những sự việc và các khám phá trong thời gian qua, BCH chúng tôi có những nhận xét như sau:

a- UB đã đăng ký là một UB

độc lập. Nhưng từ trước tới nay đã dùng danh xưng của HNVTN đối với Cộng đồng, đối với các cơ quan Na Uy để được sự ủng hộ về tài chánh cho việc thực hiện một TĐ với ý định riêng của UB, một TĐ phi chính trị, một TĐ không màng đến sự hy sinh của hàng trăm ngàn đồng bào đã bỏ mình trên đường tìm tự do.

b- UB vẫn là một UB trực thuộc HNVTN từ ban đầu, mà nay các thành viên trong đó có anh Trưởng ban (một người đại diện cho HNVTN) đã tách rời UB ra khỏi sự điều hành của HNVTN. Tách rời vì trong thời gian qua đã ký kết một hợp đồng bí mật với Viện Bảo Tàng Hàng Hải (VBTHH), một hợp đồng phi chính trị mà nay đã bị khám phá ra và không được chủ nhân là HNVTN chấp nhận. Thêm nữa, làm ngược lại với sự chỉ định và yêu cầu của chủ nhân. Vì vậy UB đã quyết định tách rời để hoàn thành và khánh thành TĐ phi chính trị đúng theo hợp đồng đã ký kết với VBTHH. Nói tóm lại, UB đã lạm dụng danh xưng của HNVTN, dành dự án xây dựng TĐ để làm theo ý riêng trái ngược với nguyện vọng của Cộng đồng. 5

Trong bất cứ trường hợp nào, BCH không thể chấp nhận một ai lạm dụng danh xưng của HNVTN để làm những việc riêng đi ngược lại lập trường và mục đích của một hội đoàn tỵ nạn cộng sản. Vì vậy trong mùa hè vừa rồi, BCH chúng tôi đã phải trình với cơ quan cảnh sát "politianmelde" UBXDTĐ đã lạm dụng danh xưng của Hội để quyền tiền. Rất tiếc vì không đủ nhân sự cảnh sát đã không bỏ thì giờ điều tra thêm vụ việc này.

Cũng trong thời gian qua, BCH có tiếp xúc với Oslo kommune để tìm hiểu thêm về những địa điểm mà Oslo kommune trước đây có hứa cho Cộng đồng người Việt để thực hiện một TĐ. Oslo kommune khẳng định rằng tại Oslo không thể có 2 TĐ thuyền nhân Việt Nam. Như vậy theo nhận định của Oslo kommune thì chúng ta có 2 giải pháp, một là hoàn thành TĐ tại địa điểm VBTHH, hai là hủy bỏ địa điểm VBTHH, lúc đó mới có thể bàn thêm về một địa điểm khác.

Trong một xã hội dân chủ, mọi bất đồng khi không thể kiếm được một giải pháp vừa lòng cả hai bên, chuyện để luật pháp và tòa án quyết định là một điều cần thiết và dân chủ. Việc đưa UB ra tòa không phải là điều mong muốn của BCH/HNVTN, nhưng qua quá nhiều khám phá và bởi sự yêu cầu của một số Hội viên/ HNVTN bắt buộc BCH chúng tôi phải nhờ luật sư làm cố vấn luật pháp. Chúng tôi có tiếp xúc với văn phòng luật sư để tham khảo thêm, văn phòng luật sư cho biết dựa trên những văn bản và phát biểu của UB, HNVTN hay những người đã đóng góp cho quỹ XDTĐ có cơ hội thắng kiện cao khi đâm đơn kiện UB/Nguyễn Đức Hóa. Việc UB đã hứa hẹn rồi sau đó lừa gạt Cộng đồng được BCH đúc kết thành một tập hồ sơ dày 150 trang để làm bằng chứng.

Đại Hội Thường Niên hôm nay chúng tôi muốn trình bày đến quý vị nguyên nhân tại sao HNVTN phải đưa UB/Nguyễn Đức Hóa ra tòa? Xét rằng những đại biểu tham dự DHTN hôm nay là những thành viên tối cao của HNVTN, việc thưa kiện UB là điều tối quan trọng, vì nó liên quan đến danh dự không chỉ HNVTN mà làm ảnh hưởng đến cả một tập thể tỵ nạn Việt Nam tại Na Uy. Vì vậy chúng tôi mong muốn được lắng nghe ý kiến và quyết định của quý Hội viên có mặt trong buổi DH này".

2) Phạm Sĩ Việt:

Sau đó Phạm Sĩ Việt được mời đề cập đến những tai hại về TĐ phi chính trị của Nguyễn Đức Hóa qua tiêu đề:

"Tại sao chúng ta không chấp nhận TĐ Hoa Biển?"

Phạm Sĩ Việt giải thích như sau:

a- Đó là một TĐ phi chính trị:

- Vì "TĐ phải theo lập trường chính trị trung lập" (theo Điều 3 trong bản hợp đồng Nguyễn Đức Hóa ký kết với VBTHH).

- Vì TĐ này không được dùng vào các buổi tưởng niệm có tính chính trị ("Không được biểu dương chính trị" theo lời ông Giám đốc VBTHH).

b- Đó là một TĐ phi văn hóa:

- Vì TĐ này không mang bản sắc văn hóa của người Việt ty nạn cộng sản: Tri ân "Tự Do" mà không tri ân Na Uy.

- Vì TĐ này nêu ra hiện tượng thuyền nhân ty nạn tổng quát, không giới hạn thời gian và địa điểm... (Theo Điều 4 bản hợp đồng Nguyễn Đức Hóa ký với VBTHH)

c- Đó là một TĐ phi lịch sử:

- Vì TĐ không được phép nói lên sự thật của lịch sử: Vì sao người Việt lại bỏ nước ra đi và xin ty nạn?

- Vì TĐ chỉ đề tri ân "Tự Do" mà thôi, không tưởng niệm hàng trăm ngàn đồng bào đã hy sinh trên đường tìm tự do (như đã nêu ra trong tờ Giro kêu gọi đồng hương đóng góp tiền).

d- Đó là một TĐ vô căn cước:

- Vì TĐ không mang biểu tượng và căn cước của người Việt ty nạn cộng sản: Không được phép khắc cờ Việt Nam Cộng Hòa trên tấm bia. 6

- Vì người ty nạn đóng góp tiền xây dựng TĐ không được phép nói họ là người ty nạn cộng sản. Ông Giám đốc VBTHH đòi phải đục bỏ chữ "Cộng Sản" trên tấm bia.

3) Đỗ Châu Sơn:

Đỗ Châu Sơn được mời tiếp lời. Sau đây là nhận xét của Đỗ Châu Sơn:

a- Tượng Đài Thuyền Nhân Ty Nạn Cộng Sản bất kỳ ở đâu cũng phải hội đủ 3 yếu tố:

Văn Hóa, Lịch Sử và Chính Trị

Nếu không hội đủ 3 yếu tố trên thì TĐ mất hết ý nghĩa, ảnh hưởng nghiêm trọng đến chính nghĩa của người Việt quốc gia, nhất là người Việt ty nạn cộng sản.

b- Kết quả TĐ Hoa Biển (Sjblomst) của UBXDTEĐ như sau:

- Phi Văn Hóa
- Phi Lịch Sử
- Phi Chính Trị

Vì:

- Trưởng UB Nguyễn Đức Hóa và thành viên của UBXDTEĐ cố tình dấu nhem Bản Giao Kèo (Avtale) của VBTHH từ tháng 12/2010.

- Ngày 09.04.2013 vẫn cố tình ký

kết với VBTHH, cho dù lập trường của VBTHH không thay đổi. Trong khi đó Nguyễn Đức Hóa đã cam kết trong buổi Đại Hội 19.01.2013 và đã bắt tay với Hội trưởng Trần Hồ Chánh Trung hứa là sẽ cùng với đại diện HNVTN để thương lượng với VBTHH.

c- Văn hóa của UBXDTEĐ là loại văn hóa:

- Dấu nhem thông tin.
- Hôm nay tuyên bố một đảng, ngày mai làm một nẻo.
- Viết những điện thư kém lịch sự, lời lẽ vô lễ đến với những người lớn tuổi khi họ không tán đồng cách làm việc mờ ám của UB.

d- Dấu mốc lịch sử:

Tại sao Tượng Đài Tri Ân không có một mốc nổi thời gian của người Việt ty nạn kể từ ngày 30.04.75, trong khi đó tác giả nghệ nhân Thor Sanberg thì được phép để mốc thời gian của tác phẩm?

e- Phi Chính Trị:

- Ngày 01.07.2013, Trưởng ban Nguyễn Đức Hóa trả lời ông Giám đốc VBTHH Espen Wihle về yêu cầu phải đục bỏ 2 chữ "cộng sản".

- Theo "Thư thông báo tháng 8 của UB" Nguyễn Đức Hóa vu khống cho HNVTN nguyên do VBT buộc UBXDTEĐ phải xóa bỏ hai chữ "cộng sản" vì qua điện thư khiếu nại của HT Trần Hồ Chánh Trung đã nêu ra sự khác biệt giữa 3 ngôn ngữ trên bia văn tượng đài.

Trong khi đó thư của THCT gửi đi ngày 04.07.2013 tức sau quyết định của VBT và thư trả lời của UB 4 ngày.

- Nguyên vọng của đại đa số người đóng góp và HNVTN mong muốn có một TĐ thuyền nhân ty nạn và căn cước ty nạn đúng nghĩa. Do đó họ đã đáp ứng lời kêu gọi của HNVTN và các vị lãnh đạo tinh thần 2 tôn giáo. - UBXDTEĐ trực thuộc sự điều hợp của HNVTN, UB phải có bốn phần báo cáo diễn tiến xây dựng TĐ đến HNVTN. Nhưng UB không làm và còn dấu nhem những ký kết của họ. Cho dù họ biết rõ Oslo kommune chỉ cho chúng ta xây một TĐ. - Việc đưa Nguyễn Đức Hóa và UBXDTEĐ ra



tòa có triển vọng đạt kết quả cao. BCH/HNVTN đã thực hiện một tập hồ sơ dày 150 trang để làm bằng chứng về hành vi tráo trở của UB. 7

- Là người Việt ty nạn, chúng ta không chấp nhận loại văn hóa tráo trở. Chúng ta có trách nhiệm và bốn phận bảo vệ chính nghĩa ty nạn dưới mọi hình thức. Hãy đóng góp công sức, tinh thần và tiền bạc vào Quỹ Pháp Lý! Kỳ vọng chúng ta sớm có được một TĐ đúng theo nguyện vọng của chúng ta, là một TĐ hội đủ 3 yếu tố: Văn Hóa, Lịch Sử và Chính Trị.

4) Nguyễn Minh Tuấn được mời:

Trước hết anh Nguyễn Minh Tuấn (NMT) phân trần về thời hạn nói về vấn nạn TĐ chỉ gói ghém 5 phút, theo quy định của ĐH thì không thể nào diễn tả hết ý với số lượng thời gian kéo dài đến 3 năm của diễn biến. Tuy nhiên anh sẽ cố gắng tóm gọn và nếu có bị lỡ vài phút mong ĐH châm chước cho. Trở lại thời gian anh NMT có những liên hệ trong vụ TĐ. Năm 2009 đã có UB đầu tiên và Oslo kommune hứa hẹn cho chúng ta miếng đất. Sau đó có những vấn đề HNVTN phải hợp tác với một tổ chức khác, nhưng để tránh tình trạng HNVTN không muốn mang tiếng tranh chấp với một số tổ chức khác nên Hội nhận thấy không cần thiết để đứng chung trong dự án XDTEĐ. Từ sau 01.05.2010 UBXDTEĐ được thành lập trong đó có một số cá nhân và một số hội đoàn trong ngày Hội của HNVTN tổ chức, khi TĐ được thai nghén với ước muốn của những người quan tâm, cuối cùng một UBXDTEĐ đã được thành lập. Anh NMT cũng là người có liên hệ và am tường dự án XDTEĐ và tóm lược như sau:

- a- NGƯỢC DÒNG THỜI GIAN:
- 2009: Công xã Oslo muốn hai tổ



chức HNVTN & TTVN phối hợp thực hiện chỉ một dự án.

- 2010: 01.05 thành lập Ủy Ban xây dựng Tượng Đài.

b- NGUYỄN ĐỨC HOÁ:

- Tham gia cá nhân (01.05.2010 01.10.2010)

- Đại diện HNVTN với trách nhiệm Trưởng Ban UBXDĐT theo quy định của Thể Lệ Điều Hành (24.05.2010)

c- THỂ LỆ ĐIỀU HÀNH (trích từ trang thông tin chính thức của UBXDĐT: www.thuyennhannaui.com):

- *Chiếu quyết định thành lập và ủy nhiệm của Cộng đồng Việt Nam tại Na-uy, nay UBXDĐT tự quy định nguyên tắc và phương pháp điều hành trong văn kiện gọi là "Thể lệ điều hành" gồm các điều sau:*

Điều 1. Thành lập: Ủy ban Xây dựng Tượng đài Tỵ nạn Việt Nam tại Na-uy (viết tắt UBXDĐT), danh xưng Na-uy (Komité for) Vietnamesiske flyktningers Minnesmerke, được thành lập do đại hội các đoàn thể và cá nhân người tỵ nạn Việt Nam ngày 1 tháng 5 năm 2010 tại Oslo, do Hội Người Việt Tỵ Nạn Vùng Đông chủ xướng. Số danh bộ: 00995720752. Từ phiên họp phân nhiệm ngày 24.05.2010 và các phiên họp kế tiếp, đại diện các đoàn thể và tôn giáo đã đồng thuận ủy nhiệm Hội Người Việt Tỵ nạn tại Na-uy đứng điều hợp dự án xây dựng tượng đài.

Điều 4. Thành phần UBXDĐT gồm:

- Trưởng ban (luôn luôn là đại diện của Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na-uy); có nhiệm vụ điều hành tổng quát nội bộ; đại diện UB trong các giao dịch ngoại bộ.

d- DẪN CHỨNG MỘT ĐIỆN THƯ:

Anh TB Nguyễn Đức Hoá còn xác nhận trong thư gửi đến cơ quan bảo quản di tích (Antikvaren i Oslo) rằng: «Som nevnt er Vietnamesiske Flyktningers Minnesmerke (VFM) en komite underlagt Det Vietnamesiske Flyktningeforbundet» (Như đã đề

cập Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài là một ủy ban trực thuộc Hội Người Việt Tỵ Nạn).

- 19.09.2010 Ủy Ban XDĐT yêu cầu HNVTN trong vai trò trách nhiệm UBXDĐT

- Trích dẫn biên bản buổi họp của Ban chấp hành HNVTN:

Mục 1. UBXDĐT:

Anh Nguyễn Minh Tuấn mở đầu buổi họp với phần trình bày lý do cho buổi họp đột xuất hôm nay. Mục đích chính là lấy ý kiến và quyết định cho việc giải quyết những vấn đề khúc mắc của UBXDĐT hiện nay. Anh Tuấn cũng cho mọi người biết sơ lược về nguyên nhân của những khúc mắc này. Anh Tuấn mời anh Nguyễn Đức Hoá, với tư cách trưởng dự án XDĐT có thể cho mọi người biết làm cách nào để hội NVTN có thể đóng góp một cách tích cực cho những vấn đề tồn đọng của UBXDĐT.

Anh Nguyễn Đức Hoá trình bày hoàn cảnh của UBXDĐT hiện nay. Đó là do trong phiên họp của UBXDĐT vừa qua, anh Nguyễn Bá Công thay mặt cho TTMV đã cho biết TTMV sẽ ủng hộ dự án này nếu dự án được điều hành bởi HNVTN. Vì sự ủng hộ của hai tôn giáo lớn: Phật Giáo và Công giáo vô cùng quan trọng cho sự thành công của dự án nên anh Hoá cũng đã gặp cha Hải để trao đổi.

Theo anh Hoá thì sự cần thiết hiện nay là sự ủng hộ hoàn toàn của HNVTN. Để có thể có được sự ủng hộ của TTMV, HNVTN cần phải ủy quyền cho anh Hoá đứng trên tư cách đại diện cho hội để lãnh đạo ủy ban.

Nhiều ý kiến trao đổi đã được đặt ra xung quanh vấn đề này và kết luận cuối cùng của BTV, BCH và mọi người có mặt trong phiên họp hôm nay là: "Hội NVTN sẽ nhận trách nhiệm việc xây dựng tượng đài và ủy quyền cho anh Nguyễn Đức Hoá đảm nhiệm dự án này".

e- CHỨNG MINH PHÓNG ẢNH BANKGIRO:

Ủy ban sử dụng danh xưng của Hội NVTN để quyền tiền: Bankgiro mang tên Hội Người Việt Tỵ Nạn

Đại hội thường niên

tại Na Uy (ghi tiếng Việt và tiếng Na Uy) và dưới ghi tên Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Tại Na Uy. «**Để tỏ lòng tri ân đất nước Na Uy đã cứu vớt và cứu mang hàng ngàn người Việt Nam kể từ 1975. Và cũng tưởng nhớ tới hàng ngàn người đã bỏ mình trên đường tìm tự do... ký tên trưởng ban NDH.**»

- 19.09.2010 - 09.12.2011 NDH quyền hội trưởng HNVTN. Trích lá thư gửi đồng hương 01.10.2010 "Trong ngày họp vừa qua Hội đã công nhận việc xây tượng đài thuyền nhân phải là trách nhiệm của HNVTN. Với vai trưởng HNVTN và kim luân trưởng UBXDĐT tôi xin công bố mở trang nhà của Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài. Kính mời quý vị vào trang nhà của UBXDĐT: www.thuyennhannaui.com"

- 11.12.2010 HNVTN tổ chức buổi ra mắt UBXDĐT trong Đại Hội Thường Niên. NDH ký văn thư mời.

Chương trình:

+ Chào mừng các hội viên và đại diện từ các Chi hội.

+ Tóm tắt về sinh hoạt trong năm.

+ Bàn thảo về tên "Cộng Đồng Người Việt tại Nauy".

+ Kế hoạch ngân sách HNVTN và các Chi hội.

+ Ra mắt Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài.

+ Hàn huyên thân mật.

Ủy Ban trên căn bản không có hội viên. Do vậy HNVTN đã tạo những dịp để ra mắt Ủy Ban cũng như vận động quyền góp bằng nhiều hình thức, như đăng tải trên báo Vượt Sóng, quyền tiền trong các lần tổ chức lễ truyền thống như đại hội Xuân, Tết Trung Thu v.v..., đồng thời hội viên đến từng nhà vận động thân hữu.

- 08.02.2011 Trích dẫn bằng hình điện thư: Quy định «không được biểu dương chính trị» được tiết lộ:

Gửi NMinh và các bác các anh chị, Hình như trong thông báo ở trên NM quên ghi chi tiết: Hàng chữ ghi trên tấm bia không được nêu có tính cách chính trị mà mình chỉ nên dùng nghĩa bóng để nói lên ý nghĩa tỵ nạn của

chúng ta thôi... xin được bổ xung thêm để việc tham khảo được dễ dàng và có kết quả hơn. Thân, Bảy.

Kết quả ngày hôm nay một UBXDTHĐ đã tuyên bố là một UB độc lập không lệ thuộc bởi HNVTN, điều này đã đi ngược lại với các giao ước từ ban đầu, khi mà anh Trưởng UB Nguyễn Đức Hóa lúc bấy giờ kiêm nhiệm 2 vai, vừa Hội trưởng HNVTN vừa Trưởng UB.

B/. Thảo Luận:

- Cử tọa Nguyễn Hải Trí: Xem trong tờ Giro, cái logo của UB nó đã đề lên cái logo của HNVTN, và tôi cũng đã tìm thấy những văn thư khác tương tự như thế để giao tiếp với VBTHH và Oslo kommune cũng như Nha Thiết Kế & Xây Dựng. Cũng cái kiểu như thế này, ngay trong Bản Điều Lệ Bổ Sung để bịt miệng các thành viên trong UB không được tiết lộ ra ngoài. Đó là cái thủ đoạn rất rõ ràng và cố tình. Chính vì thế mà tôi nghĩ VBTHH đã bị lừa dối, và cũng chính vì thế mà sau này VBTHH từ chối không nói chuyện với HNVTN. Và khi HNVTN khiếu nại Oslo kommune, với cơ quan xây cất thì tất cả đều trả lời với anh THCT rằng chuyện đó là chuyện nội bộ của các anh, các anh tự giải quyết lấy.... Chỉ trong một thời gian ngắn, với một công trình THĐ thôi mà đã đổi 3 lần tiltakshaver: Đầu tiên thì dùng HNVTN, sau CDNV, cuối cùng thành ra UBXDTHĐ. Thế mà Oslo kommune vẫn chấp nhận sự thay đổi này.

- Cử tọa Phạm Phú Minh: Việc UBXDTHĐ Nguyễn Đức Hóa lừa gạt CD, lừa gạt người bản xứ, hầu như đại đa số chúng ta đều biết. Khi đã biết âm mưu lường gạt người Na Uy, làm xấu hổ chung cho người Việt tỵ nạn, điều đó chúng ta có đủ điều kiện để đưa ra tòa. Tôi ở Bergen lên đây trên tinh thần ủng hộ tất cả quý vị phải kiện Nguyễn Đức Hóa và UBXDTHĐ ra tòa. Ở đây quý vị có 60 người ở trong buổi ĐH hôm nay, quý vị biết những tổ chức ngoại vi từng ủng hộ THĐ họ có bao nhiêu người? Tôi từng làm Trưởng ban Giám sát 2 nhiệm kỳ, mỗi lần bầu cử Đại Hội có chừng 30 người đổ lại

mà thôi, chưa bao giờ vượt quá con số 40 người. Hôm nay chúng ta có 60 người ở đây, những tròng võ tay của quý vị, tức là ủng hộ mạnh mẽ kiện Nguyễn Đức Hóa ra tòa. Đừng thỏa hiệp nữa, đừng nhân nhượng nữa.

- Cử tọa Nguyễn Ngọc Khiêm: Chúng tôi ở trong BCH qua câu chuyện THĐ chúng tôi quá ê chề. Tôi có thắc mắc là không biết quý vị điều hành NVN còn tiếc gì những bức hình Hoa Biển mà còn treo lủng lẳng ở đó. Vì mỗi lần vào NVN nhìn Hoa Biển khiến tôi như bị bệnh tâm thần, đau đầu lắm. Đó là một vết nhơ cho CD của mình và vết nhơ đó sẽ đi vào lịch sử, không nên duy trì hình ảnh đó tại NVN. Kêu gọi bà con nên ủng hộ vào Quỹ Pháp Lý (QPL).

- Cử tọa Đoàn Minh Giang:
Tôi là người trẻ quan tâm đến THĐ, trong thời gian qua THĐ đã gây hoang mang nhiều trong CD. Điểm mà tôi nhận xét là UB đã vượt quá giới hạn của mình. UBXDTHĐ có đăng ký là một UB độc lập, trên mặt pháp lý họ vẫn đang làm chủ. Vậy trên mặt pháp lý mình đang đứng ở đâu để thắng kiện? Và hiện giờ đang kêu gọi đóng góp vào QPL, vậy HNVTN chỉ nhờ vào QPL trong việc thưa kiện hay còn nhắm vào nguồn tiền từ đâu nữa?

* NMTuấn giải đáp câu hỏi 1: Văn bản nằm ở Brønnøysund hiện giờ hoàn toàn không dính dáng gì đến HNVTN cả, thậm chí họ còn viết câu như thế này: "Det vietnamesiske folk", tức là nhân dân Việt Nam. Tôi nghĩ ở Na Uy này chỉ có 20.000 người tỵ nạn mà UB đã thay đổi cả "nhân dân Việt Nam". Một tổ chức nhỏ là UB trực thuộc HNVTN thế mà họ viết cả hàng chữ "nhân dân Việt Nam", tôi không hiểu là nó trực thuộc vào ai nữa? Những thông tin gì mà UB đăng tải trên trang nhà thuyennhannaui.com đều có giá trị. Như vậy UB đã "treo đầu dê bán thịt chó", thì chúng ta nghĩ như thế nào? Đó là sự lường gạt trắng trợn, đó là dùng HNVTN đứng ở vai trò điều hợp, nhưng khi được sự ủng hộ của Cha Thầy, họ liền trở mặt. Vậy là chúng ta đang bị lừa và chúng ta không chấp nhận ngồi yên, vì đó là danh dự tập thể.

* THCT giải đáp câu hỏi 2:

Về án phí trong thưa kiện xin công bố là chúng tôi có thực hiện QPL, hiện số tiền đóng góp của bà con lên đến 50.000 kr (năm chục ngàn). Chúng tôi xin xác định từ trước tới giờ qua việc chi phí cho vụ kiện tụng UB, BCH không đụng đến tiền niên liễm của Hội viên cũng như tiền tài trợ của chính phủ.

- Cử tọa Nguyễn Hải Trí: Chúng ta phải nhận thức rằng cuộc đấu tranh của chúng ta nhất định phải đi đến thành công. Trong Oslo kommune không bao giờ chấp nhận 2 THĐ, và chúng ta phải có 1 THĐ ở Oslo vì Oslo là thủ đô của Na Uy. Vậy thì cái THĐ ô nhục của Nguyễn Đức Hóa phải bị triệt tiêu để chúng ta có một THĐ đúng nghĩa hơn. Hoa Biển là gì? là 5 cánh hoa, mỗi cánh hoa 300 kg, tổng số 5 cánh là 1 tấn rưỡi. Chúng ta có thể tưởng tượng được một ông điêu khắc gia mà làm 5 cánh hoa 1 tấn rưỡi. Không! Vậy thì theo tôi, 5 cánh hoa đó là sản phẩm của kỹ nghệ chứ không phải sản phẩm của nghệ thuật. Không một người nào tự làm 5 cánh hoa 1 tấn rưỡi mà tự xưng ta là tác giả. Một du thuyền đi ngang qua đó khi nhìn hoa họ sẽ nghĩ gì? họ chẳng nghĩ gì cả; có chăng họ có thể hiểu đó là biểu tượng của một sự thương tiếc.

- Cử tọa Đỗ Châu Sơn: Theo điều 4 "thể lệ của VBTHH" thì THĐ phải thể hiện "chính trị trung dung", không nêu rõ xuất xứ, thời gian..., có nghĩa là biểu tượng không mang hình ảnh nào khác với điều lệ trên. Hoa Biển nghiêm nhiên nằm trong thể lệ này và đã được trưng giải nhất. Anh NMTuấn, đại diện HNVTN ngồi trong Ban Giám khảo để chấm điểm, từ đó anh NMT bị chỉ trích là người đồng tình với biểu tượng Hoa Biển. Trong khi đó anh NMT chỉ là một nhân tố nhỏ trong số đông Giám khảo của VBTHH và Hội Nghệ Thuật Na Uy chấm điểm Hoa Biển. Nhất là trong Bản Điều Lệ của VBTHH anh NMTuấn cũng chẳng biết gì trước đó.

- Người trong cuộc Nguyễn Minh Tuấn: Khi bên UB mời tôi làm Giám khảo, tôi chỉ là một trong 4 người Giám khảo khác nữa trong vai trò

quyết định các tác phẩm dự thi. Hoa Biển hay một tác phẩm nào khác nếu không có một Bia Văn thì không thể nói lên được thông điệp chúng ta muốn gì? Vì vậy trong Biên Bản quyết định về tác phẩm đó tôi là người duy nhất yêu cầu phải ghi vào: "Phải có một bia văn trong đó". Và Bia Văn đó dành trọn quyền cho UB quyết định, tức là khắc những gì. Nếu UB không giấu giếm ngay từ ban đầu thì cái việc quyết định thực hiện Hoa Biển được hay không là quyền của họ. Đáng tiếc là sau này có một số người gán ghép tôi cố tình để cho Hoa Biển trúng giải.

- Cử tọa Nguyễn Hải Trí: Tôi chỉ gom ý kiến, ngày hôm nay tôi quyết định ở lại 1 tuần lễ để có một chương trình cụ thể. Một là sẽ cố gắng mang hết tâm huyết của tôi ra để đóng góp cho HNVTN tại đây mà tôi rất hân hạnh được làm một hội viên mặc dầu 30 năm ở Na Uy tôi không có hoạt động. Thứ hai, ngoài những ý kiến về TĐ tôi còn muốn đóng góp thêm một tổ chức của tập thể chúng ta. Bởi vì vấn đề TĐ rồi sẽ được giải quyết, nhưng mà tương lai lâu dài của chúng ta làm sao để tránh được trường hợp xuất hiện một Nguyễn Đức Hóa thứ hai, làm sao tất cả mọi người trong Cộng đồng của chúng ta, dù ở Trondheim, Bergen, Stavan- ger hay ở Oslo v.v... đều được tham dự vào sinh hoạt Cộng đồng.

- Cử tọa Đinh Xuân Nhật: Thưa quý ông bà và anh chị! Vừa rồi Ban Tổ Chức đã trình bày đầy đủ về vấn đề tượng đài. Tôi chỉ xin góp thêm vài ý như sau:

Người xưa có câu: "Làm chính trị sai hại một nước, làm văn hóa sai hại cả muôn đời". Ủy Ban XD TĐ đã có những sai trái trầm trọng trong việc xây tượng đài phi chính trị. Chúng ta có trách nhiệm phải làm đúng lại tượng đài người Việt tỵ nạn cộng sản. Chúng ta nợ những thế hệ mai sau trong việc xây một tượng đài đầy đủ ý nghĩa. Nếu không, con cháu chúng ta sau này sẽ hỏi là ông bà của chúng tỵ nạn kinh tế hay tỵ nạn cái gì?

C/. Biểu Quyết Chung:

Hội trưởng Trần Hồ Chánh

Trung: Quý vị ngồi đây cũng khá lâu, phòng hội cũng khá lạnh, BCH sau khi lắng nghe ý kiến của quý vị của ĐH hôm nay, BCH xin được đề nghị chúng ta nên đi đến một biểu quyết chung, là có nên:

KIỆN hay KHÔNG KIỆN Nguyễn Đức Hóa ra tòa?

Nếu quý vị nghĩ rằng **KHÔNG NÊN KIỆN?** xin quý vị dong tay lên! (Ghi nhận không khí Đại Hội yên lặng như tờ. Không một ai dong tay).

Trần Hồ Chánh Trung hỏi tiếp: Xin được hỏi nếu quý vị **MUỐN KIỆN?** xin quý vị dong tay lên! (Ghi nhận Đại Hội đồng loạt dong tay).

Trần Hồ Chánh Trung tuyên bố:

"BAN CHẤP HÀNH XIN GHI NHẬN BIỂU QUYẾT CỦA ĐẠI HỘI HÔM NAY LÀ CHÚNG TA SẼ KIỆN NGUYỄN ĐỨC HÓA RA TÒA!"

Phân hội thảo chấm dứt vào lúc 18 giờ 10

D/. Quý Pháp Lý:

Sau khi kêu gọi, BTC thu nhận tại chỗ 5.100 kr từ các cử tọa. Một số người sẽ đóng tiền vào trương mục QPL. Cũng trong ĐH một số cử tọa khiếu nại, họ đến đây là đại diện cho cả gia đình gồm nhiều thành viên được ủy nhiệm, vì vậy một lá phiếu của họ là xem như tương đương với 3, 4 hoặc 5 lá phiếu trong một gia đình. BCH ghi nhận điều này.

III.- TIỆC ĐẠI HỘI

1) Bữa tiệc được thực hiện tại phòng bên ngoài (kantine), tất cả hội viên quây quần ăn uống thân tình.



2) Chương trình "hát cho nhau nghe" với nhiều giọng ca "cây nhà lá vườn" được diễn ra sau đó.

IV.- KẾT THÚC

Đại Hội Thường Niên 2013 chấm dứt vào lúc 21 giờ cùng ngày.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

SINH HOẠT CỘNG ĐỒNG

Phạm Sĩ Việt tổng hợp và biên soạn

Chúa Nhật, 08.12.2013
NHÀ VIỆT NAM
HỌP MẶT
GIÁNG SINH
& TẤT NIÊN

Nhằm thắt chặt tình thân hữu và tạo tinh thần gắn bó đối với những người con xa xứ, hôm nay, Chúa Nhật, ngày 08.12.2013 lúc 14 giờ tại Nhà Việt Nam, một bữa tiệc đón mừng Chúa Giáng Sinh và cũng là tháng ngày cuối cùng tiễn một năm cũ qua đi, các ông Vũ Đức Hiền, Nguyễn Đại Hải, Lưu Lai và Đinh Giang được đề cử đứng ra tổ chức bữa tiệc này với sự cố vấn của ông Đỗ Duy Huỳnh.

Khách mời bao gồm các thành viên của Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn, Hội Người Việt Tỵ Nạn, Hội Ái Hữu QCC/VNCH & HD cùng một số thân hữu. Những thực khách mà cứ mỗi chiều Thứ Tư họ lại hẹn hò nhau ghé lại Nhà Việt Nam nâng chén trà hàn huyên tâm sự, và cũng để thưởng thức các món ăn vừa túi tiền nhưng rất đậm đà hương vị do công khó của các bà đầu bếp của Nhà Việt Nam nấu nướng.



Vì là tiệc Giáng Sinh và Tất Niên nên giờ khai mạc không có chào quốc kỳ nhưng BTC đã dành ra 1 phút để tưởng niệm những người đã bỏ mình trên đất liền, trong lòng biển cả trên con đường tìm tự do để cho chúng ta có được một tư thế tỵ nạn chính đáng tại đất nước tự do này.

Bữa tiệc thật vui với các món ăn được đặt ở bên ngoài và chương trình nhạc karaoke "hát cho nhau nghe" được thực khách nhiệt tình hưởng ứng kéo dài đến tận 19 giờ mới chấm dứt.

Hầu hết mọi người đều tiếc nuối cuộc vui qua mau và đề nghị năm sau cũng ngày này nhớ tổ chức tiếp. Mọi người ra về vui vẻ, cầu chúc cho nhau dồi dào sức khỏe mọi điều tốt đẹp....

(Vũ Đức Hiền tường thuật)



Chúa Nhật, 12.01.2014
HỘI ÁI HỮU
QCC/VNCH & HD
MỪNG XUÂN
GIÁP NGỌ

Tiệc Tất Niên do Hội Ái Hữu Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa & Hậu Duê (HAH/QCC/VNCH & HD) được tổ chức hôm nay, Chúa Nhật, ngày 12.01. 2014 tại Furuset Skole lúc 14 giờ.

Mở đầu chương trình lễ là nghi thức chào cờ và phút mặc niệm, nguyện cầu cho tất cả những chiến sĩ cùng đồng bào đã chiến đấu và hy sinh cho chính nghĩa quốc gia.

Kế đó là lễ dâng hương lên bàn thờ Tổ Quốc. Tiếp theo, ông Đoàn Đôn, Hội trưởng HAH/QCC/VNCH & HD gửi lời chào mừng đến tất cả người tham dự. Trong bài diễn văn đọc trước quan khách, ông Đoàn



Đôn rất sâu sắc và có ý nghĩa nói về hiện tình đất nước được nhận nhiều tràng pháo tay cổ vũ từ mọi người.

Trong giờ giải lao tất cả quan khách được thưởng thức nhiều món ăn thuần túy quê hương nói lên ý nghĩa và đặc thù của 3 ngày Tết Giáp Ngọ sắp tới.

Sau đó là chương trình karaoke "hát cho nhau nghe" rất vui nhộn. Xen kẽ chương trình văn nghệ là tiết mục xổ số với 5 lô trúng giá trị.

Năm nay tiền thu nhận trong việc xổ số gây quỹ đạt đến mức kỷ lục so với các năm trước, số tiền lên đến 6500 kr. Cũng cùng lúc này một số vị mạnh thường quân tặng quà bằng tiền mặt để giúp đỡ anh em thương phế binh sẽ đón không khí Tết hăm hiu và nghèo túng bên quê nhà.

Buổi tiệc Tất Niên kết thúc lúc 18 giờ trong không khí vui vẻ và thượng tôn tinh thần huynh đệ chí binh.

Được biết, hành phần quan khách tham dự ngoài các thành viên của HAH/QCC/VNCH & HD cùng gia đình và thân hữu, còn có đại diện các hội đoàn như Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn, Hội Người Việt Tỵ Nạn...

(Vũ Đức Hiền tường thuật)



Chúa Nhật, 08.12.2013 HỘI NGƯỜI VIỆT TỴ NẠN ĐÓN TẾT GIÁP NGỌ

"...Ta cùng nhau đón thêm mùa xuân
Xuân dù thay đổi biết bao lần..."

Nhạc sĩ Hoài An đã viết lên lời này trong "Câu chuyện đầu năm" để trong phút suy tư trầm lắng của mùa Xuân người ta nhìn lại những gì đã qua trong năm cũ.

Tập nập đồng hương và từng cặp nam thanh nữ tú đến với Hội Xuân buổi chiều hôm nay, thứ bảy 08.02.2014 tại hội trường Kolbotn, do Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy, khu vực Oslo & Vùng Đông tổ chức đã tạo không khí rộn ràng trong ngày Hội.

Chưa tới giờ hành lễ nhưng nhìn kia, các gian hàng bầu cua cá cùng gian hàng đánh số cầu may khách vui Xuân chen chân tập nập. Nhất là gian hàng dài chiếm lĩnh một góc kantine, với các món ăn mang hương vị Xuân cũng được đồng

hương chiếu cố tận tình. Và ngay cửa ra vào các "Bích Báo" do tài nghệ của các em học sinh Lớp Việt Ngữ (LVN) tự sáng tác và tạo hình được trưng bày cho khách du Xuân thưởng lãm.

14 giờ 15 người dẫn chương trình tuyên bố khai mạc với nghi thức chào quốc kỳ, Na Uy kỳ và phút mặc niệm để tưởng nhớ những người quá vãng kém may mắn không đến được bến bờ tự do. Và lễ Tế Tổ cầu cho cộng đồng Việt Nam tỵ nạn tại Na Uy được gắn bó keo sơn, cầu cho đất nước Việt Nam sớm thanh bình, cầu cho quốc thái dân an... với 14 vị bô lão Hội Cao Niên, đặc trưng cho con số 14 của tân niên 2014 qua 14 nén nhang dâng lên bàn thờ Tổ Tiên.

Anh Trần Hồ Chánh Trung, Hội trưởng HNVTN được mời lên chúc Tết quan khách và khai mạc lễ hội. Trước tiên anh Hội trưởng thay mặt BCH/HNVTN cảm ơn và chào mừng tất cả quý đồng hương tham dự buổi tổ chức Tết Giáp Ngọ hôm nay. Khi nói về ý nghĩa này anh Trung nhấn mạnh: "Trong hoàn cảnh sống xa quê hương nhưng chúng ta vẫn không thể quên được hình ảnh tốt đẹp của ngày Tết. Ngày Tết không





chỉ để mừng Xuân nhưng là dịp chúng ta nhớ đến ông bà tổ tiên, các anh hùng dân tộc đã đổ xương máu để bảo vệ quê hương. Ngoài ra, ngày hôm nay cũng là dịp chúng ta gặp gỡ nhau, chúc mừng nhau trong ngày đầu Xuân và chia sẻ với nhau, với con em chúng ta một chút kỷ niệm của ngày Tết...".

Chương trình văn nghệ vui Xuân mở màn bằng nhạc phẩm "Đón Xuân" được BCH/HNVVN với sự kết hợp của Ban Giáo viên lớp Việt ngữ Nhà Việt Nam (LVN-NVN) như là niềm hân hoan đón mừng mùa Xuân mới.

Không khí vui nhộn hơn khi con Lân vàng như mai Xuân nở trước thềm Xuân, uốn lượn trước sân khấu để chan hòa niềm vui ca ngợi mùa Xuân đã trở về với dân gian. Kế đến "Sắp Đến Tết Rồi" và "Thiếu Nhi Việt Nam" được tất cả học sinh lớp A của LVN trình bày. Tú Uyên đến với nhạc phẩm "Chúc Tết" là lời chúc chân tình của bé gửi đến các bậc ông bà, cha mẹ cùng bạn bè trang lứa. Các em Phương Nam Hồ, Lena, Lisa Celine, Theresa, Julie tươi trẻ chào đón Xuân qua vũ khúc "Mùa Xuân Ơi!".

"Ngày Tết Quê Em", chỉ 7 tuổi thôi mà Julie diễn tả rất nhuyễn ca khúc này, để lại cho khán giả những tràng pháo tay nồng nhiệt. Minh Tú, Hải Đăng, Thiên Hương hợp ca bản "Cho Con" nói lên tình thương nồng ấm đối với bậc cha mẹ mà các em thể hiện. Nhưng với tài tự sáng tác bài thơ tựa đề "Noel và Tết" Minh Tú đã làm cho người thưởng ngoạn ngạc nhiên về tài nghệ của em chăm chỉ mỗi chiều thứ bảy dưới mái trường LVN.

Đến đây không khí trở nên sinh động khiến người ta liên tưởng

đến tiếng nhạc vang dội từ một vũ trường, vì điệu "Nhảy Thời Trang" khá sôi động qua tài nghệ uyển chuyển của Nghi, Tú Uyên, Thanh Loan, Linda, Martin.

Bối cảnh thực tế của một sinh hoạt bình thường ngoài đời, hôm nay được gói thật gọn để đưa lên sân khấu giúp khán giả có cái nhìn thực tế qua đoàn kịch "Lớp Học Thời Nay"; nơi đây diễn tả một lớp học do các thầy cô giáo và học sinh LVN trình diễn, vừa vui vừa thấm...

Trước giờ giải lao, các bộ lão thuộc Hội Cao Niên và Hội Ái Hữu Quân Cán Chính & Hậu Duệ ân cần chúc Tết các em bé bằng những phong thư lì xì.

Nhóm Phượng Ca hôm nay trở tài với các nhạc phẩm "Tình Ca Đất Bắc", "Hoa Thơm Bướm Lượn", "Lý Ngựa Ô" vừa độc tấu vừa hòa tấu như là âm hưởng của mùa Xuân thanh bình ngày nào vọng lại. Điệu nhảy "Con Bướm Xinh" qua tài nghệ của Tín, Alex, Johan, Cẩm My, Đăng Thy, Mateus cũng làm huyền ảo một sân khấu Xuân.

"Trên đường đi lễ Xuân đầu năm, qua một năm ruột ruột tơ tằm..." có lẽ Diễm Hòa muốn nhấn nhủ chút ẩn tình nào đó khi năm cũ qua đi? Nhưng rồi Minh Phượng đã phá tan ngay nỗi buồn rười rượi ấy trong "Và Con Tim Đã Vui Trở Lại". Mà có cái gì đó khá u uẩn với Hoài Hương để rồi người ca sĩ này phải nỉ non "Trông thế gian đang vui mừng đón Xuân..." trong "Tâm Sự Nàng Xuân". Rồi sau cùng để bắt nhịp câu Xuân với "Hoa lá nở thắm đẹp làn môi hồng, Xuân đến rồi đây nào ai biết không..." của "Cánh Thiệp Đầu Xuân" mà Hoàng Mầu muốn nhấn gởi dân gian...



CHÚC MỪNG NĂM MỚI



Thật là hấp dẫn ở tiết mục phát lộc đầu năm, phần quà lì xì được trao tặng bởi các mạnh thường quân nếu ai vận hên có số trúng ở ghế ngồi của mình. Theo thứ tự:

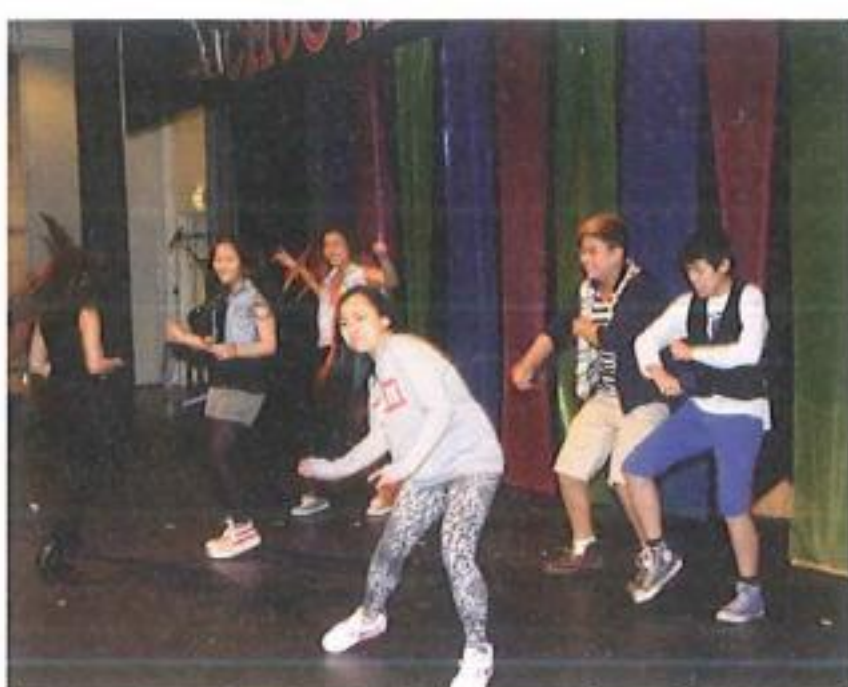
- Bil service của anh Khảm Lê tặng gavelkort kr. 1000,- để sửa xe.
- Sushi Number One tặng phần ăn trị giá 500 kr.
- Bil service của anh Quang Lê, sửa xe miễn phí trị giá 1500 kr.
- Chopstix Restaurant tặng phần ăn trị giá 1000 kr.
- Mamma Trans Kjøkken chủ là cô Kim Thúy, tặng 2 phần ăn miễn phí (tiệm ăn này được báo Dagbladet chấm đến 5 điểm).
- Tiệm thực phẩm Dragon tại Oslo của cô Diễm Hòa tặng một phần quà.
- Tiệm sửa quần áo Lee của chị

Mộng Vân tặng 200 kr.

- Ô/b. Nguyễn Đại Hải tặng bình hoa.
 - Ô/b. Nguyễn Đại Hải tặng bộ tách trà.
 - Ô/b Đoàn Đôn tặng 1000 kr
- Và các vị quan khách may mắn trúng lộc đầu năm lần lượt lên nhận quà.

Ngoài ra:

- A/c anh Ngô Quang Lý tặng 1000 kr.
- Ô/b Lê Văn Phước tặng 1000 kr.
- Tiền phổ biến tập truyện "Ở cuối hai con đường" của nhà văn Phạm Tín An Ninh.
- Tiền phổ biến tập thơ "Tay ngà dẹt mộng" của nhà thơ Kim Tiên.



sinh hoạt cộng đồng

Tổng số tiền thu được ở trên được các mạnh thường quân ưu ái gửi tặng HNVTN.

Được biết trong lễ hội hôm nay chị Lệ Thủy và chị Lệ Hương sẽ ủng hộ toàn phần tiền lời phân phối thức ăn cho HNVTN.

Cũng trong lễ hội hôm nay BTC thu nhận một số đơn xin gia nhập HNVTN và đơn ghi danh học lớp Việt ngữ của con em các phụ huynh.

Lễ hội Tết Nguyên Đán Giáp Ngọ kết thúc vào lúc 17 giờ 45 sau bài hợp ca "Ly Rượu Mừng" với tiếng hát của toàn ban văn nghệ cùng sự phụ họa của người tham dự.

(Phạm Sĩ Việt ghi nhanh)



Thứ Bảy, 21.12.2013
TIỆC GIÁNG SINH
& LIÊN HOAN
CUỐI NĂM
LỚP VIỆT NGỮ
NHÀ VIỆT NAM

Trong bầu không khí thân tình và ấm cúng của mùa Giáng Sinh, cũng là thời điểm tiễn năm cũ qua đi. Hôm nay, Lớp Việt Ngữ (LVN) đã tổ chức buổi lễ mừng Giáng Sinh và cũng là tiệc liên hoan cuối năm cho tất cả học sinh các lớp, vào lúc 15 giờ 30 ngày 21-12-2013 tại Nhà Việt Nam, Oslo, với đông đủ học sinh cùng phụ huynh và tất cả giáo viên phụ trách các lớp, khoảng 80 người.

Buổi tiệc mặc dù phòng có hơi chật nhưng tràn ngập tiếng nói tiếng cười làm ai nấy cũng náo nức. Các em nữ sinh xâu xoe áo dài, áo đầm, các em nam sinh được ba mẹ sửa soạn quần áo chỉnh tề tươi tắn để đi dự tiệc.

Sau khi ổn định chỗ ngồi, cô giáo Huỳnh Phương hân hoan chào mừng phụ huynh và các em học sinh tham dự buổi tiệc ngày hôm nay.

Tiếp theo cô Huỳnh Phương giới thiệu anh Phạm Sĩ Việt, Trưởng Lớp Việt Ngữ khai mạc buổi tiệc. Trước hết anh Phạm Sĩ Việt ngỏ lời cảm ơn các phụ huynh đã bỏ chút thì giờ đến chung vui với con em và ban giáo viên Lớp Việt Ngữ.

Anh Việt khen ngợi các em học sinh trong thời gian học kỳ 1 vừa qua đã đạt thành quả đáng kể, bên cạnh đó các em rất chăm ngoan, đi học đều đặn. Anh cũng cảm ơn phụ huynh học sinh đã và đang cùng hợp lực với các thầy cô giáo trong những việc nhỏ của mỗi buổi học. Cũng trong dịp này anh Việt có 2 vấn đề cần trình bày đến phụ huynh:

1- Trong "THÔNG BÁO" anh Việt nói:

"Như các niên học của LVN vừa qua, chúng tôi đều tổ chức cho các em 2 buổi du ngoạn. Đây là cơ hội



tạo điều kiện cho các em tiếp xúc với môi trường bên ngoài trong không khí vui chơi tập thể. Với niên khóa này, chúng tôi đã tổ chức buổi du ngoạn lần đầu vào tháng 10; và buổi du ngoạn thứ 2 dự tính vào mùa Xuân 2014.

Nhưng chưa xong niên học này, chúng tôi đã lên chương trình du ngoạn cho niên học tới. Nghĩ đến cuộc du ngoạn lần 1 cho niên học 2014-2015, chúng tôi dự trù sẽ đưa các em đi xem buổi ca nhạc kịch, với chủ đề "Musikalen-teater Billy Elliot", đây là buổi đại nhạc hội lần đầu trình diễn ở Oslo, vào ngày 18.09.2014 tại Folketeateret. Đặc biệt đại nhạc hội này phần đông do các nghệ sĩ trẻ, cùng trang lứa với các em trình diễn. Nên các em sẽ rất thích thú và học hỏi được nhiều điều khi tham dự buổi ca nhạc này".

2- Về phần "BÀY TỎ" anh Việt nói tiếp:

"Trong hơn 2 năm qua, kể từ khi LVN hình thành, vào tháng 8-2011. Đó là đoạn đường khó khăn nhất, vất vả nhất. Và tính cho đến ngày hôm nay, khi ngồi nhìn lại, quý vị

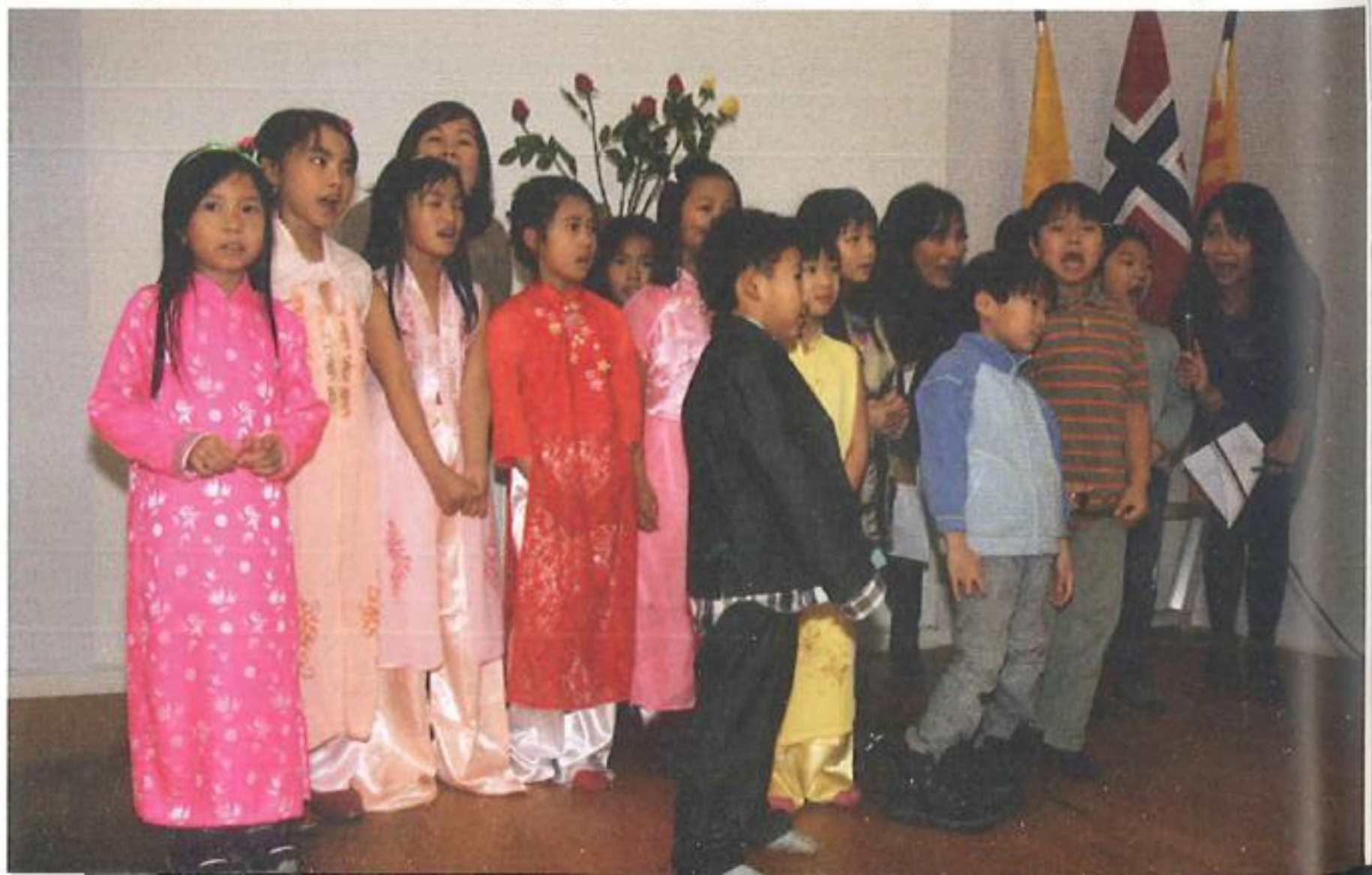
cũng như chúng tôi, qua bao công lao dạy dỗ trong tinh thần thiện nguyện của các thầy cô giáo, nay các em đã trưởng thành hơn, ngoan ngoãn hơn, dạn dĩ hơn, và nhất là tiếng Việt rành rọt hơn đối với 2 năm về trước. Chúng tôi tin chắc tương lai của các em, sau khi đủ vốn liếng nói và viết tiếng Việt từ LVN, các em sẽ không cảm thấy tự ti mặc cảm khi đối diện với bạn bè cùng trang lứa giỏi tiếng Việt hơn. Các em sẽ tự hào đã xuất thân từ Lớp Việt Ngữ của Nhà Việt Nam".

Ngừng một chút, anh Việt tâm tình tiếp: "Nhìn những thành quả trước mắt như thế, chắc quý vị cũng như chúng tôi đều có chung một suy nghĩ, đó là:

- Muốn Lớp Việt Ngữ được tồn tại, thì trước hết căn Nhà Việt Nam phải tồn tại

- Muốn căn Nhà Việt Nam tồn tại, thì cơ cấu HNVTN phải được duy trì và phát triển Hội viên.

Vì lẽ đó cho nên nhân đây chúng tôi muốn kêu gọi quý vị, những ai chưa phải là Hội viên HNVTN, ước



mong quý vị nhanh tay ghi đơn không những cho chính mình mà cho cả con em quý vị nữa, để trở thành Hội viên chính thức của Hội chúng ta. Vì Hội càng dồi dào nhân lực thì Hội mới sống còn. Nhất là Hội có nhiều thành viên trẻ như con em của chúng ta thì lúc đó Hội sẽ uy thế hơn, nguồn tài trợ sẽ dồi dào hơn. Như quý vị thấy đó, đặt vé tập thể cho các em được vào xem đại nhạc hội tại một hý trường bề thế như Folketeater không phải là rẻ, nếu tính đồ đồng trên số tiền học phí của các em thì chưa chắc gì chúng tôi trang trải nổi".

Trước khi dứt lời anh Việt kết luận:

"Bởi vậy, khi có nhiều người gia nhập Hội thì mới mong duy trì được Hội. Lúc đó chúng ta mới duy trì được các sinh hoạt lành mạnh khác, mà quan trọng nhất là Lớp Việt Ngữ, nơi có con em quý vị đang đến lớp mỗi chiều thứ bảy".

Đến đây thì tiếng vỗ tay vang dậy làm bầu không khí càng thêm vui, sinh động.

Kế tiếp cô Huỳnh Phương giới thiệu 2 giáo viên, 2 phụ huynh và 6 em học sinh lớp C & D lâu nay đã cùng nhau giúp đỡ trong một nhóm làm việc với học sinh như sinh hoạt văn nghệ cho các em lớp nhỏ, giúp Ban Phụ Huynh cắt bánh, cắt trái cây.... để các lớp dùng trong giờ giải lao. Ban làm việc này tạm đặt tên là "Ban Xã Hội". Tất cả các thành viên trong Tân Ban Xã Hội bước lên phía trước và trình diện quan khách. Tất cả mọi người đều đồng tình và tiếng vỗ tay lại vang dậy thêm một lần nữa.

Bấy giờ phần văn nghệ bắt đầu. Mở đầu chương trình đàn chim non lớp A xúng xính trong chiếc áo dài đủ màu hoặc trong chiếc áo đầm. Các em nam cũng xinh xắn không kém, em nào cũng hớn hởi cái miệng xoe tròn đồng ca bài "Chúng Em Là Thiếu Nhi Việt Nam". Cũng ban hợp ca này tiết mục thứ 2 là bài "Sắp Đến Tết Rồi". Kế đến là màn vũ "Mùa Xuân Ơi" do 10 em nữ lớp A và B trình diễn. Đẹp ời là đẹp! Với áo dài đủ màu sắc, tay cầm cây

quạt, đúng là đàn bướm của mùa Xuân.

Vào dịp Giáng Sinh, học sinh lớp B đồng ca bài "Đêm Chúa Ra Đời". Tuy không sử dụng đàn, nhạc đệm, nhưng các em hát rất hay và được mọi người khen ngợi.

Chương trình văn nghệ rất phong phú, vui và sống động hơn qua bài "Cho Con" do học sinh lớp C đồng ca. Và phần đọc thơ của các em Hải Đăng với bài "Đôi Dép"; Vivy với bài "Sấm Sét"; Thiên Hương với bài "Con Rồng Cháu Tiên". Riêng em Minh Tú đọc bài "Chọn Bạn" và còn đọc thêm bài "Giáng Sinh" do em tự sáng tác nữa. Đáng khen ngợi là các em đọc thuộc lòng và diễn đạt được đúng ý nghĩa của bài thơ.

Và bây giờ không khí văn nghệ náo nhiệt hơn qua bài "Oh My God!" với điệu nhảy Hip Hop do em Tú Uyên, Phạm Hương và Martin Nguyễn trình diễn.

Chấm dứt chương trình văn nghệ em Martin Nguyễn, lớp D, trở lại sân khấu đọc tấu tây ban cầm bài "Hero" rất hay.

Chương trình văn nghệ chấm dứt, ai nấy cũng đã đói bụng và nhất là các món ăn bày trên 2 cái bàn trông hấp dẫn làm sao. Có nhiều thức ăn và bánh trái, nước uống đầy đủ. Ban Tổ Chức xin cảm ơn phụ huynh học sinh đã hết lòng đến giúp đỡ và còn mang theo cả thức ăn bánh trái đến góp vui nữa.

Mọi người đang ăn uống thì Ông già Noel xuất hiện với cái túi to trên vai đầy ắp quà cáp. Ông đến Nhà Việt Nam nên ông nói tiếng Việt với các em và tặng mỗi em một gói quà. Ban Tổ Chức cũng đáp lễ lại Ông già Noel một món quà nhưng Ông xin gởi lại vì Ông còn phải đi nhiều nơi khác nữa để tặng quà cho các em bé, nên không tiện mang theo được.

Thật là cảm động buổi tiệc mừng Giáng Sinh tình nghĩa thầy trò, sự chia sẻ giữa giáo viên và phụ huynh lúc nào cũng khấn khít tất cả chỉ vì con em của chúng ta. Buổi tiệc đã qua lúc 17 giờ, khi ra về chắc hẳn



sinh hoạt cộng đồng

ai cũng còn dư âm để nhớ, để mến thương rộn ràng trong tiềm thức nhất là các em học sinh thương làm sao, có ban giáo viên và phụ huynh hòa đồng, dung dị và tình nghĩa.

Học sinh Lớp Việt Ngữ yêu thương

Nhà Việt Nam tình nghĩa luôn luôn đậm đà

Được biết, sau khi kết thúc buổi

tiệc Ban Tổ Chức có thu nhận đơn xin gia nhập Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy của 12 Tân Hội viên và đóng niên liễm ngay tại chỗ. Và cũng cần nhắc lại, trong tiệc liên hoan Ban Tổ Chức đã thành lập được Tân Ban Xã Hội gồm 10 thành viên, và đã trình diện trước quan khách trước tràng pháo tay vui mừng.

(Lê Kim tường thuật)

Chúa Nhật, 27.04.2014
HỘI NVTN
TUỞNG NIỆM
THÁNG TƯ ĐEN

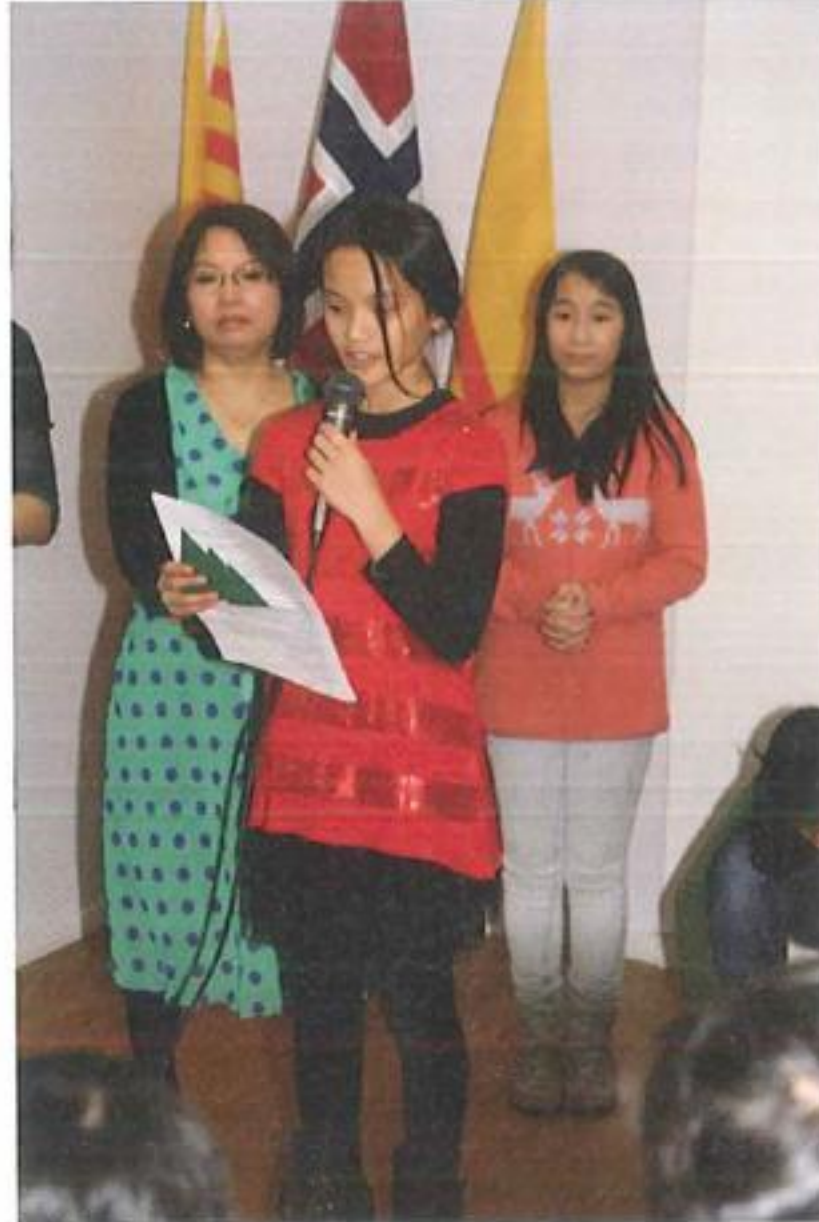
Ba mươi chín năm dài tang bầm, hôm nay như những năm qua, với hai thế hệ, trước và sau mốc biến cố lịch sử đau thương của dân tộc, cùng đến với nhau lúc 15 giờ 20 phút và cất vang bài quốc ca, và dành giây phút trang nghiêm để tưởng niệm những anh hùng dân tộc vị quốc vong thân, nhắc nhở đến hàng vạn đồng bào trên đường tìm tự do kém may mắn gởi thân trong lòng biển cả để những người sống sót được thế giới mở vòng tay đón nhận.

Buổi lễ tưởng niệm biến cố lịch sử 30 tháng tư do Hội Người Việt Tỵ Nạn tổ chức được diễn ra vào Chủ nhật, 27.04.2014 tại hội trường Rælingen.

Nghi thức dâng hương tế lễ được 3 vị đại diện: Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn, Hội Ái Hữu Quân Cán Chính VNCH & Hậu Duệ và Môn phái võ cổ truyền Bình Định, lên thắp hương khấn vái trước bàn thờ Tổ Quốc.

Người dẫn chương trình, anh Phạm Bá Công với đôi lời trước hết cáo lỗi cùng đồng hương vì lý do ngoài ý muốn anh Hội trưởng vắng mặt hôm nay. Do đó phần thuyết trình về đề tài liên quan đến biến cố 30 tháng tư mà thuyết trình viên không là nạn nhân của tháng tư đen cũng xin gác lại. Và chị Nguyễn Huỳnh Phương, trong vai trò Hội phó/HNVTN cũng là Trưởng ban tổ chức thay mặt BCH/HNVTN ngỏ lời chào mừng quan khách, qua đó chị Huỳnh Phương mong mỗi quý đồng hương miễn chấp cho sự khiêm khuyết này.

Nhạc khúc "Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ" được toàn ban văn nghệ HNVTN hâm nóng lại khí thế hào hùng của dân tộc Việt trước khi đi vào nội dung chính của chương trình tưởng niệm.



Xen kẽ chương trình có phần phụ diễn văn nghệ với các ca khúc qua chủ đề "Tháng Tư - Mùa Quốc Tang" được ban hợp ca HNVTN trình bày như: Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ, Anh Là Ai?, Về Đây Nghe Em, Việt Nam Tôi Đây?, Việt Nam - Việt Nam, Chiến Sĩ Vô Danh v.v...

Buổi lễ kết thúc vào lúc 17 giờ 45 cùng ngày.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)



Thứ Bảy, 01.02.2014
HỘI NVTN
VEST-AGDER
ĐÓN TẾT GIÁP NGO
Vietnamesisk Nytt årsfeiring i Vest-Agder

- Dato og tidspunkt : 01.02.2014
- Lokale: Vågsbygd Samfunnshus
- Deltakere: 200
- Program: tradisjonelle aktiviteter med: nasjonalsang, minneseremoni, underholdning og matservering.

Khác với những lần tổ chức tưởng niệm mọi năm, hôm nay ban tổ chức chọn một mô thức mới để phần nội dung được sinh động. Đề tài tưởng niệm sẽ nói lên được tâm tư của giới trẻ, là những người chưa kinh qua cuộc chiến Việt Nam. Anh Nguyễn Minh Tuấn được mời lên diễn đàn để bày tỏ quan điểm của mình. Trước khi đi vào nội dung của đề tài thuyết trình anh Nguyễn Minh Tuấn không tự cho mình là thành phần trẻ, cũng không dám nói mình thuộc thế hệ đàn anh, mà anh chỉ là gạch nối giữa 2 thế hệ.

Khi nhắc đến mốc thời gian 30 tháng tư, anh Tuấn phân tách các tên gọi khác nhau giữa 2 bên thắng và thua trong cuộc chiến, đó là: "Ngày Giải Phóng Miền Nam", "Ngày Thống Nhất", "Ngày Hòa Bình", "Ngày Quốc Hận" hay "Ngày Mất Nước".

Cũng theo nhận định của anh Tuấn, chúng ta hiện diện trong hội trường này sẽ không thể nào chấp nhận được các cụm từ "Ngày Giải Phóng Miền Nam", "Ngày Thống Nhất" hay "Ngày Hòa Bình". Mà hệ quả sau 30 tháng tư chỉ là "Ngày Quốc Hận" hoặc "Ngày Mất Nước". Bởi sau cuộc chiến tranh tàn phá đất nước này là 39 năm lãng phí, đất nước lạc hậu và dân tộc điêu linh dưới sự cai trị độc tài tàn bạo từ chính sách ngu dân được áp đặt bởi đảng cầm quyền CSVN.

Phát biểu cảm tưởng qua cái nhìn của anh Phạm Bá Công đối với mốc thời gian "Tháng Tư Đen" anh nhấn mạnh rằng, có những khoảnh khắc chúng ta cần nhớ, có những nơi chốn không cho phép chúng ta quên. Chúng ta liêu mình bỏ nước ra đi là chấp nhận đương đầu với vô số bất trắc của cuộc hải

hành đầy gian nan nguy hiểm. 30 tháng tư năm nay người Việt tỵ nạn gặp nhau, không những chỉ để nhắc lại những ngày tháng đau thương mà còn là sự tưởng nhớ đến những người đã nằm xuống cho chúng ta được sống. Chúng ta là những thuyền nhân Việt Nam tỵ nạn cộng sản, gọi đó là những câu chuyện còn mãi đến ngàn sau...

Cũng trong phần phát biểu cảm tưởng, một số quan khách trưng dẫn thứ sách lược tệ hại mà Việt Nam cộng sản đang áp dụng, cùng các tệ nạn xã hội đang xảy ra tại quê nhà, và những gợi ý xây dựng cho cộng đồng hải ngoại cũng như sự lo lắng chung của người tỵ nạn. Điểm nổi bật được cử tọa ghi nhận là, vì các lý do thông thường và luật trời quy định, giới cha anh ngày càng hao hụt dần. Trong khi đó giới trẻ thuộc thế hệ thứ hai, thứ ba ngày càng đông nhưng vì cuộc sống bươn chải, nhất là chưa nhận thức đúng đắn sự có mặt của họ tại nơi này, nên giới trẻ thường lơ là đối với buổi lễ tưởng niệm 30 tháng tư. Do vậy, điều quan trọng là từng mỗi bậc cha mẹ, mỗi gia đình nên thường xuyên nhắc nhở con em mình, để con cháu biết vì sao chúng ta có mặt tại đất nước này.



Để duy trì truyền thống cao đẹp của văn hóa Việt Nam nơi xứ người nhân ngày Tết Nguyên Đán. Như mọi năm, năm nay BCH/Hội NVTN tại Vest-Agder tổ chức lễ Tết Nguyên Đán năm Con Ngựa để đồng hương, nhất là các em nhỏ có dịp gặp gỡ vui chơi trong không khí Tết. Buổi lễ Tết được tổ chức vào Thứ Bảy, ngày 01.02.2014, tại hội trường Vågsbyd Samfunnshus, ước chừng 200 đồng hương tham dự.

Mở đầu chương trình lễ Tết lúc 16 giờ 30 phút, với nghi thức chào Quốc kỳ VNCH và phút mặc niệm để tưởng nhớ đến các chiến sĩ VNCH đã hy sinh vì Tổ Quốc, tưởng niệm đồng bào bỏ mình trên con đường vượt biên thoát khỏi chế độ phi nhân VC.

Thêm vào đó, những bản nhạc Xuân đượm màu hoa mai, hoa đào cũng được các giọng ca "cây nhà lá vườn" cất cao vi vút. Đặc biệt, những vũ khúc qua tài nghệ của các em thuộc ca đoàn Công giáo và Gia đình Phật tử tại địa phương đóng góp làm cho ngày Xuân tươi vui như mở hội.

Tiết mục xổ số vui Xuân xem như là giờ cầu may hái lộc đầu năm cũng được quan khách đáp ứng tận tình.

Rất đáng được ca ngợi ở đây là tất cả thức ăn đặc thù ngày Xuân cũng được cung cấp bởi một số gia đình tại địa phương tự nguyện đem tới.

(Anh Thư ghi lại)



Qua phần dâng hương tế lễ, 3 vị bô lão khấn vái trước bàn hương án cầu xin Ông Trên phò hộ cho đất nước và dân tộc Việt Nam sớm thoát khỏi gông cùm độc tài cai trị của đảng CSVN.

Tiếp theo đó là lời chào mừng quan khách của Trưởng ban Tổ chức, đồng thời vị đại diện cầu chúc một năm mới Giáp Ngọ an lành và thịnh vượng đến với tất cả bà con đồng hương.

Tiết mục múa Lân không kém phần vui nhộn, làm cho không khí Tết rộn ràng như là ngày Tết đích thực ở quê nhà.

Vào 16 giờ 30 phút, Thứ Bảy ngày 26.04.2014, tại hội trường sinh hoạt giới trẻ trung tâm Kristiansand, buổi lễ tưởng niệm ngày Quốc Hận do Hội NVTN Vest-Agder tổ chức.

Mở đầu chương trình là nghi thức chào Quốc kỳ và phút lắng lòng để tưởng niệm các chiến sĩ đã hy sinh mạng sống cho Miền Nam Tự Do, tưởng niệm bà con đã chết trên con đường tìm tự do sau ngày 30.04.1975 khi VC cưỡng chiếm Miền Nam.



Thứ Bảy, 26.04.2014
HỘI NVTN
VEST-AGDER
TƯỞNG NIỆM NGÀY
QUỐC HẬN

Minneseremonien om sorgen over
kommunistiske overtakelsen av
Sør-Vietnam 30.04.1975

Dato: 26.04.2014, kl. 16:30 - 18:30
Lokale: Samsen-for
ungdomsaktiviteter ved Kristiansand
kommune.

Seminar-tema: Hva er grunnen til
at vietnamesere har kommet til Norge
etter 30.04.1975?

Sau đó là phần hội thảo nói về hậu quả của ngày mất nước. Người tham dự bàn sâu về các vấn đề mà ít ai để ý, nhất là giới trẻ, như sau:

- Tại sao có ngày 30.04?
- Pháp đô hộ Việt Nam vào lúc nào?
- Nước Việt Nam bị chia cắt vào thời điểm nào?
- Miền Bắc theo chế độ nào, Miền Nam theo chế độ nào?
- Hồ Chí Minh là ai?
- Võ Nguyên Giáp là ai?
- Là người Việt Nam tỵ nạn VC, tại Na Uy khi treo cờ, phải dùng cờ nào?

Qua phần đóng góp ý kiến nhiệt tình của tham dự viên, đã đưa ra một chút lịch sử cận đại về vấn nạn Việt Nam cũng như lột được bộ mặt độc ác của đảng CSVN. Đặc biệt sau đó, Ban Tổ Chức cùng tham dự viên xác quyết rằng lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ là biểu tượng của người Việt Nam tự do, phải được dùng cho người Việt Nam Tỵ Nạn VC tại Na Uy.

Xen kẽ chương trình với những bài hát mang tính nhân bản và lột trần bộ mặt thật của một xã hội thối nát và bất công do đảng CSVN cầm đầu, đã đưa đất nước tỵ nạn và mất chủ quyền như: "Việt Nam Tôi Đâu?", "Anh Là Ai?", "Sài Gòn Ở Vĩnh Biệt", "Chút Quà Cho Em" v.v...

(Trung Việt tường thuật)

Hạnh phúc, cho dù dưới chế độ chuyên quyền hay dân chủ, cho dù trong sự nô lệ hay tự do, không bao giờ đạt được nếu ta không có đạo đức.

Happiness, whether in despotism or democracy, whether in slavery or liberty, can never be found without virtue.

John Adams

MỆ O VẬT

10 cách giúp giải độc cơ thể đơn giản

Bạn cảm thấy uể oải, mệt mỏi. Đã đến lúc bạn phải giải độc cho cơ thể. Những bữa ăn hằng ngày với nhiều dầu mỡ, rượu bia, cà phê, thuốc lá, đường tinh chế chính là nguyên nhân gây bất an cho cơ thể. Ngoài ra tinh thần căng thẳng (stress) cũng là một trong những nguyên nhân khiến cho cơ thể dễ nhiễm độc.

Muốn khỏe mạnh, trước tiên bạn cần phải loại bớt các chất độc đó ra khỏi cơ thể, đồng thời bổ sung những dưỡng chất cần thiết giúp cơ thể thanh lọc một cách tốt nhất.

Sau đây là 10 cách giúp giải độc cơ thể:

1. Ăn nhiều chất xơ, đặc biệt là trái cây và rau xanh. Củ cải đường, củ cải, artiso, cải bắp, súp lơ xanh, tỏi là những loại thức ăn rất tốt để loại độc tố cho cơ thể.
2. Giải độc gan bằng các loại thảo dược như rễ cây bồ công anh (lòvetann), cây ngưu bàng, lá trà xanh.
3. Tăng cường vitamin C để giúp cơ thể sinh sản glutathione, một hợp chất trong gan giúp loại độc tố.
4. Uống ít nhất 2 lít nước mỗi ngày.
5. Tập hít thở sâu để dưỡng khí tuần hoàn khắp cơ thể.
6. Giảm căng thẳng bằng những bài tập thể dục, thay đổi cảm xúc của bản thân một cách thường xuyên, đồng thời có những suy nghĩ tích cực.
7. Thực hiện phương pháp tắm nước rất nóng dưới vòi sen 5 phút để nước chảy trên lưng, rồi xả nước lạnh 30 giây (lặp đi lặp lại 3 lần) mỗi ngày. Sau đó, nằm nghỉ trên giường khoảng 30 phút.
8. Tắm hơi hoặc xông thảo dược để cơ thể có thể loại bỏ chất độc qua đường mồ hôi.
9. Chà nhẹ da chân để cơ thể giải độc qua lỗ chân lông.
10. Tập thể dục hoặc chạy bộ, đi bộ đều đặn mỗi ngày.

NHÀ VIỆT NAM

mỗi thứ tư có gì lạ?

Các món ăn đậm đà mùi vị
quê hương, ngon và rẻ!

Thường xuyên thay đổi:

**PHỞ - HỦ TIẾU NAM VANG -
MÌ HOÀNH THÁNH - BÚN BÒ
HUẾ - BÚN CHẢ GIÒ v.v...**

TRANG THIẾU NHI



**NGƯỜI PHỤ TRÁCH
PHẠM XUÂN LAN**

10 CÁCH GIÚP CHO CON BẠN ĐƯỢC YÊU MẾN

Nếu bạn muốn con bạn được mọi người yêu mến thì hãy dạy chúng một số thói quen ứng xử tốt. Những đứa trẻ được yêu mến chính là những đứa trẻ biết lễ phép.

-Việc dạy cho con trẻ những thói quen tốt này là việc dạy trẻ để chúng dễ dàng biết điều gì nên làm, và hiểu được tại sao việc đó có ích lợi, cũng như tránh sơ sót vì chúng không biết, nhà tâm lý học Egil Launes nói.

Con của bạn sẽ gặp một số người mà không phải ai cũng thích nó. Nó sẽ cảm thấy bị xa lánh hoặc bị ghét bỏ nếu bị tức.

Và điều này làm chúng ta bức bối với những phụ huynh khác.

Bạn hãy dạy cho con trẻ những thói quen ứng xử tốt, theo tình huống tự nhiên xảy đến, đây không phải là một bài học một lần cho cả đời, cũng không phải là câu chuyện đọc trước khi ngủ. Hãy cho trẻ biết bạn mong muốn gì khi nó làm điều gì không đúng, hoặc góp ý trước, trong một dịp đặc biệt hơn thường ngày, chẳng hạn đi thăm người ốm ở bệnh viện, hoặc khi đi nhà thờ.

Thích ứng tốt hơn

Những trẻ có lễ phép và thói quen ứng xử tốt sẽ thích ứng tốt, hơn những trẻ không biết theo nguyên tắc ứng xử.

- Người lớn ngày nay quan tâm nhiều đến việc lắng nghe ý kiến,kinh nghiệm và tình cảm của

trẻ. Điều này đã góp phần cho sự thay đổi từ một nền giáo dục truyền thống, dùng uy quyền, thành nền giáo dục hiện đại mà quyền của con cái được coi trọng hơn. Tuy nhiên việc phát triển khả năng giao tiếp, là khái niệm hiện đại của những tập quán tốt nói trên, vẫn là điều căn bản cho sự phát triển tính cách riêng ở trẻ, Egil Launes nói.

**DƯỚI ĐÂY LÀ 10 LỜI
KHUYẾN GIÚP TRẺ DỄ
DÀNG GIAO TIẾP VỚI
NGƯỜI KHÁC:**

1. CẢM ƠN





Tuy hiện nay chúng ta sống trong một thời đại đầy đủ vật chất, nhưng việc cảm ơn sau bữa ăn và sau khi nhận quà vẫn là quan trọng. Trẻ nên tập thói quen nói cảm ơn cả lúc nhận quà trên tay lẫn lúc đã mở quà ra. Bạn có thể nói cảm ơn thay cho trẻ trong những năm đầu, nhưng hãy để ý biết là trẻ có nghe thấy. Khi trẻ đã biết nói, hãy khuyến khích trẻ nói cảm ơn. Đừng ép buộc quá, nhưng nên nhớ rằng việc cảm ơn ngăn ngừa sự tham lam và tập cho trẻ khả năng thông cảm.

Peder Kjøs, nhà tâm lý và chuyên gia về gia đình cũng là một nhà văn, nói:

-Trẻ con không phải sinh ra là tự biết nói cảm ơn, mà đây là việc chúng phải học lấy.

2. CHÀO HỎI

Từ 3 tuổi, trẻ nên học chào hỏi

và nên được khuyến khích để trả lời khi người quen hỏi trẻ tên gì. Có thể chỉ nói "Hei" cũng được, nhưng đến gần tuổi đi học, trẻ cũng có thể chào với cái bắt tay. dần dần trẻ có thể nhìn vào mắt người đối diện. Chào hỏi là một kỹ năng giao tiếp cơ bản, để vừa làm nổi bật cá nhân trẻ vừa tỏ sự quan tâm với người khác. Việc chào hỏi tạo nên mối giao tiếp và giúp trẻ kết bạn.



3. HỢP TÁC (HAY Vâng LỜI)

Những người hợp tác tốt thường là những người thành công trong cuộc sống. Thước đo của sự hợp tác tốt là trẻ làm theo lời người lớn ít nhất là 3 trong 4 lần. Ít hơn thế sẽ gây ra phản nản và bực dọc. Bạn hãy là một người lớn rõ ràng đầu ra đó. Hãy nói cho trẻ những gì bạn muốn chúng làm, không chỉ nói những gì bạn muốn chúng đừng làm. Tập cho trẻ thói quen tốt là công việc của cha mẹ. Hãy bày tỏ niềm vui và khen ngợi trẻ khi chúng làm theo, thay vì mắng hay cần nhắc khi chúng không làm theo.

4. ĐỢI ĐẾN LƯỢT MÌNH

Nếu trẻ phải đợi một chiếc hoặc thấy chán cũng không sao. Mọi việc không nhất thiết phải xảy ra ngay lập tức. Nếu một đứa trẻ hàng xóm sang chơi, nó có thể dùng 1 món đồ chơi mà con bạn không cần đòi quyền sở hữu món đồ chơi đó.

vente pã tur



Khi đến giờ ăn hoặc khi có bánh kẹo trên bàn cũng vậy, trẻ nên chờ đến lượt mình. Khó có thể thích nghi với cuộc sống (nhà trẻ hoặc trường học) khi trẻ luôn luôn là trung tâm điểm trong các sinh hoạt tập thể. Việc học cách chờ đến lượt mình cũng giúp làm tăng khả năng bày tỏ sự tôn trọng người khác. Đây cũng là cách tập luyện tốt để chọn lựa điều khôn ngoan để làm, thay vì chỉ luôn chọn điều mình thích để làm. Việc này quan trọng khi trẻ bắt đầu đến trường.

5. NÓI CHUYỆN LỊCH SỰ NHÃ NHẬN

Từ lúc còn rất bé, trẻ đã có thể học cách xin hoặc yêu cầu điều gì đó với ngôn ngữ nhã nhặn, lễ phép. Nếu bạn đáp ứng một điều gì đó khi trẻ ra lệnh cho bạn, hoặc la hét hay cần nhắc, thì theo bản năng, trẻ sẽ lại chọn dùng cách đó những lần sau. Nếu là một yêu cầu mà bạn nghĩ có thể chấp nhận, nhưng trẻ hỏi xin với một giọng không vui vẻ nhã nhặn, bạn hãy bảo trẻ hỏi lại một lần nữa, với giọng nhã nhặn hơn.

6. CHIA XẺ



Trẻ có thể không cho bạn con gấu bông yêu thích nhất của mình, nhưng nên để con gấu ở chỗ khuất khi có bạn tới chơi. Những thứ đồ chơi nào ở ngoài thì tất cả được chơi chung. Từ 2-3 tuổi, trẻ nên học chia sẻ đồ chơi hoặc kẹo bánh và sự chú ý. Đôi khi người lớn phải nên can thiệp vào và quyết định. Qua việc chia sẻ, trẻ học cách quan tâm và hiểu tâm tư của bạn khác.

Việc chia phòng ngủ với anh chị em trong nhà cũng rất bổ ích cho sức khỏe và sự phát triển của trẻ.

7. ĐẶT GIỚI HẠN

Hãy bảo cho trẻ biết là trẻ có quyền quyết định bản thân và có thể nói "không". Những trẻ nhỏ

hơn có thể học tránh những trận đánh nhau hay bắt nạt, trêu chọc. Ở tuổi thiếu niên, trẻ có thể nói "không" trước áp lực phải hòa vào việc trêu chọc hay bắt nạt bạn, hoặc làm điều gì đó bất hợp pháp, thử các loại thuốc gây hưng phấn, hay những thứ tương tự để trốn tránh buồn bực. Hãy dạy trẻ nói "không" và chỉ ra cụ thể làm cách nào quay lưng lại hoặc đi khỏi.

Những đứa trẻ có chuẩn bị trước sẽ đối phó dễ hơn khi tình huống xảy ra. Những trẻ học được cách đặt giới hạn sẽ thoát khỏi áp lực và tránh được cảm giác không an toàn. Bạn có thể xây đắp lòng tự tin cho con bạn, và cho chúng sức mạnh để giữ vững sự chọn lựa của chúng.



8. TRÒ CHUYỆN

Nếu con bạn nhút nhát, bạn có thể trả lời thay cho chúng. Đừng làm thình. Không trả lời là khước từ người khác, điều mà có thể trở thành thách thức cho con bạn sau này.



9. GIỮ LỜI HỨA

Đây có thể là việc đến đúng hẹn, dọn dẹp sau khi chơi, làm bài tập ở nhà dù người lớn chưa về, hoặc là không chơi game quá thời gian đã thỏa thuận. Với những trẻ làm đúng như giao hẹn, bạn có thể tin cậy và giao thêm trách nhiệm. Biết nhìn nhận việc mình không làm đúng giao hẹn hay làm sai điều gì cũng là một tính tốt. Từ 5 tuổi, trẻ có thể phân biệt đúng sai, và hiểu rằng việc làm đưa tới hậu quả. Trẻ có thể nhận trách nhiệm khi không giữ lời

hứa hoặc làm điều gì sai. Đừng nổi nóng, và hãy đặt ra nguyên tắc công bằng. Qua việc vi phạm nguyên tắc, trẻ học được dễ dàng đâu là giới hạn. Thay vì đào sâu mặc cảm phạm lỗi và xấu hổ ở trẻ, bạn hãy giải thích tại sao các bạn có nội qui này. Hãy dạy trẻ giải quyết và nhận trách nhiệm.

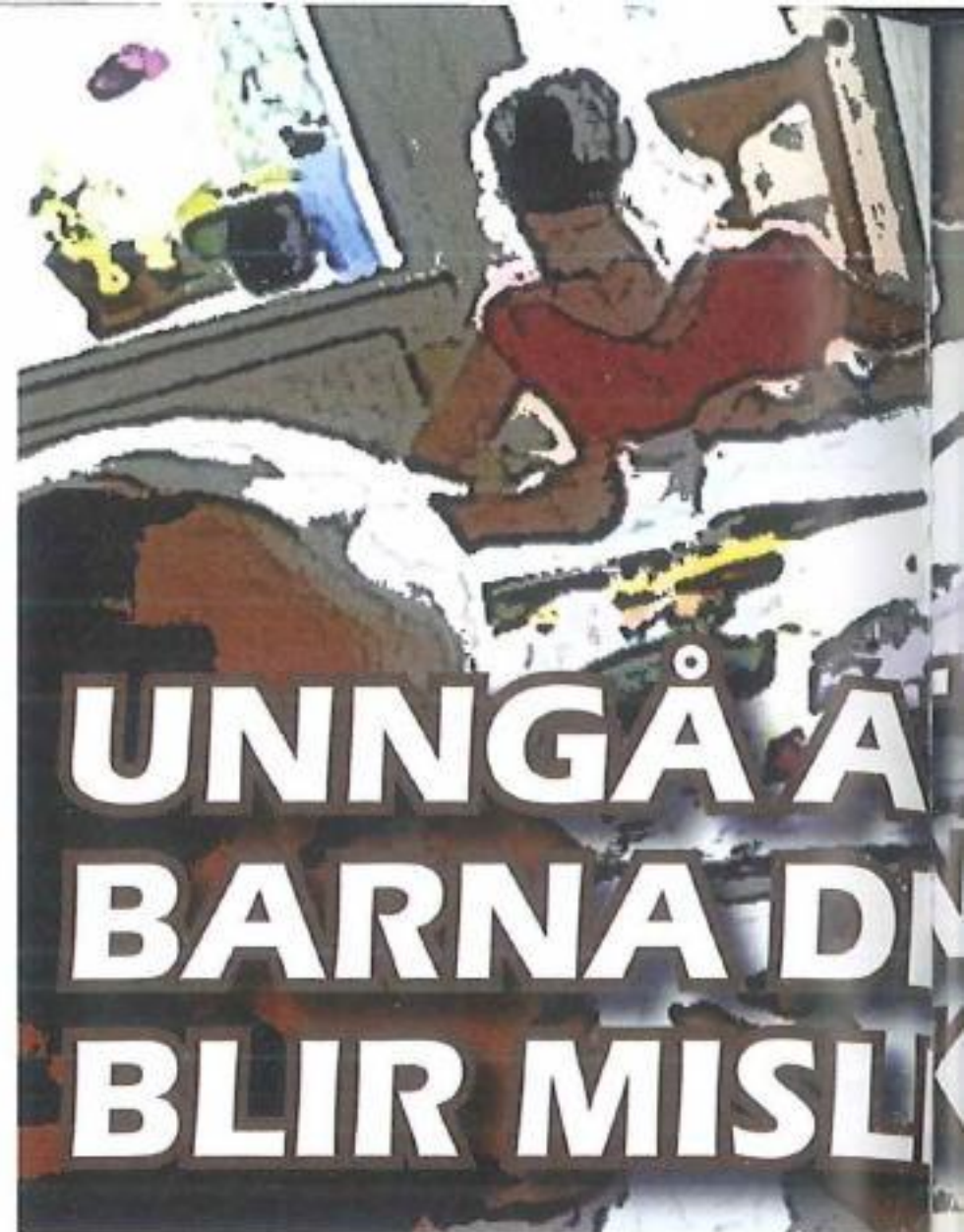
10. NÓI CHUYỆN CÙNG NGƯỜI KHÁC VỚI SỰ TÔN TRỌNG

Nói chuyện lịch sự có thể là một thách thức cho một vài người trong gia đình. Đừng chấp nhận những từ ngữ gây tổn thương, nhưng nên tùy vào độ tuổi của trẻ. Trẻ nhỏ không hiểu được tính nghiêm trọng trong lời nói của chúng. Khi đứa trẻ 3 tuổi nói "đồ ngu" hoặc "đồ cứt" thì bạn có thể bỏ qua, nhưng nếu đó là đứa trẻ tới tuổi đi học thì bạn phải có phản ứng. Nếu con bạn học những từ ngữ xấu từ bạn bè hoặc vườn trẻ, thì bạn có nhiệm vụ điều chỉnh ngôn ngữ của con bạn. Hãy là người tẩy rửa ngôn ngữ của con bạn, và nhớ rằng bạn là một mẫu gương. Trẻ con thường bắt chước ngôn ngữ xấu của cha mẹ từ khi còn rất bé.

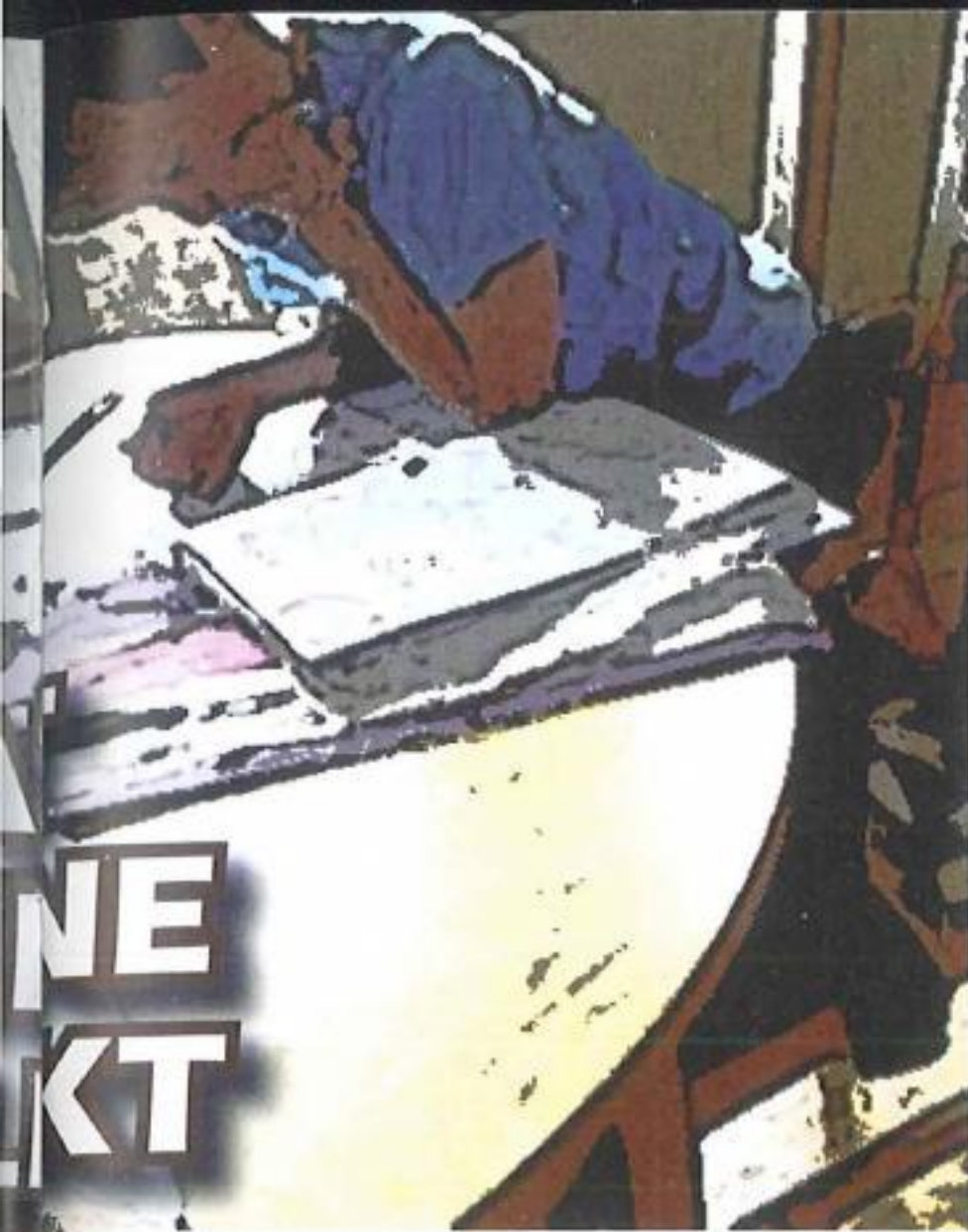
Xuân Lan (dịch thuật)

**CHỈ SỢ ĐÀN CON
QUÊN TIẾNG VIỆT,
ĐỪNG LO LÚ TRẺ
KÉM TIẾNG NA!**

**Hãy cho con em đến với
Lớp Việt Ngữ NVN
Nhận học sinh từ 6 tuổi.
Đủ mọi trình độ.
Giáo viên kinh nghiệm,
tận tâm, yêu trẻ.
Các em học không mệt trí,
học không chán, nhưng
ham học.
HỌC NHƯ LÀ CHƠI
CHƠI NHƯNG MÀ HỌC
Khai giảng niên học mới
vào mùa thu 2014
Học mỗi thứ bảy từ 14 giờ
tại NHÀ VIỆT NAM
Liên lạc:
lopvietngu@vietnamhuset.no**



Vil du at barna dine skal bli godt likt er det lurt å lære dem litt god, gammeldags folkeskikk. De høflige barna er nemlig mest populære. Det å lære folkeskikk handler om at barnet lettere skal vite hva som er lurt å gjøre, forstå hvorfor det er lurt, og slippe å gjøre bommerter fordi det er uvitende, sier psykolog Egil Launes. Barnet ditt skal møte en mengde mennesker som ikke er programmert til å like det. Vekker barnet irritasjon, vil det føle seg mislikte eller avvist. Og dette irriterer oss med andre foreldre. Du lærer barnet folkeskikk etter hvert som situasjoner oppstår naturlig, det er ikke en leksjon man tar en gang for alle, eller på sengekanten. Si hva du ønsker av barnet når det gjør noe du mener er feil, eller tips barnet på forhånd, særlig hvis dere skal inn i en uventet situasjon, for eksempel på sykebesøk eller i kirken. Klarer seg bedre Barn med god folkeskikk klarer seg bedre enn barn som ikke kan de sosiale spillereglene. - Voksne i dag er mer opptatt av barnets stemme, deres opplevelse og følelser. Dette har bidratt til å erstatte den gammeldagse, autoritære oppdragelsen med en moderne, myndig foreldrelederrolle med større plass til barnet. At barnet utvikler sosial kompetanse, et moderne begrep for skikk og bruk, er likevel grunnleggende for egen utvikling, mener Egil Launes. Ti tips som gjør det lettere for barnet ditt å omgås andre:



NE
KT

1. Å takke

I en tid med stor, materiell velstand er det fortsatt viktig å kunne takke for maten og for gaver. Barn bør venne seg til å si takk både når de får gaven i hånda, og når de har åpnet den. Du kan takke for barnet de første årene, men pass på at barnet hører det. Når barnet snakker selv, kan du oppfordre det til å takke. Ikke bruk sterkt press, men husk at takknemlighet forebygger grådighet og trener opp evnen til empati.

- Å si takk er noe barnet må lære seg, det er ikke programmert til å si det, sier psykolog, samlivsekspert og pappabokforfatter Peder Kjøs.

2. Å hilse på andre

Fra 3-årsalderen bør barnet lære å hilse og oppfordres til å svare hvis besøkende spør hva det heter. Det er greit å si hei, men etter hvert som de nærmer seg skolestart, kan de gjerne hilse med hånden også. Etter hvert kan de klare å se den de snakker med i øynene. Å hilse er en grunnleggende, sosial ferdighet som både fremmer egen selvhevdelse og viser interesse for andre. Å hilse skaper kontakt og hjelper barnet til å få venner.

3. Å samarbeide

Gode samarbeidere klarer seg godt i livet. Et mål på godt samarbeid er at barn følger de voksnes beskjeder minst tre av fire ganger. Mindre lydighet skaper mas og irritasjon. Vær en tydelig voksen. Si hva du vil barnet skal gjøre, ikke bare hva du vil det skal slutte å gjøre. Å gi barna gode

vaner er din oppgave som forelder. Vis glede eller ros barnet når det samarbeider i stedet for å kjeft og mase når det ikke gjør det.

4. Å vente på tur

Barn har ikke vondt av å vente litt og kjede seg. Alt trenger ikke skje med en gang. Er naboenta på besøk, kan hun få leke med en leke uten at barnet ditt krever sin rett til leken. Når det er mat eller godsaker på bordet, kan også barn vente til det er deres tur til å forsyne seg. Det blir tøft å tilpasse seg livet (på skolen og barnehagen) hvis barnet alltid er midtpunkt i forsamlingen. Å lære å vente på tur øker også evnen til å vise respekt for andre, og er en fin, naturlig øvelse i å velge det som er fornuftig fremfor alltid å gjøre det man har lyst til, noe som er viktig når barnet begynner på skolen.

5. Å bruke et hyggelig språk

Fra barna er ganske små, kan de lære å be om ting på en pen måte, med et høflig språk. Gir du barnet viljen sin hvis han/hun kommanderer, sutrer og skriker, vil barnet intuitivt velge denne måte å «spørre» på også neste gang. Er det noe du hadde tenkt å si ja til, men tonen er lite hyggelig, så be barnet spørre på nytt, men på en mer hyggelig måte. Det er en viktig måte å hindre at du dyrker fram unoter på.

6. Å dele

Barn skal slippe å dele på yndlingsbamsen, men legg den i så fall helt bort når dere har besøk. De lekene som står framme, bør alle kunne leke med. Fra barna er 2-3 år kan de lære seg å gi bort litt/dele på leker, godteri og oppmerksomhet. Noen ganger må en voksen gripe inn og bestemme at barna skal dele. Ved å dele lærer barna å ta hensyn og forstå andres følelser. Det er også sunt for barnas helse og utvikling å dele soverom med søsken.

7. Å sette egne grenser

Fortell barnet at det kan bestemme over seg selv og si nei. Mindre barn kan lære å unngå slåsskamper eller mobbing. Større barn kan si nei til press på at de skal være med på å plage andre, gjøre noe

ulovlig, prøve rusmidler eller for å komme unna ulike former for ubehageligheter. Lær dem å si nei, og vis dem konkret hvordan de kan snu seg bort eller gå bort. Forberedte barn takler bedre vanskelige situasjoner som oppstår. Barn som lærer å sette egne grenser, mestrer lettere stress og unngår ubehag. Du kan bygge opp barnets selvfølelse og gi dem styrke til å stå for egne valg.

8. Å snakke

Er barnet ditt sjenert, kan du svare for henne/ham. Ikke la det bare bli taust. Det er avvisende ikke å svare folk, og noe som kommer til å provosere andre etter hvert som barnet blir eldre.

9. Å holde avtaler

Å holde avtaler kan være å komme inn til tida, rydde etter seg, gjøre leksene selv om voksne ikke er kommet hjem fra jobb, eller overholde tider på dataspill. Barn som holder avtaler, kan vi stole mer på og gi mer ansvar. Det er også en god egenskap å lære seg å innrømme at man ikke holder avtaler eller har gjort noe galt. Fra 5-årsalderen klarer barn i større grad å skille rett fra galt, og skjønne at oppførselen får konsekvenser. De kan ta ansvar når de har brutt en regel eller gjort noe galt. Ikke bli for opprørt selv, og husk å lage rettferdige regler. Ved å bryte noen regler lærer barna lettere hvor grensene går. I stedet for å dyrke fram skyldfølelse og skam hos barna, kan du forklare hvorfor dere har denne regelen, lære dem å gjøre opp for seg og ta ansvar.

10. Å snakke til andre med respekt

Å snakke pent kan være en utfordring for flere i familien. Ha nulltoleranse for sårende ord, men ta hensyn til barnets alder. Små barn forstår ikke alvoret i det de sier. 3-åringer som sier «dumming» eller «din bæsje», kan du overse, men du bør reagere om det er et skolebarn. Lærer barnet stygge ord av venner og i barnehagen, må du ta jobben med å justere språket. Vær en språkvasker og husk at du selv er en rollemodell. Barnet kopierer ofte banneord fra foreldrene fra tidlig alder. (ST)

EM ĐẠP XE ĐẾN TRƯỜNG

Trời cuối tháng ba rồi
Nắng bừng lên núi đồi
Rọi chiếu vào cây cỏ
Thúc giục: "Dậy đi thôi"
Nắng xuyên qua cửa sổ
Em luyến tiếc giấc nồng
Tia mặt trời nhấp nháy
Đùa trên tấm chăn bông.

Bác đồng hồ báo thức
Reo hồi hả bên tai
"Thức dậy mau, đi học
Thời gian chẳng chờ ai".

Hết đông rồi sang xuân
Em cũng cao lớn dần
Chiếc xe đạp năm ngoái
Như thấp đi vài phân.

Em đạp xe đến trường
Ai đã quét dọn đường?
Ai đã hót sỏi đá?
Đêm qua hắt hắt sương?

PXL



BẠC

Trong một giờ học tiếng Việt, cô giáo đang giải nghĩa từ "bạc".

- Chữ "bạc" vừa có nghĩa là kim loại bạc (sølv), dùng để làm đồ trang sức, v.v... Chữ "bạc" cũng vừa có nghĩa là màu bạc (sølvfarge). Bây giờ các em hãy cho ví dụ với chữ "bạc" xem nào!

Một học sinh giơ tay:

- Sølvsmykker, là smykker làm bằng bạc.

Rồi bạn này hỏi luôn:

- Thưa cô, có phải "tiền bạc" là tiền làm bằng bạc không?

- Không, cô đáp, tiền bạc là "penger", là danh từ chung cho "tiền bạc" hay "bạc tiền".

Bỗng một học sinh khác thắc mắc:

- Vậy thưa cô, "pengerseddel" tiếng Việt là gì?

- Là "giấy bạc" hay là "bạc giấy", nghĩa là tiền giấy, không phải tiền xu hay tiền cắc.

- Nhưng cô ơi, hôm qua em nghe mẹ em bảo chị em rằng: "nên lấy giấy bạc bọc con cá lại khi nướng, thì cá sẽ không bị khô".

- Ô, cô đáp, đó là giấy aluminium dùng trong việc nấu nướng, các bà nội trợ thường gọi là giấy bạc.

- À ra thế! Cả lớp bật cười: Tenk om noen bruker pengersedler để nướng cá...

Cô bảo:

- Chuyện đó thì chưa có. Nhưng đã có chuyện một người đốt tiền giấy đun nước để luộc trứng.

Cả lớp lại trở mắt ngạc nhiên: Er det mulig? Có thật không thưa cô?

- Vâng, chuyện có thật là "Công tử Bạc Liêu", con một địa chủ giàu có nhờ vào ruộng vườn cò bay thẳng cánh. Ông ta đã đốt tiền nấu trứng để tỏ ra mình giàu có.

Một học sinh khác lại thắc mắc:

- Công tử Bạc Liêu? Lại có chữ Bạc.

Cô giáo cười và giải thích:

Đó là một địa danh, là tên của

một tỉnh ở miền Nam Việt Nam. Rồi cô bảo:

- Bây giờ các em hãy tập đặt câu hoặc cho thêm nhiều ví dụ có chữ "bạc" xem nào!

Một học sinh nhanh nhẩu đáp:

- Bố em có tóc bạc.

Một học sinh khác đặt câu hỏi:

- Cô ơi, chữ "tóc bạc" sao người Na Uy không nói là "sølv hår" mà nói là "grå hår"?

Cô giáo đang tìm cách giải thích sao cho dễ hiểu, thì bỗng một học sinh tỏ ra thành thạo về "thời trang tóc" lên tiếng đáp:

- Tại vì tóc người Na Uy lúc trẻ là "blond" nên khi già nó thành màu grå. Còn người Việt có tóc đen eller mørk hår, nên khi già nó thành trắng bạc.

Một học sinh "cãi" lại:

- Det er genene våre som bestemmer på forandring av hårfarger.

Cô giáo nhắc:

Các cháu nên nói tiếng Việt. Tiếng Việt rất phong phú và thú vị nữa đúng không? Chẳng hạn, người Na Uy nói vasker håret nhưng người Việt mình không nói là rửa tóc, mà nói là gội đầu.

Nghe thế, vài học sinh nhìn nhau mỉm cười: Oh, det kjenner jeg meg igjen!

Cô giáo khuyến khích:

"Ai có chuyện gì vui thì kể cho cả lớp cùng nghe với nào"

Có một bạn rụt rè, định giơ tay nhưng thôi. Các bạn khác cổ vũ:

- Nói đi, "Go ahead!"

Bạn này ngập ngừng:

- Có một lần em đi bác sĩ cùng với bà em để giúp tiếng Na Uy cho bà. Em đã oversatte chữ "tynnblod" là "máu mỏng". Bà em bảo: "Tiếng Việt không có chữ "máu mỏng", phải nói là "máu loãng" mới đúng". Det var flaut!

Cô cười và bảo: Chính nhờ nói sai nên em học được chữ mới và nhớ rõ, nhớ dai những chữ đó. Hãy cố gắng thực hành tiếng Việt nhiều trong lớp, để cô giúp sửa lỗi cho các em. Học như vậy sẽ effektiv hơn.

- Cô lại nói tiếng Na Uy rồi đấy!

- Ô, cô xin lỗi nhé!

Bỗng một học sinh giơ tay hỏi:

- Thưa cô, anh trai của em hay nghe và hát bài "Bạc Tình" hay "Tình Bạc" gì đó. Chắc không phải nói về "sølv bryllup" chứ ạ?

-!!!

XUÂN NHỚ NGOẠI

Ngoại ngồi bấm nốt ngón tay
Năm mươi năm trước, một ngày đầu xuân
Cả nhà vui vẻ, quây quần
Bà chuẩn bị cúng đầu năm con Rồng
Chú gà chưa kịp nhổ lông
Ngoại đau bụng quá: con Rồng sắp ra
Tối Mồng Hai, rặng Mồng Ba
Mẹ cất tiếng khóc oa oa chào đời.

Quê hương khói lửa tơi bời
Bao người trai tráng phải rời xa quê
Ông đi khắp nẻo sơn khê
Việc nhà vất vả mọi bề, bà lo
Gặp cơn sóng lớn gió to
Tủi lòng thiếu phụ qua đò một thân
Thiếu người an ủi ân cần
Làm dâu, làm vợ trăm lần khó khăn
Làm mẹ, hôm sớm tảo tần
Làm người phụ nữ, một thân nhọc nhằn.

Năm mươi, nay mẹ chẳng gần
Nửa vòng trái đất, bao lần xa xôi
Giao thừa pháo nổ bồi hồi
Ước chi bên ngoại, bên nội nước reo!
Chú gà nằm trối chổng queo
Đầu năm dâng cúng mong điều tốt may
Quê hương đất nước sớm ngày
Không còn xiềng xích độc tài, bất công
Xứng đáng dòng giống Tiên Rồng
Nơi xa, mẹ chỉ tấm lòng nhỏ nhoi
Mong sao con được nên người
Chăm lo học tập, giúp đời mai sau.

Phạm Xuân Lan
Tháng 2-2014



Khi bố mẹ giận nhau
Con hoang mang, nhao nhác
Bố mẹ càng cãi nhau
Lũ con càng xao xác.
Mẹ khoanh tay trước ngực
"Quyết không xuống nước đâu"
Bố chống cằm tức bực
"Xin lỗi? Chẳng đời nào!"
Lũ con đâu quan tâm
Chuyện ai sai ai đúng
Chúng nó chỉ buồn thầm
Tiếc nhớ ngày ấm cúng...
Lỗi mẹ, có phần ba?
Ba sai, do từ mẹ?
Hàng xóm chực đằng xa
Nhìn nhà ta xé lẻ.
Cả tháng rồi vẫn giận
Vẫn chưa thể làm hòa
Cả tháng rồi vẫn cãi
Vẫn chưa thể bỏ qua!
Mẹ đau lòng nhìn con
Nhưng tự ái bảo đừng
Bố còn xót dạ hơn
Sĩ diện ngăn lên tiếng!
Vậy ai người yêu con,
Trong lúc con cần nhất?
Con yếu đuối cô đơn
Giữa dòng đời muôn mặt.
Thiếu cha, con chao đảo
Không mẹ chẳng lớn khôn
Rể cây không sâu chắc
Sao chống chọi bão giông
Ngọn nến chịu tàn lụi
Để thấp sáng cho đời
Hạt thóc rữa trong đất
Thành mầm lúa dâng người.
Cảm ơn mẹ và cha
Cái tôi nay dẹp bỏ
Chuyện cũ rồi sẽ qua
Trắng mờ trắng lại tỏ

Phạm Xuân Lan



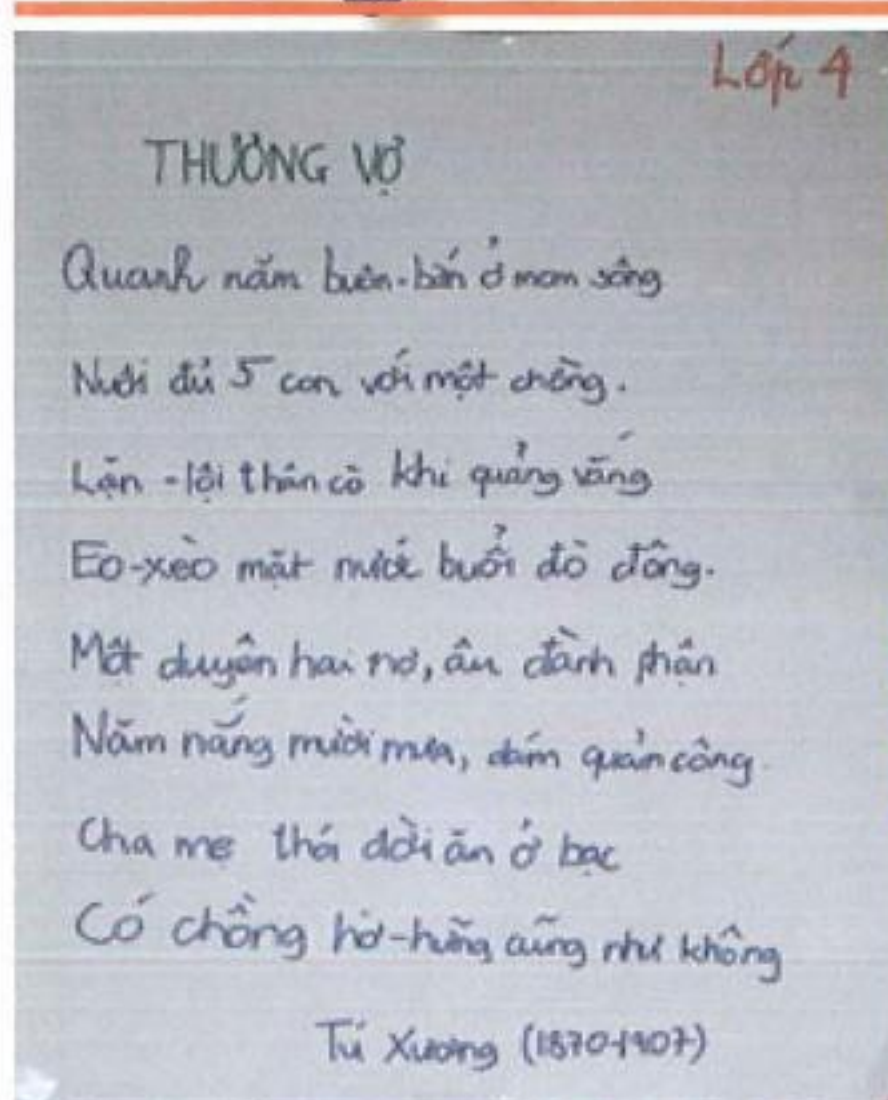
trăng thiếu nhi em đi du ngoạn

Hôm kia có trận mưa rào
Lá rụng ào ào ngập cả lối đi.
Hôm qua lại mưa tí tề
Vàng thu lá rụng lối về ướt chân.
Sáng nay bỗng nắng đầy sân,
Chúng em tụ họp quây quần bên nhau.
Thầy cô hướng dẫn trước sau,
Cả lớp Việt Ngữ sẽ vào rừng dạo chơi.
"Du ngoạn" lịch đã lên rồi,
Dù trời ướt lạnh, chẳng dờn lại đâu!
Thứ bảy đường phố đông sao!
Thầy trò đứng đợi lao xao rộn ràng.
Điểm danh nhớ mặt kỹ càng
Chờ xe bus tới, xếp hàng cùng lên.
Xe qua hết phố đến nhà
Cuối cùng trạm chót là ta bắt đầu.
Đoàn người tiến bước rừng sâu
Miệng cười chân bước, đến mau, nơi này!
Mọi người nhặt củi nhặt cây
Nhóm nhanh bếp lửa, dạ dày nó kêu!
Chúng em chạy nhảy, hò reo
Khiêng cây, dờn đá, trèo leo thỏa lòng
Chờ cho than cháy thật hồng
Lụi xúc xích nướng, mùi thơm nồng tỏa lan.
Nhưng có một bạn chẳng màng
Vững nước lao xuống, ướt ngang đũng quần...
Mọi người giúp bạn sưởi chân,
Cô giáo liền phái hai anh về nhà
Lấy thêm quần áo "ekstra"
Cho bạn thay kéo lạnh mà cảm luôn.
Đặt, Đôn ngoạn ngoạn vâng lời
Nhà tuy gần đấy, đi thời cũng lâu
Cô lo, nhìn trước ngó sau,
Bỗng sau cành lá, lộ đầu bước sang:
Hai chàng tay xách vai mang
Áo quần, mền chiếu, không màng đường xa.
Thoắt đâu bóng xế, chiều tà
Mọi người chuẩn bị trở lại Nhà Việt Nam.
Chúng em muốn nắng đừng tàn
Bên nhau vui vẻ, thời gian bay vèo!

XL



TRĂNG BÍCH BẢO HỌC SINH LVN



rất tốt đẹp.

Nhân đây chúng tôi cũng muốn nói lời cảm ơn cô Hồng Nhung đã tận tình lo lắng thức ăn, nước uống, than củi và bao nhiêu thứ lặt vặt khác, cô sẵn lòng chia sẻ, gánh vác cho những Thầy Cô giáo ở xa đỡ mang xách nặng nề. Chẳng những thế cô Hồng Nhung còn bỏ tiền túi mua sắm, chiêu đãi cuộc du ngoạn này. Xin cảm ơn cô Hồng Nhung nhiều lắm.

(Lê Kim tường thuật)

LỚP VIỆT NGỮ DU NGOẠN

Du ngoạn tại bìa rừng hồ Salamanderdammen, thuộc Tonsenhagen, thứ 7, ngày 19.10.2013, khởi hành từ NVN lúc 14:30.

Các Thầy Cô ai nấy cũng nói: Anh Việt chụp hình cảnh này nè, anh Việt đăng kia mấy em đứng dưới cây thông đẹp quá v.v... và v.v... mà quên phân chia ai sẽ là người viết lại bài tường thuật lần này!

Rồi ngày qua ngày, các Thầy Cô bận rộn việc chung, việc riêng cũng không ít vì thế mà bài tường thuật này viết có hơi trễ và đây cũng là việc ngoài ý muốn, xin mọi người thông cảm.

Thời tiết năm này thay đổi đột ngột, hôm ấy mới vào tháng 10 mà trời trở lạnh tê tái, có cơn gió thổi qua thì y như rằng ai cũng tha thít vì lạnh.

Ấy vậy mà Thầy trò Lớp Việt Ngữ của Nhà Việt Nam vẫn khăn áo ấm đầy đủ, ba-lô mang vai lên đường đi du ngoạn như chương trình đã vạch sẵn từ đầu niên khoá.

Thầy trò tổng cộng 30 người thẳng đường ra bến xe buýt, hôm nay ngày thứ bảy nên xe đông khách, Thầy Cô phải nắm tay em này, nhưng mắt luôn trông chừng các em kia vì sợ các em bị lạc. Lo xa vậy chớ các Thầy Cô đã phân chia học sinh, em lớn phụ trông chừng em nhỏ, em nào cũng ngoan ngoãn nghe lời Thầy Cô.

Bây giờ xuống xe buýt đoàn người đi bộ vào đoạn đường vào địa điểm đẹp quá - hai bên là rừng thông, thỉnh thoảng có chú sóc chuyển từ cây này qua cây khác, có nhiều tiếng chim kêu khác nhau, các em học sinh thì tung tăng còn Thầy Cô thì tiếc phải chỉ

mình đi du ngoạn vào tháng 9 thì đỡ bị lạnh.

Vào đến địa điểm thì đã thấy cô giáo Hồng Nhung ở đó rồi. Không biết ai đã giúp cô Hồng Nhung mà khuôn vác nhiều giỏ xách, bao bị đến thế? Nào là thức ăn, nước uống, ít bánh kẹo, cô còn mang cả than củi, khăn trải để ngồi và những thứ lặt vặt khác.

Sau khi tập hợp học sinh lại Thầy Cô dặn dò phân chia công việc, một nhóm bắt đầu nhóm lửa, nhóm tìm cây để nướng thịt, nhóm soạn đồ ra chuẩn bị thịt chín là có ăn ngay, đâu đó sẵn sàng.

Than củi cháy đều các em bắt đầu nướng, lúc này coi bộ bớt lạnh bên đông lửa nhìn mặt em nào cũng đỏ hây hây, các em ăn uống vui vẻ nói cười thoải mái, các Thầy Cô giáo mới rảnh tay, các Cô chưa ăn vội mà hơ tay cho ấm.

Ngồi quanh đống lửa vài Thầy Cô hát bài "Cùng quây quần ta vui vui vui, ca hát với nhau chơi chơi chơi..." để nhớ lại một thời mình ở lứa tuổi này, cũng đi du ngoạn bên đống lửa trại...

Sau khi ăn uống xong xuôi, các em bắt đầu chơi tự do. Vài em trèo lên cành cây, vài em nhặt thêm củi, vài em chơi nhảy dây, đó đây vài em tụ lại ngắm cảnh thiên nhiên... các Thầy Cô rải rác sinh hoạt chung với các em. Đúng là "Học mà chơi, chơi nhưng mà học".

Chiều xuống cuộc du ngoạn cũng xếp lại ở đây. Thầy trò mang ba lô ra bến xe buýt về lại Nhà Việt Nam. Trên đường về Thầy Cô chấp chấp dừng lại đếm, điểm danh học sinh. Về đến Nhà Việt Nam ai nấy mới thấy thấm mệt, nhưng có một buổi du ngoạn rất vui,



Một mai chim bồ bay về biển
Ta đứng một mình ngó
nhánh sông
Ta khóc nhìn theo giòng nước chảy
Nghe trăm ngọn sóng vỗ trong lòng
(Sương Mai)

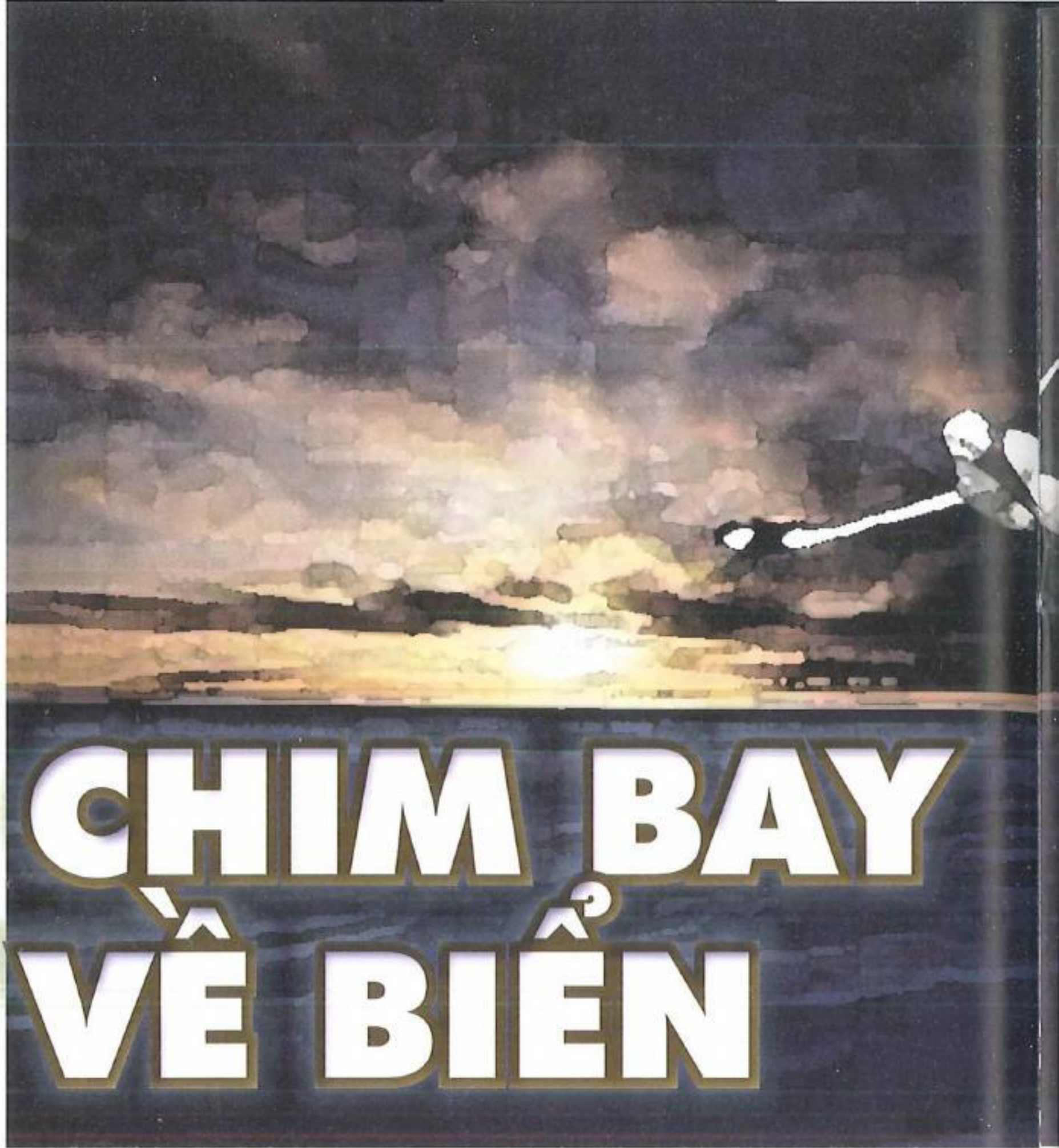
Một cánh chim vừa bay ra biển, nhỏ dần rồi mất hút giữa mênh mông. Tôi mơ hồ như hình ảnh của chính mình đang tìm về quê cũ. Hình dung đến thành phố Nha Trang xưa, nơi mà nếu không có biển sẽ không còn lãng mạn để người ta nhắc nhớ, đắm say, cũng có thể làm nhẹ đi ít nhiều tiếc nuối của những người Nha Trang xa xứ. Bờ biển cát từng chôn giấu những hang động tuổi thơ và ôm ấp dấu tích của bao cuộc tình thơ mộng, nước biển đã cuốn trôi đi, nhưng không thể xóa mất trong ký ức của nhiều cặp tình nhân mà bây giờ tóc ai cũng bạc. Âm thanh những ngọn sóng rì rào đã dệt nên những bài thơ, những bản tình ca từng làm khuấy động bao trái tim người, mà dư âm dường như vẫn còn vang vọng mãi.

Nha Trang đẹp đẽ, hiền hòa và thơ mộng đó bây giờ đã không còn nữa. Đã trở thành một Nha Trang xa lạ, như thuộc về ai đó chứ không phải của mình. Đó là cảm nhận xót xa của đám bạn bè tôi, không chỉ người đã rời xa mà cả những người vẫn còn ở lại với Nha Trang, sống với Nha Trang gần trọn một đời.

Nhà văn Nguyễn Xuân Hoàng, một đàn anh văn nghệ, cũng là đồng môn huynh trưởng cùng trường Võ Tánh, sau 15 năm trở lại Nha Trang, đã viết:

"Mười lăm năm sau ngày ra khỏi nước, tôi quay trở về như một người xa lạ. Thành phố tôi đã ở thời tuổi nhỏ như nhỏ lại, những con đường quen đã xa lạ, tiếng sóng biển vọng lại âm thanh đều đặn kỳ quái của một vùng biển chết nào. Bãi cát không còn cái màu của thời tôi mới lớn và rừng dương đã bị xóa khỏi bản đồ trái tim.

... tôi trở về nhìn lại biển xưa thấy không còn lại chút dấu vết nào của những ngày trốn học, những buổi trưa hạnh phúc nằm trên bãi cát, gối đầu lên hai cánh tay, đắp mặt bằng cành lá dừa, ngủ một giấc chờ đến giờ tan học lủi thủi trở về" (trích trong "Nhà Từ Đường" tháng 5.2013 - trên VOA)



Một chị bạn, hiện định cư ở thành phố Seattle bên Mỹ. Năm 1954 là một cô bé 7 tuổi, di cư theo gia đình từ Hà Nội vào Sài Gòn. Ông bố là quân nhân, được bổ nhậm ra một đơn vị ở Nha Trang. Cô rất vui mừng được theo cha ra sống ở thành phố biển. Thi đậu vào lớp đệ thất trường Võ Tánh. Nhưng chỉ mấy năm sau lại bị rịn bỏ lại bạn bè, theo bước chân cha ra tận Quảng Nam, rồi Huế. Sau này trở thành cô giáo trung học, lên cao nguyên sống với phố núi và đám học trò Kinh Thượng, giữa chiến tranh vây bủa, may mắn sống còn trong lần di tản kinh hoàng trên con đường Tinh Lộ 7B. Vậy mà một thời tuổi thơ ngắn ngủi ở Nha Trang lại là mảng quá khứ đẹp đẽ nhất. Trong ký ức và cả trong trái tim, chị đã dành gần lớn nhất cho Nha Trang. Sang Mỹ định cư khá lâu, chị háo hức trở về thăm Nha Trang, để rồi "chỉ thấy lòng buồn rười rượi, bởi đang đi trên đất Nha Trang mà cảm giác như mình là kẻ lạ, không tìm thấy bóng dáng Nha Trang của mình ngày trước".

Hai người bạn học cùng lớp với tôi. Sinh ra ở Huế, nhưng lớn lên và gần trọn một đời sống với Nha Trang. Trước 75 đều là thầy, cô giáo trung học, giờ chỉ âm thầm nhìn đời từng ngày trôi đi vô vị, viết những bài thơ buồn trước bao điều đổi thay ngao ngán. Họ ở lại với Nha Trang cho đến hôm nay, sau bao nhiêu lần tưởng chừng Nha Trang đã hất hủi, đuổi xô, không còn chỗ cho họ dung thân. Hai người bạn của tôi rất chí tình với bạn, sống chết với quê, vậy mà đã bao lần than thở: "không ra đi như mi, tớ ở lại với Nha Trang mà vẫn không tìm ra Nha Trang của bọn mình ngày trước! Không có gì đau hơn là sống trên chính đất nước mình mà cứ mãi hoài vọng một quê hương!" Và họ chỉ còn gặp lại Nha Trang trong ký ức, trong những bài thơ họ viết về một thời quá khứ, nghe chừng đã rất xa xưa như trong tiền kiếp:

chiều quá chén nửa đêm tình giấc
mảnh trăng khuya vời vời chờ ai
trong cổ ứ đọng buồn thao thức
giữa quê nhà sao mãi hoài hương.

Phạm Tín An Ninh

"
 Từ buổi ấy đông thu cỏ biếc
 nghe âm u gió tạt mùa xa
 người đứng giữa trời không-luyến tiếc
 nghĩ ngợi gì tóc rủ sương pha.

Bao năm tìm lại con đường
 nẻo xanh ngần ngại nghe chuông rất xa
 chiều thu xút ấy mù sa
 tình thu thuở ấy cũng là chiêm bao.
 (đạtv)

Đám học trò bọn tôi thuở ấy, giờ tóc ai cũng bạc. Sau cuộc thăng trầm quá lớn, nhiều khi tưởng mình giờ là một người nào khác. Dù còn sống ở quê nhà hay lưu lạc tha phương, ai cũng đã phải trải qua một cuộc đổi đời bi thảm. Vết thương lớn, nhỏ trong lòng dường như vẫn chưa lành.

Lần trở lại Nha Trang duy nhất để tìm bốc mộ thân phụ bên ngoài một trại tù "cải tạo", cách đây đúng mười năm, tôi đi một mình trên những con đường xưa, nghe tiếng sóng vỗ xa xa mà trong lòng chỉ còn dội lại những dư âm ngày cũ.

Tôi may mắn gặp lại vài ba người bạn học. Nhưng dường như tất cả đều nở nụ cười không trọn. Vui đó rồi buồn đó, bởi mỗi người một số kiếp long đong.

Một thằng bạn rất thân, cùng học ba năm cuối ở trường Võ Tánh. To con, đẹp trai và học giỏi. Sau này cũng là bạn lính. Ở tù hơn bảy năm nên bạn bè ai cũng nghĩ là nó đã đi diện HO và đang nổi trôi nơi nào trên nước Mỹ, không ngờ tôi còn gặp lại nó ở Nha Trang. Mặc dù bây giờ nó không được phép ở lại trong ngôi nhà và thành phố Nha Trang xưa của nó.

Sau sáu tháng vào tù, căn nhà nhỏ của nó ở Nha Trang bị tịch thu, cô vợ "Bắc Kỳ nhỏ nhỏ" mang ba đứa con (mà đứa lớn nhất mới vừa năm tuổi) giao cho bà nội ở trên Thành, Diên Khánh, rồi sang sông... về đâu đó, không bao giờ trở lại. Bà nội thì già, mấy đứa nhỏ bấu víu vào ông chú, vừa tốt nghiệp kỹ sư Nông Lâm Súc, nhưng bởi có ông anh là "ngụy đang cải tạo", nên đi làm phụ hồ cho một ông thợ nề là bác họ. Trong lúc phụ hồ sửa sang một bệnh viện, anh làm quen được một chị đầu bếp. Không biết tài ăn nói thế nào mà anh làm cô động lòng trắc ẩn, thương cảm hoàn cảnh mấy đứa cháu dại không mẹ không cha. Cô sẵn sàng làm mẹ nuôi. Với tất cả tiền bạc và tấm lòng, đã cứu mang ba đứa bé không thua gì một người mẹ. Ba đứa nhỏ lớn lên cứ tưởng cô là mẹ. Cái tình mẫu tử này sao mà hiếm hoi và bi tráng quá. Thì ra trong cái thời nhá nhem tình nghĩa ấy vẫn có những tấm lòng còn hơn cả những chữ Từ Bi viết trong mấy ngôi chùa.

Bảy năm sau, thằng bạn tôi được thả về, cúi mình trước người con gái ân nhân để xin nói một lời tạ ơn. Cô nắm tay ngăn lại. Đúng giây phút ấy, bốn mắt nhìn nhau và cùng rơi lệ. Họ ôm nhau, yêu nhau rồi lấy nhau. Hôm gặp chị, tôi tò mò hỏi lý do nào chị lại yêu và lấy thằng bạn khốn cùng của tôi trong lúc chị còn con gái. Chị bảo vì không thể rời xa ba đứa nhỏ mà chị xem như con ruột của mình. Chính cái tình thương và sự gắn bó ấy mà chị trở thành vợ của ba nó. Còn tôi thì

lại mơ màng suy ngẫm đến hai chữ duyên nợ của đất trời. Sau này chị làm đầu bếp cho một nhà hàng ở bờ biển Nha Trang. Thằng bạn tôi và mấy đứa con vẫn sống trên Thành, vì với cái lý lịch đen, không thể xin được cái hộ khẩu trở về thành phố cũ. Còn chị vợ thì tiếc cái hộ khẩu ở thành phố, mà không muốn chuyển lên vùng quê Diên Khánh.

Cũng chính vì Nha Trang đã tạo nên cái hộ khẩu mỗi người mỗi nơi ấy, mà khi thằng bạn của tôi được gọi phỏng vấn xin đi theo diện HO, bị phái đoàn Mỹ từ chối, trả lại hồ sơ và sỉ vả một trận, vì nghĩ chị vợ tốt bụng này chỉ là vợ giả, trả tiền cho nó để được bỏ nước ra đi. Chuyện tình ngay mà lý gian ấy cũng đã làm vợ chồng tốn kém và khốn khổ một thời. Sau mấy lần khiếu nại, cái ân sủng cuối cùng là: chỉ có người cha và ba đứa con được ra đi vào đợt cuối HO. Còn chị vợ sẽ vĩnh viễn không bao giờ được bước chân đến Mỹ.

Bạn tôi quyết định ở lại với người vợ ân tình, mà anh coi như ông trời đã sai xuống dương trần này để gánh vác cho mấy cha con.

Bây giờ ba đứa con đã là người lớn. Thằng bạn tôi ở nhà chăm sóc ngôi từ đường, nuôi mấy con heo và nấu cơm cho con cho vợ. Chị ấy vẫn làm ở khách sạn dưới Nha Trang, tối lại chạy về Diên Khánh!

Hôm đứa con gái lớn lấy chồng, chị khuyên mãi thằng bạn tôi mới báo tin cho bà mẹ ruột bạc tình, bây giờ đang lấy một ông chồng người Thụy Sĩ. Bà ấy cũng vác bộ mặt đầy son phấn trở về. Nhưng đứa con gái chỉ cho bà đến nhà hàng dự tiệc mà từ chối sự hiện diện của bà trong hôn lễ. Con bé bảo rằng, bà chỉ là một cái máy để ra tôi, nhưng mẹ tôi chính là vợ của ba tôi bây giờ.

Tôi rót một ly rượu mừng cho cả cái vô phúc lẫn cái diễm phúc của thằng bạn cũ, nhưng rót đến hai ly để mời vợ nó. Một ly mừng và một ly để nói hộ giùm tôi lòng biết ơn và ngưỡng mộ.

Tôi quay sang bảo thằng bạn:

- Đường như chính phủ Mỹ vừa cho mở lại diện HO, mày thử nộp đơn lại xem sao.

Nó xua tay:

- Tao chẳng cần đi đâu nữa, vì ở đâu có bà vợ tao đây là ở đó có thiên đường.

Tôi đùa:

- Mày nói còn hay hơn mấy ông linh mục trong nhà thờ.

Tôi choàng tay ôm vợ chồng nó mà nước mắt trào ra. Tôi nghĩ, nó vẫn còn tác phong của một thằng lính. Khi chia tay, nó ôm vai tôi buồn bã:

- Mày thấy không, cái thành phố Nha Trang mà tao sống cả một thời đẹp đẽ, giờ cũng phụ bạc tao, gây cho gia đình tao bao khổn khó! Từ ngày thuộc về bọn CS, Nha Trang với tao là một vùng đất xấu, lạ lẫm. Mày còn nhớ tác phẩm tiếng Pháp "Le domaine maudit" của ông thầy Cung Giũ Nguyên?

Tôi thực sự chưa hiểu, chỉ thấy mơ hồ có một điều gì đó không ổn trong cách suy tư của nó. Nhưng tôi cảm được nỗi đau của nó.

Một cô bạn học từ những năm đệ ngũ, đệ tứ bên trường Văn Hóa. Một lần sang Mỹ thăm cô con gái là sư cô ở một ngôi chùa vùng Los Angeles, bất ngờ đọc được bài viết của tôi trong Đặc San Liên trường

Võ Tánh & Nữ Trung Học Nha Trang, trong đó tôi có nhắc đến tên nàng, rồi lần mò tìm ra tông tích của tôi. Ngày xưa là một cô bé khá xinh và học giỏi. Sau này có thời làm phóng viên chiến trường. Ông chồng gốc Võ Bị Đà Lạt, chết một tháng trước ngày có chuyến bay theo diện HO, nên nàng và hai cô con gái không được đến Mỹ. Dắt con lưu lạc khắp nơi, với một số vốn liếng của mẹ cha để lại. Nàng bảo nhiều lúc nhớ Nha Trang lắm, thử quay về, nhưng rồi thấy lạc lõng, mọi thứ chỉ mới đây thôi mà sao giờ trở thành xa lạ quá. Cuối cùng, mẹ con quyết định mua một căn nhà bên cạnh Quan Âm Tự ở Sài Gòn xa lạ. Cô con gái út vừa học đại học vừa tu học trong chùa. Còn nàng thì tu tại gia và cũng là một nhà thơ. Hôm ngồi trên máy bay trở lại Bắc Âu, tôi đọc hết hai tập thơ của nàng ký tặng lúc chia tay. Có nhiều bài tiếc nhớ Nha Trang xưa. Nha Trang của nàng và của đám bọn tôi. Nàng làm thơ Đường thật hay và cảm động. Tôi nghĩ, nếu Đức Phật mà đọc được thơ của nàng chắc cũng phải rơi nước mắt xuống tòa sen.

Một thằng bạn khác cùng học trường Võ Tánh. Sau này gặp nhau trong cùng một đơn vị lính. Đánh giặc rất lì, nhưng luôn bị "đi" bởi bản tính ngang tàng không nể mặt cả cấp chỉ huy. Trong khi đang ở tù ngoài Bắc, chị vợ ở nhà chán chường cuộc sống, lội xuống biển Nha Trang tự vẫn, để lại một thằng con trai năm tuổi. Nơi người ta tìm ra thi thể của chị, chính là bờ cát

dấu tích yêu đương hẹn hò, thuở hai người mới quen nhau.

Ra tù, không thể sống trên thành phố quê hương một thời đẹp đẽ giờ chỉ còn là mảnh đất thê lương tang tóc, mỗi ngày phải ám ảnh bởi cái chết đau đớn của người vợ trẻ đẹp dấu yêu, nó dất mẹ già và đứa con thơ vượt biển. Sang Mỹ, nhờ mẹ chăm sóc cho đứa con, nó vừa đi làm vừa đi học. Được bạn bè khen, nó bảo: "chẳng phải tao siêng năng chăm chỉ gì đâu, nhưng vì không muốn còn có chút thì giờ rảnh rang nào để nghĩ ngợi mong lung, hồi tưởng về một quá khứ đau lòng". Nó chưa bao giờ về lại Nha Trang. Bạn bè ai cũng phục khi nó lấy được bằng Cao học Tâm Lý (Master of Psychology) và có công việc làm lương cao, ổn định. Trong đám bạn bè bất hạnh, nó là đứa thành công nhất. Bỗng một ngày được tin nó chết. Chết đau đớn. Thuê phòng trong một khách sạn ở gần nhà, rồi đến đó dùng súng bắn vào đầu mình tự sát, để lại mấy lá thư. Tôi nhận được lá thư nó viết cho tôi, được cảnh sát giao lại, nét chữ đẹp đẽ ngay ngắn, chứng tỏ nó rất bình tĩnh trước khi tự kết liễu đời mình.

"Xin lỗi mày, tao đi trước mà không kịp chia tay với mày. Bọn mình rồi sẽ như những con chim đã đến lúc phải bay về với biển. Mày đừng nghĩ là tao buồn. Tao vui lắm đó. Thôi thì tao đi trước để dọn chỗ cho bọn mày, đám bạn bè thân thiết nhất của tao. Chỉ có một điều tao tiếc và ân hận là đã không được chết ở chiến trường như bọn thằng Lâm, thằng Bê, thằng Pho, anh Tài, Đức".

Đọc xong thấy lòng đau đớn như có nhiều vết chém, vậy mà không biết vì sao tôi không khóc được.

Những người tiễn đưa nó hôm ấy, hầu hết là bạn bè cùng đơn vị xưa, và một số bạn học cùng trường Võ Tánh Nha Trang.

Năm ngoái, một chị bạn cùng trường Võ Tánh, cùng học Ban C sau tôi một năm, định cư ở Canada, cũng đã ra đi, sau hơn hai năm chống chọi với căn bệnh ung thư. Tôi và có lẽ hầu hết bạn bè Võ Tánh rất mến phục cô bạn có tấm





lòng và rất khí khái này từ những năm 1962-1963. Mọi người đã ưu ái tặng chị biệt danh "Nữ hoàng xuống đường". Luôn sống hết lòng với bạn bè và quê hương đất nước. Quyết liệt, kiên cường trước những bất công, bạo lực. Những ngày lâm bệnh, sớm ngộ Đạo Đất Trời, chị buông bỏ tha thứ hết những hờn giận ân oán riêng tư. Một thời gian trước khi mất, chị vẫn liên lạc trao đổi với tôi về những kỷ niệm Nha Trang, về tình hình chính trị ở quê nhà với nhiều hy vọng, và tiếc là không thể sống lâu hơn để chứng kiến ngày chế độ Công sản man rợ độc tài cáo chung trên quê hương. Chị ra đi, để lại bao thương tiếc cho gia đình, người thân và tất cả bạn bè. Chị mong muốn và dặn dò, sau khi chị mất xin gia đình hỏa thiêu và mang tro cốt của chị rải ở ngoài khơi Thái Bình Dương để hương linh của chị theo biển trời về quê nhà, bên kia bờ đại dương, ở đó có bãi biển Nha Trang thơ mộng, nơi chị sống cả một thời tuổi thơ và lớn lên với những vui buồn, vinh nhục. Tôi hình dung đây không phải là cánh hải âu mà là một cánh đại bàng hùng vĩ, đẹp đẽ vừa bay về với biển.

Cuối tháng 2/2013, trước khi trở về lại Bắc Âu, tôi bất ngờ nhận được hung tin: hiền thê của một anh bạn qua đời vì một chứng ung thư khó chữa. Chị là cựu nữ sinh Nữ Trung Học Nha Trang, và sau này là một người đàn bà tuyệt vời. Gia đình anh chị là một đại gia đình quân đội. Các con của chị đều là sĩ quan trong quân đội Hoa Kỳ, một cô con gái tốt nghiệp từ quân trường nổi tiếng West Point. Sau này đều trở thành những bác sĩ, luật sư. Phụ quân của chị là một người bạn, người đàn anh của tôi ở trường Võ Tánh cũng như trong quân đội ngày trước. Con nhà giàu, đẹp trai và tính tình hào hoa vui tính. Là một sĩ quan trẻ đầy phong độ khi tốt nghiệp từ trường Võ Bị Đà Lạt, đối tượng của

nhiều cô con gái Nha Trang thuở ấy. Ngày anh quyết định làm đám cưới với chị, chắc hẳn có nhiều cô tốn khá

nhiều nước mắt. Cuộc tình đẹp. Một gia đình thành công, hạnh phúc. Chị luôn bật thiệp vui vẻ, hết lòng với bạn bè, đồng môn, đồng đội cũ của chồng. Nụ cười lúc nào cũng nở trên môi. Ai cũng quý mến chị. Vậy mà dùng một cái, chị ra đi, đột ngột chẳng ai ngờ.

Hôm dự đám tang chị, rất nhiều bạn bè cùng khóa Võ Bị với anh và đồng môn thân quen thời Võ Tánh & Nữ Trung Học Nha Trang, từ mọi nơi về tiễn biệt. Trong nhà nguyện không còn chỗ đứng. Anh chồng ốm nhom, tiêu tụy. Khi nói lời chia buồn, tôi ôm đôi vai gầy gò mà thấy thương anh, tội nghiệp. Khuôn mặt hốc hác, đôi mắt quầng thâm. Tôi nghĩ là anh đã khóc thầm nhiều lắm, ở cái tuổi đã trải qua bao thăng trầm mất mát, tưởng như không còn nước mắt.

Khi nhìn quan tài chị được đưa vào lò thiêu. Cửa lò đóng lại. Tôi tưởng tượng, lại thêm một cánh chim đẹp đẽ nữa vừa bay về với biển.

Tôi nghĩ rồi sẽ có một ngày, thế hệ bọn tôi, những cô cậu học trò rời trường Võ Tánh vào những năm đầu thập niên 60, bây giờ đều đã trên tuổi 70, sẽ lần lượt ra đi. Tất cả cuối cùng rồi cũng là những cánh chim bay về với biển.

Bỗng lòng tôi chợt thoáng lên một chút bồn khoăn. Những cánh chim di xứ ấy sẽ bay trở về đâu, khi Nha Trang ngày xưa của họ đã thực sự không còn. Thành phố đã cho họ một thời tuổi thơ đẹp đẽ hoa mộng, nhưng cũng đã để lại trong lòng họ quá nhiều đớn đau, mất mát sau cuộc đời. Những hang động tuổi thơ và dấu tích của những cuộc tình ngày xưa, tất cả giờ đã là cổ tích.

Phạm Tín An Ninh

CỐI XUÂN

Âm thầm Xuân đến đợi chờ hoa

Nhớ Tết ngày xưa đẹp nết nhà

Lá mứt sum suê trao lộc Mẹ

Bàn thờ nghi ngút thắp hương Cha

Thủy tiên trắng mộng gương trong sáng

Hoàng cúc vàng tươi nét mặt mà

Trời bỗng bao la đưa cánh én

Đất vui nồng ấm thăm chan hòa.

Bạch Ngọc Phước

Danh ngôn

Khoan dung cho cái ác chỉ dẫn tới thêm nhiều điều ác. Và khi người tốt đứng nhìn và chẳng làm gì trong sự thống trị của cái ác, cộng đồng của họ sẽ bị nuốt trọn

Tolerating evil leads only to more evil. And when good people stand by and do nothing while wickedness reigns, their communities will be consumed.

Bob Riley

Một trong những tài năng lớn lao nhất là tài nhận ra và phát triển tài năng ở người khác.

One of the greatest talents of all is the talent to recognize and to develop talent in others.

Frank Tyger

Một cái máy có thể làm công việc của năm mươi người bình thường. Không có máy móc nào có thể làm được việc của một người phi thường.

One machine can do the work of fifty ordinary men. No machine can do the work of one extraordinary man.

Elbert Hubbard

Det er lenger siden jeg leste novellen Boligen Uten Eier fra Verdens Novelle med følgende innhold:

Det var en gang, en gruppe mennesker fra Sør som brukte trebåter til friheten. De opplevde mye grusomhet under flukten på havet, og bare halvparten nådde målet. Etter å ha fått stabilisert levevilkårene begynte de å samle penger for å reise et fellesalter for gruppen med tanke på å minnes de som omkom underflukten.

Da alter-boligen var ferdig bygd, sa en annen gruppe fra Nord som kom med avanserte transportmidler "Eiendommen tilhører oss fordi det ikke er markert eierens".

Men tiden går, og med falsk informasjon fra den nordlige gruppen, forstår de sørlige avkom ingenting om deres røtter. Den alter-boligen blir fjernet for dem, fordi deres forfedre ikke har etterlatt seg noen spor.

Forfatteren sammenligner innholdet i novellen med den aktuelle problemstillingen for den vietnamesiske gruppen i Norge, som har kommet hit for frihetens -og demokratiets skyld etter kommunistisk invasjon av Sør-Vietnam 30.04.1975. Som andre vietnamesiske grupper i verden, har vi et ønske om å reise et minnesmerke for å takke Norge som har tatt imot oss, og for å minne de døde på havet. Ved siden av dette ønsker, vi å markere vår identitet som er symbolisert med gult flagg med tre røde striper.

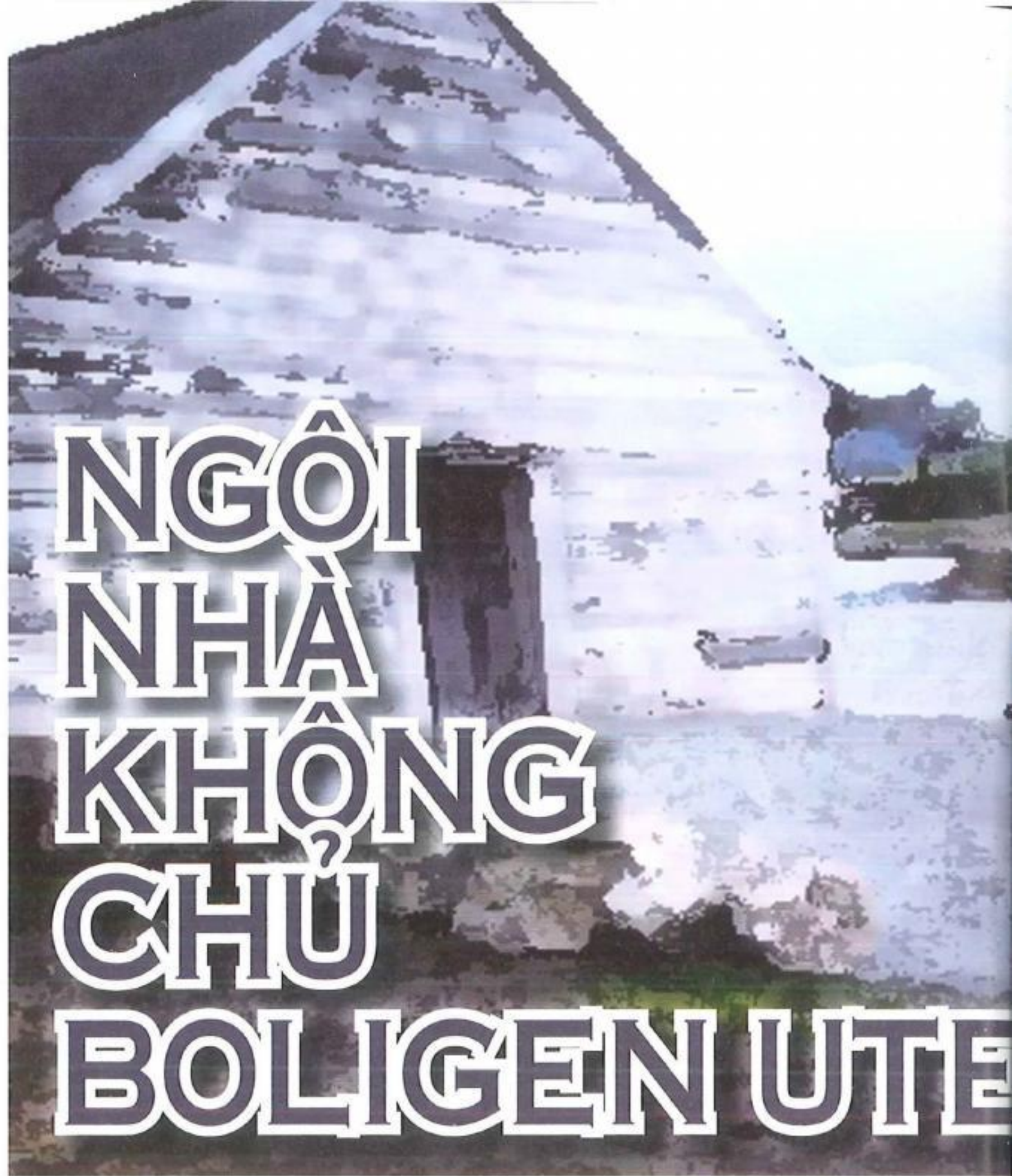
Det minnesmerket med Sjøblomst er allerede reist men det har ikke markert vår identitet.

Det er som en bolig uten eier. Forfatteren håper at man skal finne en løsning for å reise et nytt minnesmerke i Norge med vår identitet.

Có lần tôi đọc được câu chuyện Ngôi Nhà Không Chủ trong cuốn Tuyển Tập Truyện Siêu Ngắn Thế Giới thật là hay. Truyện kể như sau:

"Có một nhóm người phương Nam đi tỵ nạn. Họ dùng thuyền vượt biển để kiếm tìm vùng đất Tự Do. Trải qua bao nhiêu hiểm nguy, gian lao trong cuộc hải trình rùng rợn... họ mới đến được bến bờ bình yên khi số người cùng đồng hành trên thuyền sống sót chỉ còn quá nửa.

Thời gian sau họ muốn xây một ngôi Từ Đường để hương khói và tưởng niệm những người thân yêu đã chết trên biển cả. Họ chắt mót từng đồng xu và xin được một mảnh đất để xây. Nhưng người chủ đất lại không muốn họ khắc tên họ là chủ nhân trên ngôi nhà đó. Họ còn



NGÔI NHÀ KHÔNG CHỦ BOLIGEN UTE

đang hoang mang, muốn tìm một nơi khác thì Người lãnh đạo tinh thần của họ lại khuyến khích họ nên tiếp tục vì cho rằng: miễn có chỗ xây được ngôi nhà là tốt.

Ngôi Từ Đường xây xong, thì có một đám người phương Bắc đến tự nhận đó là nhà của mình. Chúng nói với người phương Nam rằng: "Ngôi nhà này không có tên chủ nhân thì lấy gì chứng minh đó là nhà của các anh?".

Và rồi năm tháng trôi qua, với phương tiện truyền thông mạnh mẽ của đám người phương Bắc; thế hệ con cháu của những người phương Nam khốn khổ năm xưa đã không biết gì về nguồn gốc của mình. Chúng bị xua đuổi và trở nên xa lạ với chính ngôi nhà mà ông cha chúng đã tốn bao công sức để tạo nên. Bởi vì ông cha chúng năm xưa đã đại dốt không lưu lại dấu tích gì trên ngôi nhà ấy.

Đọc chuyện người mà nghĩ đến phận mình. Chúng tôi: những thuyền nhân Việt Nam đi tỵ nạn Cộng Sản sau biến cố 30.04.1975

cũng giống như những người phương Nam trong câu chuyện kể. Chúng tôi đã trải qua bao đau thương kinh hoàng trên biển cả mới đến được bến bờ tự do. Đó là vùng đất Bắc Âu hiền hòa, giàu lòng nhân ái đã dang tay đón nhận chúng tôi.

Muốn tri ân chính quyền sở tại và cũng để tưởng niệm những đồng bào kém may mắn đã chôn thây trong lòng biển, chúng tôi gom góp tiền bạc để xây dựng một Tượng Đài Thuyền Nhân Tỵ Nạn Cộng Sản tại Nauy. Tượng đài này ngoài sự tri ân và tưởng niệm; quan trọng hơn hết nó phải ghi khắc lại được nguồn gốc của chúng tôi: Nguồn gốc của những người Quốc Gia Miền Nam Việt Nam Tự Do phải rời bỏ chế độ độc tài Cộng Sản để đến nơi đây trong giai đoạn đen tối nhất của lịch sử đất nước.

Nguồn gốc này được biểu tượng bằng lá Cờ Vàng chính nghĩa, xác định rõ chủ nhân của tượng đài là Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Nauy. Cũng giống như ngôi nhà phải có tên chủ nhân của nó, để

N EIER

con cháu đời sau biết đâu là cội nguồn của chúng - hiểu vì sao cha mẹ chúng lưu lạc đến nơi đây - và tại sao chúng được sinh ra trên đất nước này.

Thế nhưng tượng đài Hoa Biển đã không thực hiện như điều mong muốn.

Cánh Hoa Biển thì chơi vơi trên sóng nước, chỉ như một tác phẩm điêu khắc dùng để trang trí cho Viện Bảo Tàng Hàng Hải, hầu như chẳng có liên can gì đến tấm bia dựng trên mặt đất mang hàng chữ: **"Tri ân Nauy cho sự tự do. Từ thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam và thân nhân của họ"**. Tuy rằng người ta đã cố tình gượng ép ghi thêm hai chữ "Cộng Sản" vào câu Việt ngữ, làm sai khác đi với hai câu viết bằng Na ngữ và Anh ngữ; nhưng cũng chính từ sự gượng ép này đã khiến Viện Bảo Tàng đánh giá người VN gian dối, không minh bạch và họ yêu cầu phải đục bỏ. Thật là mang tai tiếng xấu hổ cho cả một Cộng Đồng.

Tấm bia không được quyền ghi khắc gì về gốc gác của Người Việt Quốc Gia thì có khác gì như Ngôi nhà không chủ. Lũ con cháu đời sau khi đứng trước tấm bia Tượng Đài, đọc ba câu văn ghi bằng ba thứ

ngôn ngữ bất đồng... chúng chẳng hiểu gì và biết gì về cội nguồn của chúng; thì cũng có khác chi đám con cháu của người phương Nam trong câu chuyện kể. Như vậy vô tình chúng ta đã trở thành những kẻ tội đồ đối với thế hệ hậu sinh.

Vì chính quyền sở tại chỉ cho phép chúng ta dựng một tượng đài duy nhất, nên viết đến đây tôi chợt nhớ đến một câu hát: **"...Nếu tôi mất tất cả những gì tôi đang có, thì với tình yêu tôi làm lại từ đầu..."**. Bây giờ giả như có một phép mầu nào làm biến mất đi cái tượng đài Hoa Biển đã gây nên bao nhiêu đau thương chia rẽ, thì chúng ta sẽ cùng nhau xây dựng lại từ đầu một Tượng Đài trong tình yêu thương, đoàn kết. Một tượng đài Thuyền Nhân mang đầy đủ ý nghĩa, có giá trị về chiều dài Lịch Sử - Chính Trị và Văn Hóa Việt Nam.

Mong là như vậy!

Nhìn hình ảnh những tượng đài của Người Việt Quốc Gia được tạo dựng khắp nơi từ Âu sang Úc, nhất là ở Mỹ. Rồi nghĩ đến tượng đài tại Na Uy mà lòng buồn rười rượi! Có biết ai để cùng cảm thông chia sẻ nỗi buồn này???

Phạm Vũ Huy Hoàng - 03.2014

BÀI TOÁN NĂM MƯƠI

Nếu cuộc đời có sáu mươi năm
Như bài nhạc twist "gối đầu nằm"
Thì nay tớ đã gần đoạn cuối
Hoàng hôn phía trước, chẳng xa lắm.

Ví dầu may mắn, được bảy mươi
Ba phần tư, tớ vẫn còn tươi
Đường đời chưa hết, tình chưa chết
Còn khỏe, còn yêu, cứ hát cười.

Nếu ơn mưa móc vẫn tưới luôn
Tám chục mới về với núi non
Thì ta nay mới hơn một nửa
Tuổi hạc, đùa vui với cháu con.

Nếu càng may mắn, thọ chín mươi
Bốn mươi xuân nữa, già cõi đời
Dù ta không được thăm Sao Hỏa
Vẫn kịp ăn rau mọc trên trời...

"Hạnh phúc trăm năm" người chúc nhau
"Sống lâu trăm tuổi" thế gian cầu
Nếu được, thì ta vừa mới chỉ
Năm chục xuân xanh, có là bao!

Không phải thế sao?

CHÙM THƠ 50

BÀI NĂM CHỤC

Ta gánh trên đôi vai
Năm chục bó tuổi đời
Mười bó mạ non tươi
Tuổi thơ ươm mầm sống.

Trên trang giấy học trò
Vẽ bao ước mơ to
Đâu biết chi thời cuộc
Sắp đến hồi quanh co.

Bao nhiêu là hy vọng
Ôm ấp dưới mái trường
Vỡ tan như bong bóng
Ngày giặc chiếm quê hương!

Rong Xanh - 02-2014

Tuổi hoa niên mười bó
Trong bao nhiêu gian khó
Mong tìm thấy tương lai
Nhưng điều không gặp gió!

Đành rời xa quê xưa
Bao kỷ niệm, nắng mưa
Chút tình riêng chôn kín
Thương nói sao cho vừa!

Bốn chục bó đong đầy
Một mái ấm sum vầy
Cố chống chèo giông bão
Lắm lúc vượt tầm tay...

Năm mươi mùa lá rụng
Như một thoáng mộng lung
Chỉ tình yêu: vĩnh cửu
Hành trang đi tới cùng.

Lòng người viễn xứ

Bluesy

Nhạc lời Minh Thao



Lòng buồn quay quắt tôi viết nên khúc ca để hát cho vui
Giòng đời không giống như chúng ta vẫn mơ, thực tế sao phũ



sâu
phàng.

Ngờ đâu khi hát càng hát càng thêm
Mộng xưa tan biến cuộc sống cuồng quay



đau nỗi buồn như thấm sâu
theo ảo vọng hư danh

Ngày đó bao nỗi gian
Nhìn đến quê cũ xa

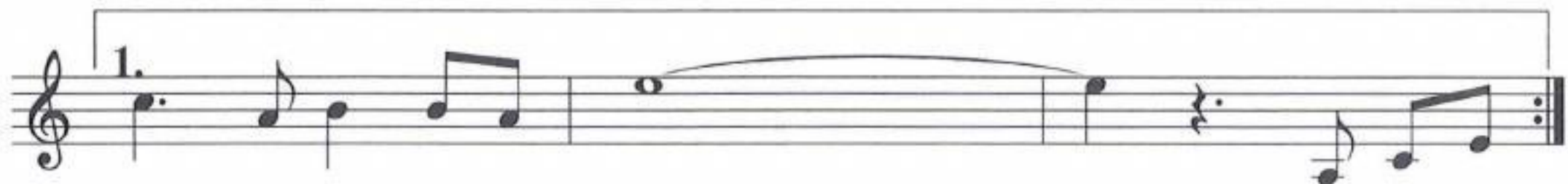


nguy chẳng thể ngăn bước chân đi theo đoàn người thiên
xôi chỉ thấy bao nỗi đau thôi, bất hạnh vẫn vây



đi vượt sóng ra đi
quanh đời sống buông trôi

Mong hương về một tương lai ước mơ
Ôi kiếp nghèo đẩy em tôi phải bán



trong hạnh phúc đang chờ đón

(Giòng đời không..)



thân lưu lạc nơi xứ người.

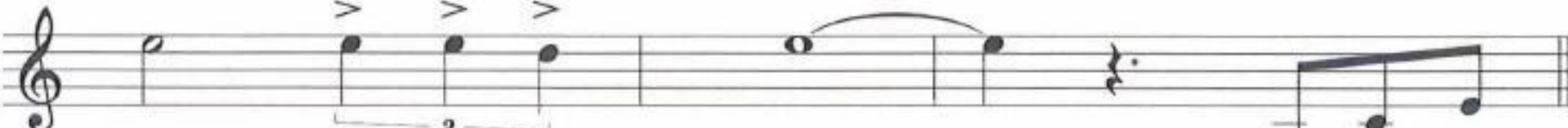
Tha hương tôi vẫn mong ngày



về ngồi bên bếp ấm ngắm làn khói lam Mong



sao Bao mái tranh khó nghèo ngôi trường xưa cũ sẽ thành vách



xây vui bao trẻ thơ Vì buồn nên



đã ghi dấu trong tâm tư bằng khúc ca ngậm ngùi



Lòng người lữ thứ vẫn xót xa quê hương khó nghèo mãi không



thôi. Bài hát tôi hát riêng tôi, rồi



sẽ quên lãng mau thôi, khi đời được đổi thay; nước non đẹp



Lập lại để hết...



tươi sẽ không còn lời đau thương khóc cho em khóc cho thân phận



người..

Mừng một Tết Dương lịch 2007

Nhan đề "Ngậm Ngùi Tháng Tư" trên bìa cuốn sách của tôi, đã khiến cho một người bạn, khi cầm cuốn sách này trong tay, đã nói thẳng với tôi: "Tôi không hiểu vì sao mấy ông cứ tiếc nuối dĩ vãng, mà không đoạn tuyệt nó đi để sống với hiện tại. Cái này là cái người ta nói là 'hội chứng Việt Nam' (hay hội chứng chiến tranh Việt Nam)."

Tôi không muốn trả lời câu hỏi của người bạn, vì tôi biết ông bị ám ảnh bởi câu chuyện "Hội chứng chiến tranh Việt Nam" trên báo chí Mỹ hơn là chính bản thân ông cũng như tôi, những người Việt Nam đã qua một cuộc chiến tranh dài trên đất nước, nhưng hiện nay đang có một cuộc sống bình thường trên đất Mỹ.

Sau khi chiến tranh Việt Nam kết thúc, một số cựu chiến binh Mỹ trở về nhà, vẫn còn mang nỗi ám ảnh tâm lý được đặt tên là "Hội chứng chiến tranh Việt Nam". Theo chính phủ Mỹ, có 15% cựu chiến binh Mỹ từ Việt Nam trở về bị rối loạn tâm thần vì những ám ảnh trong thời gian họ đã tham chiến, đưa đến việc có nhiều người tự sát.

Năm 1967, trong thời gian theo một khóa học tại Mỹ, tôi được dịp theo một sĩ quan "sponsor", gốc Texas, đã có thời gian là cố vấn Thiết Giáp cho VNCH tại Pleiku đến thăm một dân biểu thuộc địa hạt của ông tại văn phòng Hạ Viện Hoa Kỳ tại Washington DC. Vị dân biểu này đã không kiêng dè, trước sự có mặt của tôi, đã nói với người sĩ quan quen biết của ông: "I don't know why we are there!" (Tôi không hiểu vì sao chúng ta lại có mặt ở đó!) (Việt Nam). Khi một vị dân cử đã "không hiểu" như vậy, làm sao người lính viễn chinh trở về quê hương được đón tiếp như những anh hùng!

Cuộc chiến Việt Nam đã gây chia rẽ trong nhân dân Mỹ, ngay cả Quốc Hội cũng không đồng tình, phong trào phản chiến nổi lên khắp nơi. Những điều đó chưa hề xảy ra sau Thế Chiến 2 và Chiến Tranh Triều Tiên.



Những người lính Mỹ sau khi trở về mang thương tật thể xác và ý chí mệt mỏi, mất lòng tin vào đất nước, sống không có mục đích. Thất nghiệp, ma túy, không gầy dựng được mái ấm gia đình nhiều cựu chiến binh đã trở thành những kẻ không nhà.

Chiến binh Mỹ là những người đang tuổi thanh Xuân, sống trong một đất nước thanh bình, yên ổn, no ấm, chưa hề nghe tiếng bom đạn, chắc chắn phải ngỡ ngàng khi được đưa đến một chiến trường xa xôi vùng nhiệt đới với những trận chiến khốc liệt, ở một hoàn cảnh văn hóa, ngôn ngữ xa lạ, và nhất là thanh niên Mỹ không phải ai cũng biết đến lý tưởng vì sao họ phải đến đây! Một phần cũng chính phong trào phản chiến đã gây cho người cựu chiến binh những mặc cảm về những ngày đi chiến đấu ở ngoài đất nước của mình.

Đôi khi người ta dùng "hội chứng Việt Nam" như là một cái cớ để bào chữa cho tội ác. Khoảng năm 1982, tại tiểu bang New York, một thiếu nữ Việt Nam, buổi chiều trở về ngôi nhà cũ để lấy thư, đã bị một cựu chiến binh Mỹ tấn công và hiếp dâm. Ra tòa bị cáo được trắng án vì y khai rằng, y bị ám ảnh người thiếu nữ này là một nữ cán binh Việt Cộng.

Nhưng không phải cựu chiến binh Hoa Kỳ nào cũng mang nặng "hội chứng Việt Nam". Thượng Nghị Sĩ John McCain là một trường hợp

điển hình. Máy bay ông bị bắn rơi tại Hà Nội, bị gãy hai tay và một đùi. Trong nhà tù Cộng Sản, ông bị đánh đập, đối xử tàn tệ, trong hơn 5 năm bị giam cầm, ông đã chịu 2 năm biệt giam. Trở về Mỹ năm 1973, ông phải vào bệnh viện và chống nạng trong một thời gian dài, gia đình đổ vỡ... nhưng cuối cùng ông đã trở thành thượng nghị sĩ và đã hai lần tranh cử tổng thống. Cũng trở về từ Việt Nam, Trung Uy John Kerry đã thoát khỏi "hội chứng Việt Nam", trở thành thượng nghị sĩ, ứng cử viên tổng thống, rồi ngoại trưởng.

Chúng ta không thể đem điều gọi là "hội chứng Việt Nam" để gán ép cho những cựu chiến binh VNCH. Họ lớn lên trong một đất nước chiến tranh, từ thuở nhỏ đã nghe tiếng bom đạn, thấy sự tàn ác của những người Cộng Sản, từ thời Việt Minh "cắt cổ, mổ bụng" đến cuộc đấu tố địa chủ, bước tới cuộc thảm sát Mậu Thân, nào là chuyện giết mìn xe đồ, pháo kích vào trường học... nên chuyện cầm súng chống lại cuộc xâm lăng của Cộng Sản Bắc Việt là một điều tất yếu, không có con đường nào khác. Có thảm trạng đau lòng xót xa nào gây ấn tượng như cuộc lui binh Tháng Ba, 1975, những ngày tháng tù đầy chết mòn nơi chốn rừng thiêng nước độc, những thảm cảnh gia đình đổ vỡ tan nát, chia lìa sau khi miền Nam thất thủ, những cuộc vượt biển chết chóc kinh hoàng, nhưng rút cuộc con người Việt Nam vẫn can trường đứng lên, không ai điên loạn, cũng không ai ra nằm đường.

VIỆT NAM

Chúng ta đã có những người bạn chịu cảnh tù đầy 13, 18, 23 năm, đói khát, đau ốm, mòn mỏi, đến Mỹ vẫn gia nhập sinh hoạt cộng đồng, làm việc vất vả từ hai ba mươi năm nay, để nuôi con ăn học và gia đình có được cuộc sống ổn định hạnh phúc ngày hôm nay.

Chúng tôi đã tiếp xúc với những vị bác sĩ tâm thần hai vùng Nam Bắc California, là nơi có nhiều thuyền nhân và cựu tù nhân chính trị định cư đông nhất, thì không thấy có triệu chứng tâm thần trong hai giới này. Một số rất ít được hưởng tiền trợ cấp "disability" về bệnh tâm thần trong cộng đồng Việt Nam vẫn có một đời sống bình thường, không có triệu chứng điên loạn làm ảnh hưởng đến xã hội và chương trình y tế.

Cách đây nhiều năm, tại miền Đông Hoa Kỳ, một lần nữa, "hội chứng Việt Nam" được dùng như một luận cứ bào chữa cho một bị can, cựu quân nhân, tù "cải tạo" VNCH đã dùng dao giết vợ. Ra trước tòa, luật sư của bị cáo, đã khôn khéo dùng "hội chứng chiến tranh Việt Nam", bào chữa rằng bị cáo luôn luôn bị ám ảnh vì thời gian bị áp bức, đầy đọa trong tù, nên khi ông cầm dao giết vợ, ông có sự hoang tưởng đang giết một tên nữ cán bộ trong trại tù vì quá phẫn uất. Kết quả là người cựu quân nhân này được tha bổng. Tôi cho rằng đây là một luật sư giỏi biết lợi dụng cái "hội chứng" của những người cựu quân nhân Mỹ để thuyết phục bồi thẩm đoàn và

cũng nhờ án lệ của một vụ tương tự. Trong cộng đồng Việt Nam lâu nay chưa thấy một trường hợp thứ hai liên quan đến "hội chứng Việt Nam" như thế xảy ra như rượu chè, ma túy, đốt nhà, giết người, tự tử hay phải ra nằm đường.

Còn như chuyện một người vượt biển, một người "tù cải tạo", một người cựu quân nhân, ngày nay được ra nước ngoài vẫn chưa quên được những ngày tháng cũ. Lễ cố nhiên có mất mát, có cay đắng thì người ta sẽ nhớ lâu hơn. Một người có con mất tích trên biển, một người tù mang những vết thương, bệnh tật chưa lành, một cựu chiến binh trong chiến trận, đã bỏ anh em, bạn bè lại. Nếu vào những dịp đáng nhớ, chúng ta có cử hành những buổi lễ, làm lễ tưởng niệm cho những người đã khuất, hoặc dù có kể lễ khóc than đi nữa, thì điều đó có làm gì hại cho ai, và đâu có thể gọi là một hội chứng, là hội chứng Việt Nam, hay hội chứng chiến tranh Việt Nam.

Người ta nói có những điều có thể tha thứ nhưng không thể quên. Chúng ta cũng đừng trách thực tế nhiều người không thể quên và cũng không thể tha thứ!

Bạn khuyên sao không đoạn tuyệt với quá khứ để sống với hiện tại. Chỉ có những người điên loạn và những người lú lẫn mới không có quá khứ, và những người này trong xã hội chúng ta cũng chỉ là thiểu số nhỏ nhoi không đáng kể.

Tôi không nhớ ai đã nói câu: **"Đọc lịch sử như bóc một củ hành, càng đọc càng chảy nước mắt!"** Năm nào vào Tháng Tư, ít nhiều tư liệu lịch sử cũng tình cờ hiện ra dưới mắt chúng ta. Dù ít hay nhiều nó cũng gây xúc động trong lòng bạn, là con người có tình cảm, biết yêu thương nhưng cũng có căm ghét, không phải là những con người đứng đưng, vô cảm.

Quên hay chưa quên thì mỗi người trong chúng ta, mỗi năm đến Tháng Tư, cũng phải nhớ rằng: **"Tôi là ai và vì sao tôi đến đây?"**

Tạp ghi Huy Phương

Ân nhân Nhà Việt Nam và HNVTN

BCH/HNVTN tri ân sự hỗ trợ nhiệt tình của quý mạnh thường quân và ân nhân trong thời gian qua đã phụ giúp công sức và tài chánh cho chúng tôi:

- Anh chị Ngô Quang Lý & Nguyễn Thúy Hằng, kr. 1000,-
- Ô/b Hai Phước, kr. 1000,-
- Cô Thảo (Lille Saigon) kr. 10.000,-
- Chị Kim Tiên, kr. 500,-
- Chị Lệ Hương ủng hộ tất cả chi phí đi lại trong công tác giúp Hội.
- Chị Hoàng Vân (Chili Lavpris), kr. 5000,-
- Ô/b. Lê Văn Phước, kr. 5000,-

BĐH/NVN/HNVTN

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG VƯỢT SỐNG

TIẾNG NÓI CỦA
NGƯỜI VIỆT TỶ NẠN TẠI
NÀ UY
BẢO TỒN VÀ PHÁT HUY
VĂN HÓA VIỆT NAM

Tôi không phải là người có "Giác quan thứ sáu" hay "Thần giao cách cảm" mà dường như tôi là người có tánh linh, giống như một "Người biết trước".

Gia đình tôi gốc Bắc, di cư vào Nam khi đất nước chia đôi. Bố mẹ tôi có 5 người con: Bà chị cả, ông anh kế, tôi, cô em gái và thằng em út. Bố tôi đi làm ăn xa, ít khi có mặt ở nhà, chỉ thi thoảng mới về thăm.

Cuộc đời tôi kể từ lúc còn ở tuổi thiếu niên đến nay cũng đã xấp xỉ sáu mươi, tôi đã trải qua những giấc mơ lạ lùng và chiêm nghiệm được sự ứng hiện của nó đến kinh ngạc. Những giấc mơ đó có liên quan đến vận mệnh chung của đất nước cũng như những may mắn xảy ra trong đời sống gia đình cá nhân tôi, nên trong bài viết này tôi sẽ chia ra làm hai phần: Phần một kể về những giấc mơ định mệnh và phần hai là những giấc mơ may mắn.

Phần 1: NHỮNG GIẤC MƠ ĐỊNH MỆNH

Giấc mơ định mệnh là những giấc mơ cho tôi biết điều gì sẽ xảy ra trong cuộc nội chiến kéo dài suốt hai mươi năm trên đất nước Việt Nam. Trong giai đoạn này tôi đã mơ thấy những điềm báo trước về biến cố Mậu Thân 1968 và ngày Quốc Hận 30.04.1975.

A - Biến cố Mậu Thân 1968:

Năm 1968 Việt Cộng đã hai lần Tổng công kích vào Sài Gòn: Lần thứ nhất vào rạng sáng mồng hai Tết Nguyên Đán năm Mậu Thân và lần thứ hai vào tháng 6 dương lịch. Hai đợt tấn công này tôi đều có giấc mơ báo trước.

* Tổng công kích đợt 1:

Năm ấy tôi mới 12 tuổi. Một hôm gần cuối tháng Chạp, nhằm ngày đưa ông Táo về trời; tôi nhớ rõ vì sáng hôm đó tôi còn đi chợ mua "Cò bay ngựa chạy" về cho mẹ tôi cúng ông Công. Đêm ấy tôi nằm mơ, một giấc mơ thật là sợ: "Tôi mơ thấy một con Khủng Long xuất hiện trong thành phố, nó đi đến đâu phun lửa đến đó tạo thành những vệt lửa bay vào

CÂU CHUYỆN NHỮNG GIẤC MƠ

DRØMMENE SOM FORUTSÅ KATASTROFEN

Dette er fortellingen om drømmene som forutså de to viktigste angrepene under krigen mellom Sør- og Nord-Vietnam. Hendelsene som forfatteren hadde drømt om, viste seg i ettertid til å bli sanne begivenheter akkurat som drømmene hadde spilt ut.

De to angrepene var:

- **Angepet i 1968:** Under dette angrepet drepte kommunistene fra Nord-Vietnam 5327 sivile mennesker i byen Hue, der de i tillegg kidnappet over 1200 mennesker som forsetter å være sporløst forsvunnet til den dag idag.

- **Slaget i 1975:** Dette var det siste slaget mellom de to sidene. Maktene fra Nord hadde greid å erobre Sør-Vietnam den 30 April, 1975. Dette førte til bølgen av flyktninger som ville unslippe landets kommunistisk regime.

vào trong không gian, và phía dưới đường phố là cảnh tượng dân chúng gồng gánh, dắt díu nhau, bồng bế ôm con mà chạy. Nó đang từ hướng sân bay Tân Sơn Nhất lừ đừ tiến dần xuống khu vực chợ Phú Nhuận gần chùa Vĩnh Nghiêm là nơi nhà tôi ở". Tôi sợ quá thức giấc, toát cả mồ hôi mặc dù trời đang se lạnh. Nhìn đồng hồ mới 4 giờ, tôi không dám ngủ lại mà nằm thao thức chờ sáng. Sáng ra tôi kể cho mẹ tôi nghe về giấc mơ, mẹ tôi mừng rỡ rằng:

- Mày cứ hay xem phim khủng long, không chịu học hành rồi mơ chuyện gì đâu. Năm nay thi vào đệ thất, phải ráng học mà thi cho đậu (đệ thất là lớp 6 hiện nay).

Tôi cũng cho là chuyện mộng mị

vớ vẩn nên cũng chóng quên, hơn nữa chỉ còn mấy hôm nữa là Tết. Bà chị cả tôi có hứa sẽ dẫn chúng tôi đi đình Phong Phú ở Thủ Đức vào ngày mồng Một Tết. Ngôi đình này được tiếng là linh thiêng nên hàng năm cứ vào ngày đầu Xuân chị hay dẫn chúng tôi đi lễ đình. Tôi rất thích được đến nơi đây, vì đó cũng là dịp chúng tôi được ra ngoài ô thành phố để hít thở không khí trong lành của chốn thôn quê. Mấy năm trước thời còn con gái, năm nào chị cũng dẫn tôi đi. Năm nay chị đã có gia đình, lại đang mang thai đứa con đầu lòng nên ngại ngần không muốn đi lễ đầu năm, nhưng nghe chúng tôi năn nỉ quá, chị hứa sẽ dẫn đi; nhất là cô em gái và cậu em trai: năm nay là lần đầu tiên được

đi nên thích lắm. Chúng tính từng ngày và chờ đợi... Rồi giao thừa cũng đến. Sáng mồng Một Tết, chúng tôi dậy thật sớm, thay quần áo chỉnh tề, chúc Tết bà và mẹ; được mẹ lì xì cho mỗi đứa một phong bao đỏ. Chúng tôi ra đường đón xe đi đình Phong Phú - Thủ Đức.

Vào thập niên 60, Thủ Đức chỉ là một quận ngoại thành miền quê. Dân cư thưa thớt và đất đai còn rộng mênh mông. Từ Sài Gòn đến Thủ Đức xe phải chạy qua cầu Xa lộ bắc ngang sông Sài Gòn. Khi xe lên đến giữa cầu, chúng tôi thấy một khung cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp hiện ra trước mắt: giòng sông uốn khúc nẻo xa xa, lấp lánh sắc vàng của mặt trời đang hé dần trong sương sớm. Những cánh đồng trải dài chỉ còn trơ gốc rạ sau mùa gặt cuối đông; và rải rác đó đây bên cạnh những đụn rơm cao ngất, dăm nếp nhà tranh nằm im lìm dưới hàng cau thưa, như vẫn còn đang say ngủ sau một đêm thức khuya để đón giao thừa.

Đường gần tới đình càng lúc càng đông khách thập phương. Đến nơi chen vào lễ lạy thật gian nan vất vả. Chị tôi dắt một lũ trẻ mới là khổ, chỉ sợ hơ hồng một chút thì chúng tôi bị lạc mất, biết tìm đâu ra

giữa cả rừng người; nên khi lễ xong, dắt nhau ra về chị nói: "Đây là lần cuối cùng chị đi đình Phong Phú, mai mốt không bao giờ đi nữa!".

Trưa nắng chang chang, chị em tôi về đến nhà mệt ngất ngư, lăn ra ngủ một giấc cho tới xế chiều. Cơm tối xong, nghe mẹ tôi bảo: "Ngày mai cả nhà đi lễ Lăng Ông để xin xăm".

Sáng mồng Hai Tết, tôi thức giấc trong tiếng súng vọng về và tiếng thì thầm giữa mẹ tôi với chị tôi về việc Việt Cộng đã tấn công vào Sài Gòn đêm qua. Nghe mẹ bảo: chúng đánh vào Bộ Tổng Tham Mưu, sân bay Tân Sơn Nhất và khu vực đường rầy xe lửa phía Tổng Y Viện Cộng Hòa hướng Ngã ba Chú Ía - quận Gò Vấp (đường rầy này kéo dài đến cổng xe lửa số 11 - thuộc quận Phú Nhuận có gia đình chú tôi đang ở). Lính VNCH đang phản công lại và lệnh giới nghiêm được ban hành.

Đến xế trưa thấy có vài người trong xóm ra đường lớn để xem, tôi cũng lò dò theo họ. Đường xá không còn xe chạy vì lệnh cấm, nhưng trên đường người dân đang chạy giặc. Họ từ hướng Bộ Tổng Tham Mưu, Tân Sơn Nhất chạy xuống

khu Phú Nhuận. Họ bồng bế, gồng gánh tài sản, dắt díu nhau mà chạy... Chiều hôm ấy gia đình chú tôi cũng ôm quần áo, đồ đạc linh kính chạy xuống nhà tôi. Chú cho biết Việt Cộng đã đánh vào khu vực phía sau nhà nên khi lệnh di tản được ban hành, gia đình chú vội chạy xuống đây.

Tối hôm ấy tôi đứng trong nhà nhìn ra đầu ngõ. Bầu trời đêm đen thui không trăng, âm thanh tiếng súng nghe vọng về từng chập, chiến tranh đang hiện diện giữa lòng Sài Gòn; thỉnh thoảng những tầm đạn pháo từ xa bắn vào thành phố tạo nên những vệt lửa dài in rõ trên nền trời đen... Hốt nhiên! Tôi chợt nhớ đến giấc mơ: "Hình ảnh người dân chạy loạn và từng vệt lửa xé màn đêm hiện rõ trong tâm tưởng". Hình ảnh ấy và khung cảnh hiện thực bây giờ thật giống nhau. Có khác chăng là trong giấc mơ có con Khủng Long xuất hiện; còn thực tế chỉ có cảnh người dân chạy loạn hãi hùng lẫn trong âm thanh tiếng súng và làn đạn lửa rực trời.

Nhưng chẳng bao lâu, khi báo chí đăng tin cuộc tấn công của Việt Cộng vào Sài Gòn cũng cùng lúc xảy ra tại Huế đúng vào 2 giờ 33 phút rạng sáng mồng Hai Tết, chúng đã giết hàng ngàn người dân Huế. Tội ác này kinh khủng biết bao nhiêu! Bọn Cộng Sản dã man tàn ác gấp trăm nghìn lần con khủng long trong giấc mơ mà tôi đã thấy. (Đến năm 2008, đọc trong cuốn *Biến Động Miền Trung* của tác giả Liên Thành đã cho biết con số chính xác là: trong 26 ngày chiếm giữ thành phố Huế, Việt Cộng đã giết chết 5327 người dân vô tội và bắt đi mất tích hơn 1200 người không để lại một dấu vết nào cả). Thật là khủng khiếp!!

Mấy hôm sau tình hình lắng dịu, gia đình chú tôi và mọi người lại thu xếp khăn gói quay về mái nhà xưa.

Sau này tôi mới biết đình Phong Phú là một trong những căn cứ quan trọng của bọn Việt Cộng nằm vùng, chúng dùng nơi này để cất dấu vũ khí. Khi chúng tôi đến lễ đình vào ngày đầu Xuân, bọn chúng đã ém



Con số thương vong của quân đội Bắc Việt Nam rất cao trong trận chiến Mậu Thân 1968. Có những nơi chỉ sau vài giờ giao tranh ngắn ngủi, họ đã nung cả một đại đội như trong trận đánh ở phi trường Tân Sơn Nhất. Từ thì các quân nhân cộng sản Bắc Việt ở vòng đai phòng thủ sân bay TSN.

quân chung quanh để chuẩn bị tấn công vào Sài Gòn đêm ấy. Từ đó về sau không bao giờ chúng tôi trở lại đình Phong Phú nữa, đúng như lời chị tôi đã tuyên bố.

Bọn VC sau lần thất bại này, chúng chuẩn bị cho trận công kích đợt 2 xảy ra vào tháng 6 năm đó. Và với trận tấn công lần thứ 2 này, tôi cũng có một giấc mơ báo trước tuy rằng rất nhẹ.

*** Tổng công kích đợt 2:**

Vào khoảng tháng 3 năm 68, một đêm tôi nằm ngủ: "Chợt mơ mình leo lên sân thượng nhà mình, nhìn về hướng tây nam phía sau chùa Vĩnh Nghiêm thấy sáng đỏ một vùng". Giấc mơ ngắn ngủi chỉ có thế. Thức dậy tôi kể với mẹ tôi. Lần này bà không mắng tôi là mơ chuyện lăng nhăng mà chỉ chép miệng thở dài rồi nói:

- Chiến tranh không biết còn kéo dài đến bao giờ? Chỉ khổ cho người dân!

Ba tháng sau lần nằm mơ, đến ngày 21.06.1968: Việt Cộng mở trận tấn công đợt 2 vào hướng Chợ Lớn, khu vực Trường Đua Phú Thọ. Lệnh giới nghiêm 24/24 được ban hành. Sở dĩ tôi nhớ rõ ngày 21.06 vì đó là sinh nhật cháu tôi. Đêm ấy chị tôi trở dạ sinh đứa con đầu lòng, mà do lệnh giới nghiêm cấm mọi người ra đường; không có cách nào để đến nhà thương nên chị tôi đành sinh cháu ở nhà vào lúc 2 giờ sáng. Bà và mẹ tôi trở thành những người hộ sinh bất đắc dĩ! Nhờ trời thương, chị cũng được "mẹ tròn con vuông". Tính đến nay cháu tôi cũng đã được 46 tuổi.

Sau khi chị sinh xong, tôi giúp mẹ tôi dọn dẹp và giặt giũ quần áo rồi đem lên sân thượng phơi. Khi nhìn về hướng tây nam phía sau chùa Vĩnh Nghiêm tôi thấy đỏ rực cả một vùng. Tôi chỉ cho mẹ xem và nói: "Hình ảnh này giống hệt trong giấc mơ mà con đã thấy". Mẹ tôi cười rồi bảo: "Mày nằm mơ linh thật!". Tôi trả lời mẹ: "Con có tánh linh mà!"

B - Biến cố 30.04.1975:

Nếu năm 68 tôi chỉ là một đứa trẻ con 12 tuổi thì đến năm 1975 tôi đã là một thanh niên 19 tuổi, đang học lớp 12, chuẩn bị thi Tú Tài toàn phần và ôm ấp giấc mộng đi du học Mỹ. Đó là ước mơ mãnh liệt, là mục tiêu duy nhất mà tôi và đứa bạn thân học chung trường đang nhắm đến; vì thế chúng tôi nỗ lực học đêm, học ngày... mong sao đạt được ước vọng ở tương lai.

Một đêm khoảng đầu tháng 2 năm 1975, tôi mơ một giấc mơ lạ: "Tôi thấy mình bước vào căn nhà nhỏ nằm bên cổng chính ra vào của Trường Trung Học Kỹ Thuật Cao Thắng - Sài Gòn, căn nhà này có lẽ là nhà của người bảo vệ trường. Tôi đứng giữa gian phòng trong nhà, nhìn qua khung cửa sổ lớn thấy toàn cảnh sân trường. Lúc ấy đang là giờ chào cờ, học sinh đứng nghiêm chỉnh xếp hàng từng dãy, bất động, trông như những pho tượng sáp. Lá cờ được từ từ kéo lên. Nhưng lạ quá: Đó không phải là lá Cờ Vàng 3 sọc đỏ mà chúng tôi thường kéo lên để chào vào mỗi buổi sáng thứ hai nơi trường chúng tôi học, mà lá cờ này có hai màu: nửa xanh dương nhạt, nửa đỏ, có một ngôi sao vàng ở giữa. Tôi chưa hề trông thấy lá cờ này bao giờ. Nhìn nó đang được kéo lên, bay phấp phật trong cơn gió giữa khung cảnh lặng lẽ, ảm đạm đến thê lương. Tôi quay nhìn chung quanh phòng, mắt dừng lại nơi tấm lịch treo trên tường; tờ lịch ở ngày 19.03. Bất chợt một luồng hơi lạnh chạy dọc theo sống lưng, tôi rùng

mình rồi thức giấc".

Sáng dậy tôi đem giấc mơ kể lại cho cả nhà nghe, chẳng ai đoán được điều gì. Duy chỉ có ông anh rể tôi (đang làm ở Bộ Chiêu Hồi) lúc ấy đến chơi nhà, anh ấy bảo:

- Lá cờ hai màu xanh đỏ, có ngôi sao vàng ở giữa mà cậu thấy trong giấc mơ là cờ của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, cờ ấy thuộc phía bên Cộng Sản.

Tôi bảo:

- Em thỉnh thoảng có theo dõi tin tức chiến sự trên các báo thì chỉ biết cờ đỏ sao vàng là của Việt Cộng, chứ Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam là cái quái quỷ gì thì em chẳng biết.

Tuổi học trò chúng tôi chỉ lo ăn với học nên chẳng biết gì nhiều về thời cuộc. Vậy mà sau đó chẳng bao lâu, ngày 10.03.1975 Việt Cộng khởi đầu tấn công Ban Mê Thuộc, mở màn cho cuộc triệt thoái Tây Nguyên. Chiến cuộc lan tràn nhanh như vũ bão. Dân chúng miền Trung chạy vào Sài Gòn bằng đủ mọi phương tiện. Dân Sài Gòn lại rục rịch ra đi, di tản đến Hạm Đội 7 của Mỹ đang đậu ở ngoài khơi vùng biển Việt Nam. Gia đình thằng bạn thân của tôi (đứa bạn đã cùng tôi ước ao đi du học Mỹ) do có người nhà làm trong phủ Tổng Thống nên biết được địa điểm và thời gian Mỹ bốc người di tản, nó rủ tôi cùng đi (lúc ấy đã là ngày 16.03). Tôi về nhà chuẩn bị hành trang thật gọn nhẹ và nói với mẹ tôi:

- Ngày 19.03 sắp tới, Việt Cộng sẽ



chiếm miền Nam, con đã nằm mơ như vậy nên nay con theo bạn con đi tản qua Mỹ.

Mẹ tôi bảo:

- Mẹ nghe các chú, các bác nói quân ta sẽ đánh bật cộng sản ra, làm sao chiếm miền Nam được. Còn con sao lại bỏ mẹ mà đi! Đừng tin vào chuyện mộng mị.

Thấy mẹ tôi buồn, vả lại nhà nghèo không có tiền bạc trong tay; đi theo gia đình người bạn không biết sẽ ra sao nên tôi đành bỏ cuộc. Gia đình bạn tôi ra đi, là một trong số người tỵ nạn cộng sản đầu tiên đặt chân lên đất Mỹ, mở đầu cho trang sử tỵ nạn bi thương cả hàng chục năm sau. Bạn tôi đã đạt được giấc mơ "đi du học Mỹ", sau này nó trở thành kẻ khoa bảng làm vẻ vang cho cộng đồng người Việt tại xứ Cờ Hoa.

Trở lại với miền Nam Việt Nam trong cơn binh lửa. Ngày 19.03.1975 cũng qua đi lặng lẽ. Việt Cộng vẫn chưa vào đến Sài Gòn, quân đội VNCH vẫn chống trả quyết liệt; tuy rằng theo dõi tin chiến sự hàng ngày: các vùng đất miền Nam đang rơi dần vào tay cộng sản từ quân khu 1, rồi quân khu 2 v.v...

Ngày 08.04.75 chúng tôi đang thi môn Toán thì máy bay Việt Cộng ném bom dinh Độc Lập, nhà trường cho học sinh ra về. Quân đội được tăng cường để phòng thủ Sài Gòn, không khí chiến tranh căng thẳng đến cao độ.

Ngày qua ngày, tình hình càng lúc càng xấu. Mẹ tôi lo cuống lên: phần vì cộng sản không bị đánh bật ra, phần vì anh tôi là lính VNCH. Trước đây anh là học sinh trường Cao Thắng, sau tốt nghiệp Đại Học Sư Phạm Kỹ Thuật. Mùa hè đỏ lửa năm 1972, do lệnh tổng động viên, anh gia nhập quân đội, thụ huấn Khóa Sĩ Quan Trừ Bị. Ra trường anh chọn ngành Công Binh và mang cấp bậc Chuẩn úy; đơn vị anh đóng ở Hội An - Đà Nẵng. Tháng 2.1975 bác sĩ phát hiện anh bị nám phổi nên được phép về Sài Gòn điều trị, do đó anh đã có mặt trong gia đình để cùng chứng kiến những giây phút cuối của miền Nam.

Tối 28.04 có cậu tôi đến nhà và hẹn hôm sau sẽ dắt chúng tôi đi tản ra hạm đội Mỹ bằng tàu vì cậu có người bạn là một hạm trưởng của Hải quân VNCH.

Trưa ngày 29.04 anh tôi, tôi, em gái và em trai tôi theo cậu rời nhà ra đi. Cậu đưa bốn anh em tôi đến ở tạm tại một ngôi biệt thự trên đường Bà Huyện Thanh Quan; ở đó cũng có hai gia đình khác chờ đi. Đợi đến chiều sẽ có người đến dẫn xuống nơi tàu đậu.

Chúng tôi thơ thẩn trong sân biệt thự, suýt chút nữa em gái tôi chết ở nơi này. Nó đang đứng giữa sân chơi, tôi từ trong gian nhà để xe bước ra gọi nó. Nó bước về phía tôi; vừa đi khỏi thì một mảnh đạn pháo 122 ly chẳng biết từ đâu bay đến, rớt ngay chỗ nó vừa đứng; mảnh đạn thật to còn nóng đỏ như vừa rời khỏi nòng súng, nổ tung trên trời rồi rơi xuống. Hú vía! Nếu em tôi không di chuyển thì chết mất toi rồi. Chúng tôi sợ không dám ra sân đứng nữa.

Chờ quá nửa đêm vẫn không thấy ai đến đón, chúng tôi đoán là mình bị bỏ lại, đành ngồi suốt đêm mong trời sáng.

Đến 8 giờ sáng ngày 30.04 thì người con trai của cậu tôi đến cho biết là gia đình cậu cũng bị kẹt lại vì người hạm trưởng không kịp liên lạc. Tàu Hải quân đã rút hết đêm qua nên bây giờ ai về nhà nấy. Tôi nhờ người con cậu tôi chở em gái tôi về nhà trước, còn chúng tôi sẽ tự túc. Ba thằng con trai dễ lo hơn.

Chúng tôi ra đường đi đến tòa nhà gần ngôi biệt thự, đây là một tòa nhà cao tầng dành cho Mỹ ở. Thiên hạ đang ủa vào hồi cửa. Chúng tôi thấy hai chiếc xe đạp vô chủ vất ngoài đường, có lẽ chủ nhân của nó đã bỏ chạy, nên mấy anh em dùng hai chiếc xe ấy chạy xuống bến Bạch Đằng hy vọng còn kịp chuyển tàu nào.

Đến bến Bạch Đằng, khung cảnh còn hỗn loạn

hơn. Người ta đang chen nhau xuống một con tàu mà có lẽ nó không bao giờ tách bến. Trên bến thì biết bao nhiêu xe cộ bỏ lại: Xe gắn máy, xe đạp nằm la liệt khắp nơi. Dân hôi của tha hồ đi lượm. Chúng tôi đang đứng nhìn thì có mấy bà Sơ đi tới và chợt nghe họ reo lên: "Lạy Chúa tôi! Hết chiến tranh rồi!". Anh tôi nhìn đồng hồ: Mười một giờ ba mươi phút ngày 30.04.1975.

Biết không còn hy vọng gì, chúng tôi buồn bã đạp xe về. Đến ngã tư Hai Bà Trưng - Lê Thánh Tôn chợt thấy người đi đường nhốn nháo... hỏi họ thì họ cho biết xe tăng Việt Cộng từ hướng công xưởng Ba Son gần Sở Thú đang chạy đến. Lúc ấy chúng tôi đang đứng trước tòa nhà của Bộ Giáo Dục VNCH tọa lạc ngay góc đường Hai Bà Trưng - Lê Thánh Tôn. Anh tôi có người bạn tên Phú học chung ở trường Cao Thắng mà bố anh ấy làm bảo vệ tại đây. Anh tôi bảo:

- Mình ghé vào đây để tránh xe tăng cộng sản, nhân tiện thăm gia đình thằng Phú.

Lúc ấy những người đi đường biến đâu mất. Chúng tôi cũng đi vào cổng bên hông của tòa nhà. Tôi nấp phía sau một bức tường và nói với anh tôi:

- Để em xem mặt mũi Việt Cộng ra làm sao?

Tôi nghe tiếng xe tăng chuyển động từ xa chạy đến, bánh xích của nó rít trên mặt đường. Khi nó chạy ngang nơi tôi nấp, tôi nhìn thấy chiếc xe bụi đỏ dính đầy, được ngụy trang bằng bao nhiêu cành lá, có lẽ nó từ hướng mặt trận Long Khánh chạy về. Pháo tháp đóng kín mít



nên không thấy thằng Việt Cộng nào, vì chúng ngồi trong xe. Và trời ạ! Trên xe phát phối một lá cờ: Lá cờ có hai màu xanh đỏ với ngôi sao vàng ở giữa. Lá cờ mà tôi đã thấy trong giấc mơ từ dạo tháng 2 nơi sân trường Cao Thắng; và hôm nay đây đúng vào ngày 30.04 nó thực sự xuất hiện ngoài đời trước mắt tôi. Lá cờ tung bay trong gió như vẫy chào lần tái ngộ. Tôi bàng hoàng nhớ lại từng chi tiết trong giấc mơ, rồi mơ hồ cảm nhận rằng: có một điều gì đó thật ghê gớm sắp xảy đến khi lá cờ này xuất hiện. Xe chạy qua chỗ tôi đứng, hướng về phía chợ Bến Thành rồi mất hút. Anh tôi vào thăm anh Phú thì nhà đóng cửa, có lẽ gia đình đã di tản.

Chúng tôi buồn bã về đến nhà, vừa đói vừa mệt vì qua một đêm thức trắng. Mẹ tôi cứ chép miệng than thở:

- Không một đứa nào đi thoát được!

Còn bà tôi vừa khóc vừa nói:

- Sống với cộng sản khổ lắm các cháu ơi! Bà đã sống qua nên bà biết.

Trong đợt cải cách ruộng đất thời Việt Minh mới cướp chính quyền năm 1954, ông tôi đã bị bọn chúng đấu tố cho đến chết.

Mẹ tôi dọn cơm cho chúng tôi ăn qua loa để còn nằm lăn ra đất mà ngủ. Nằm xuống là hai mắt cứ muốn díp lại; lơ mơ nhìn lên tấm lịch treo trên bức tường đối diện. Tờ lịch xé đến ngày 30.04.1975, nhưng ngày âm lịch ở dưới là ngày 19.03 năm Ất Mão. Tôi tỉnh ngủ, bật dậy như cái lò xo rồi chỉ tấm lịch mà nói với mẹ tôi cũng như nói với cả nhà:

-Thấy chưa! Con đã nói ngày 19.03 Việt Cộng sẽ chiếm Sài Gòn. Con đã nằm mơ thấy như vậy.

Mẹ tôi thở dài:

- Ai lại nghĩ đó là ngày 19.03 âm lịch. Nếu biết trước thì lo đi cho sớm, đâu có đợi nước đến chân mới nhảy không kịp.

Tôi nhớ lại giấc mơ : Trong căn phòng dành cho người bảo vệ ở trường Cao Thắng. Lá cờ nửa xanh nửa đỏ có ngôi sao vàng được kéo lên trong buổi chào cờ. Tấm lịch ghi ngày 19.03.

Rồi so sánh với thực tại xảy ra: Vào thăm người bạn học chung trường Cao Thắng với anh tôi, có bố làm bảo vệ ở văn phòng Bộ giáo Dục. Lá cờ nửa xanh nửa đỏ có ngôi sao vàng cắm trên chiếc xe tăng chạy trên đường Lê Thánh Tôn và tấm lịch ghi ngày 19.03 âm lịch.....

Chao ơi! Giấc mơ đã được ứng nghiệm đúng với sự thật đến lạ lùng!



Những giấc mơ định mệnh. Những giấc mơ báo trước vận mạng tối đen của đất nước và thân phận bi thảm của người miền Nam VN.

Có người đã hỏi tôi: "Có giấc mơ nào về Cờ Vàng chưa?"

Xin thưa là Có! Nhưng giấc mơ về Cờ Vàng có những chi tiết rất lạ lùng, mà sự việc chưa xảy đến nên tôi không thể lý giải ra đây được. Hơn nữa "Thiên cơ bất khả lậu". Duy chỉ có hình ảnh trong giấc mơ còn in đậm trong tâm trí tôi là: "Tôi trông thấy lá cờ vàng treo trên ngôi nhà trắng giữa một thảo nguyên xanh ngát, có hoa vàng lấm tấm dưới chân". Giấc mơ ấy thật đẹp nên tôi đã tỉnh giấc trong một trạng thái an lạc, sáng khoái; không giống như hai giấc mơ trước đã khiến tôi toát mồ hôi vì sợ, hay rùng mình ớn lạnh khi thức giấc.

Mà giấc mơ về Cờ Vàng! Không chỉ riêng tôi là người có những

giấc mơ linh ứng, nhưng còn hàng triệu triệu người Việt ở hải ngoại và người dân trong nước cùng mơ về giấc mơ ấy. Vì Cờ Vàng giờ đây không những chỉ tượng trưng cho lịch sử dân tộc, mà nó còn tượng trưng cho Tự Do - Dân Chủ - Nhân quyền.

Bao nhiêu người dân trong nước đã xuống đường đấu tranh với bọn cộng sản độc tài để đòi tự do nhân quyền; dù chỉ là quyền được tự do tổ bày lòng yêu nước, chống ngoại xâm phương Bắc như Việt Khang, Nguyễn Phương Uyên v.v... và còn biết bao người nữa. Họ đã bị bắt bớ, đánh đập, tù đầy với những bản án thật nặng nề vô lương.

Bao nhiêu người Dân Oan nghèo khổ cùng cực, bị cướp đất mất nhà đã xuống đường để đòi lại tự do công lý. Hàng triệu người VN với triệu con tim đều chung một tấm lòng: mong ước Việt Nam sẽ có Tự Do - Dân chủ và Nhân quyền thực sự được biểu trưng qua lá Cờ Vàng chính nghĩa.

Nếu trước đây sự ứng nghiệm giấc mơ về lá cờ xanh đỏ sao vàng của ngày 30.04 là một định mệnh nghiệt ngã, đau thương, thì không lâu nữa giấc mơ về lá Cờ Vàng tung bay trên quê hương Việt Nam, báo trước một tương lai tươi sáng sẽ được hiển linh. Bởi đó chính là Thiên mệnh. Bởi vì "Ý dân là ý Trời". Lịch sử đã chứng minh điều đó. Chúng ta hãy chờ xem!

NGƯỜI BIẾT TRƯỚC
(Tháng 4.2014)

* Phần một với tiêu đề: Những Giấc Mơ Định Mệnh đến đây là hết. Xin mời bạn đọc đón xem phần hai: Những Giấc Mơ May Mắn - trong thiên ký sự "Câu Chuyện Những Giấc Mơ" sẽ được đăng trong số báo Vượt Sóng phát hành kỳ tới.

* Liên Thành: Thiếu tá Chỉ Huy Trưởng Cảnh Sát Quốc Gia - Thừa Thiên - Huế. Ông là người trực tiếp đối đầu với Việt Cộng trong cuộc thảm sát tại Huế năm 1968, nên những dữ kiện ông ghi lại trong cuốn hồi ký Biến Động Miền Trung là chính xác.

1. Sơ lược lịch sử về Hoàng Sa

Hoàng Sa nằm về đông bắc Đà Nẵng, cách đất liền 170 hải lý tức 315 km, tổng cộng 130 đảo lớn nhỏ, phần đông không có chim sinh sống. Riêng nhóm Nguyệt Thiềm có 4 hòn đảo chính thuộc VNCH từ nhiều năm qua luôn có người Việt hiện diện, đó là Pattle (Hoàng Sa), Robert (Cam Tuyền), Duncan (Quang Hòa Đông), Drummond (Duy Mộng). Tại Hoàng Sa có đài khí tượng quốc tế. Trong nhóm này đảo Vĩnh Lạc (Money) luôn luôn có treo cờ VNCH.

Sách sử ghi rằng năm 1638, Chúa Hiền Vương Nguyễn Phúc Tần tuyển ngư phủ ở đảo Lý Sơn tức Cù Lao Ré thuộc Quảng Ngãi thành lập Đội Hoàng Sa.

Năm 1802 vua Gia Long lên thị sát quần đảo Hoàng Sa, và năm 1836, vua Minh Mạng cũng lên Hoàng Sa thị sát.

Trong hội nghị quốc tế tại San Francisco, Hoa Kỳ, ngày 07.09.1951, Thủ tướng Trần Văn Hữu lên tiếng xác nhận Hoàng Sa, Trường Sa thuộc chủ quyền lãnh thổ Việt Nam ở Biển Đông, đại diện 51 quốc gia hiện diện trong đó có Trung Hoa không ai phản đối.

Ngày 13.07.1961, Tổng thống VNCH Ngô Đình Diệm ban hành sắc luật và ngày 21.10.1969 Thủ tướng Trần Thiện Khiêm ban hành nghị định Hoàng Sa thuộc tỉnh Quảng Nam.

2. Tình hình khẩn trương trung tuần tháng 01.1974

- Ngày 15.01.1974, tuần dương hạm Lý Thường Kiệt (HQ 16) đưa địa phương quân thuộc tiểu khu Quảng Nam và nhân viên khí tượng ra Hoàng Sa thay thế nhân viên luân phiên về đất liền. Hạm trưởng thông báo về Bộ TL/HQ Vùng I Duyên Hải quan sát thấy một số "tàu lạ".

- Ngày 16.01.1974, Tổng Thống VNCH Nguyễn văn Thiệu ra kinh lý Miền Trung. Tư lệnh HQ/Vùng I Duyên Hải, Phó Đề Đốc Hồ văn Kỳ Thoại báo cáo tình hình cho Tư

TUỞNG NIỆM 40 NĂM HẢI CHIẾN BẢO VỆ QUẦN ĐẢO HOÀNG SA CỦA HẢI QUÂN VNCH

Påminnelse om 40 års krig mellom Det Sør-Vietnamesiske Marine Styrke og Det Kinesiske Marine Styrke i 19.01.1974

Etter at den amerikanske hæren trakk seg tilbake fra Vietnam etter Fredsavtalen i Paris i 1973, planla kinesisk makt å invadere Pattle Øygruppen som tilhørte den sør-vietnamesiske regjering.

Den 19.01.1974 skjedde det ild-utveskling mellom den sør-vietnamesiske marinestyrken og den kinesiske marinestyrken. Krigens varighet var ca 30 min.

Resultatet:

- På kinesisk side: 2 krigsskip sank og 2 krigsskip var alvorlig skadet, 1 admiral drept, 21 offiserer ble drept, 36 underoffiserer og soldater ble drept samt 63 skadet.

- På sør-vietnamesisk side: 1 krigsskip sank, 3 krigsskip var skadet, 74 drept hvorav 1 kommander og 1 visekommander, og 48 ble tatt til fange.

Etter den korte marinekrigen, invaderte de kinesiske styrker Pattle Øygruppen.

Den 7. amerikanske flåten var i nærheten og gjorde ingenting for å redde vietnamesiske soldater i havet.

Hvert år, arrangerer vietnamesiske flyktninger seremoni til minne om den heroiske marinekrigen for sør-vietnamesisk styrker som beskyttet den territorial suvereniteten.

Man peker på en spesiell begivenhet i året: enkelte grupper, noen kirker arrangerer påminnelse-seremoni for å minnes 74 helter fra Sør-Vietnam som ofret livet for landet, til tross for at de vietnamesiske myndigheter har prøvd å forhindre dette.

Tài liệu này được tham khảo từ những bài viết của một số sĩ quan Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa liên hệ trực tiếp hoặc gián tiếp đến trận hải chiến tại quần đảo Hoàng Sa vào tháng giêng năm 1974.

Các địa danh làm lễ tưởng niệm được góp nhặt từ diễn đàn liên mạng toàn cầu Nước Việt, Phố Nắng, và trang nhà Hội Quốc tế Y sĩ Việt Nam Tự Do VMAFORUM.

Nếu bài viết thiếu sót, kính xin lượng tình tha thứ vì không thể truy lùng hết các dữ kiện quan trọng xảy ra chung quanh các buổi tưởng niệm "40 năm hải chiến Hoàng Sa" trong và ngoài Việt Nam.

lệnh Vùng I Chiến Thuật, Trung Tướng Ngô Quang Trưởng, và được gọi ý là hãy báo cáo thắng với Tổng Thống tại một buổi cơm tối ở Mỹ Khê, Đà Nẵng.

- Ngày 17.01.1974, sau khi nghe báo cáo tình hình, Tổng Thống VNCH đã viết trên giấy trắng chỉ thị TLHQ/Vùng I Duyên Hải: thứ nhất ôn hòa với chiến hạm và binh sĩ nhận diện là của Trung Cộng, mời họ ra khỏi lãnh thổ và lãnh hải VNCH, thứ hai nếu tàu Trung Cộng không thi hành lệnh rời khỏi lãnh thổ VNCH, nổ súng cảnh cáo và thứ ba nếu Tàu Cộng tiếp tục ngoan cố, HQ/VNCH toàn quyền xử dụng vũ khí để bảo vệ lãnh thổ.

- 18.01.1974, Tư Lệnh HQ/Vùng I Duyên Hải điều động thêm một số tàu chiến ra Hoàng Sa tiếp ứng HQ 16, gồm khu trục hạm Trần Khánh Dư (HQ 4), tuần dương hạm Trần Bình Trọng (HQ 5), hộ tống hạm Nhật Tảo (HQ 10).

- 19.01.1974, các tàu chiến VNCH và Tàu Cộng ở thế càn rãng lược, rất gần nhau vào khoảng 700m. Chiến hạm Tàu Cộng khiêu khích chiến hạm VNCH. Ở vào tình thế chẳng đặng đừng, tất cả chiến hạm VNCH được lệnh đồng khai hỏa vào các chiến hạm Tàu Cộng tại hiện trường. Đồng hồ chỉ 10:24 phút. Trận đối pháo chấm dứt vào hồi 11:10.

3. Kết quả trận hải chiến không cân sức

Phía HQ Tàu Cộng

- HQ16 bắn chìm trực lôi hạm 389, hạm trưởng trung tá Triệu Quát tử trận.

- HQ4 và HQ5 bắn chìm soái hạm Kronstad 274, mang theo thân xác một số sĩ quan hải quân Tàu Cộng tử trận:

* Đại tá Quang Đức Huy, hạm trưởng;

* Đô Đốc Phương Quang Kinh, tư lệnh phó hạm đội Nam Hải.

* 4 đại tá, 6 trung tá, 2 thiếu tá, 7 sĩ quan cấp úy.



Khu trục hạm Trần Khánh Dư (HQ4)

nơi ông Trần Dục từng trải qua chức vụ thượng sĩ - quản trưởng.

- Hộ tống hạm Kronstad 271 bốc cháy bỏ chạy, hạm trưởng Đại tá Vương Kỳ Uy tử trận.

- Trực lôi hạm 396 hư hại nặng, hạm trưởng Đại tá Diệp Mạnh Hải tử trận.

Tổng cộng:

✧ Vật chất: 1 hộ tống hạm và 1 trực lôi hạm bị HQ/VNCH bắn chìm, 1 hộ tống hạm bị hư hại nặng.

✧ Nhân sự: 1 đô đốc, 7 đại tá, 7 trung tá, 7 sĩ quan cấp úy và 36 hạ sĩ quan chiến sĩ tử trận và 63 bị thương.

Phía HQ/VNCH:

- Vào lúc trận chiến tàn hồi 11:10, hộ tống hạm Nhật Tảo HQ10 bị hai hộ tống hạm Tàu Cộng tăng viện Kronstad 281 và 282 bắn chìm, hạm trưởng HQ Thiếu Tá Nguyễn Văn Thà hy sinh, chìm theo tàu cùng với 61 chiến sĩ.

- Khu trục hạm HQ4 bị hư hại, 1 sĩ quan và 1 hạ sĩ quan hy sinh.

- Tuần dương hạm HQ5 bị hư hại, 1 sĩ quan và 2 hạ sĩ quan hy sinh.

- Tuần dương hạm HQ16 bị hư hại nặng, có 3 hạ sĩ quan hy sinh và 14 chiến sĩ trôi dạt về Quy Nhơn

- 2 nhân viên người nhái hy sinh trên đảo, 1 hạ sĩ quan Biệt Hải hy sinh trên HQ4, 1 sĩ quan và 3 hạ sĩ quan người nhái hy sinh trên HQ5.

- 48 quân nhân gồm HQ, BB, ĐPQ, nhân viên khí tượng và 1 nhân viên dân sự Hoa Kỳ bị Tàu Cộng bắt làm tù binh đưa về Quảng Châu, sau đó được thả.

Tổng cộng:

✧ Vật chất: HQ10 chìm, HQ16 bị hư hại nặng, HQ4 và HQ5 bị hư hại trung bình.

✧ Nhân sự: Hạm trưởng HQ Thiếu tá Nguyễn Văn Thà hy sinh theo HQ10, Hạm phó HQ Đại úy Nguyễn Thành Trí tử thương hôm sau trên bè cấp cứu.

Tổng số hy sinh 74 vị. 48 quân nhân QLVNCH bị Tàu Cộng bắt làm tù binh đưa về Quảng Châu rồi thả về lại VN sau một thời gian 4-6 tuần lễ.

Tóm tắt:

Theo tài liệu lịch sử, Việt Nam đã có chủ quyền trên các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa từ đầu thế kỷ thứ 17. Dưới thời Pháp đô hộ, chính phủ Pháp lập lại xác định với triều đình Nhà Thanh về chủ quyền VN đối với hai quần đảo đó.

Ngày 14.09.1958, cố thủ tướng VC Phạm văn Đồng thừa lệnh Bộ Chính Trị gửi công hàm công nhận các quần đảo ngoài khơi Việt Nam thuộc chủ quyền Tàu Cộng. Đây là hành động bán nước trắng trợn của đảng Cộng Sản Việt Nam, với mục đích là để đổi lấy sự chi viện từ Tàu Cộng cốt xâm lăng cho kỳ được Miền Nam.

Được biết anh "đồng minh" Hoa Kỳ chạy làng khỏi Miền Nam qua hiệp định Paris 1973. Khi được dấu hiệu biết chắc Hoa Kỳ sẽ không can thiệp gì trong hoạt động quân sự tại Biển Đông, Tàu Cộng bèn mang tàu chiến và quân lính xâm lấn Hoàng Sa. Được biết, mấy tháng trước đó, Tàu Cộng đã tập dượt cuộc đánh

chiếm Hoàng Sa tại một địa điểm gần đảo Nam Hải. Trước một hải đội Tàu Cộng hùng hậu, Hải Quân VNCH với 4 chiến hạm đã anh dũng bảo vệ lãnh thổ Việt Nam. Ngay sau khi hạm đội VNCH rút lui, Tàu Cộng xua quân chiếm hết quần đảo. Trận hải chiến Hoàng Sa 19.01.1974 đã đi vào quân sử HQ/VNCH và lịch sử Việt Nam.

Trong những giờ phút đầu tiên giao tranh, HQ/VNCH có 4 chiến hạm và HQ/Tàu Cộng có 4 chiến hạm và nhiều tàu đánh cá giả dạng. Nguồn tin từ HQ/HK cho hay thì trên đường đến địa điểm hải chiến hôm 19.01.1974 Tàu Cộng gửi thêm 17 chiến hạm, và máy bay chiến đấu trên đường từ đảo Hải Nam xuống.

Phi đội F-5 của VNCH không thể nghênh chiến vì thời gian đi về rất xa, chỉ có 15 phút để chiến đấu. Vì các dữ kiện do Hoa Kỳ thông báo, nên BLT/Vùng I Duyên Hải không gửi tiếp 2 chiến hạm tiếp trận.

Một điều lưu ý là chiến hạm HQ/VNCH cũ, từ đệ II Thế Chiến do Hoa Kỳ viện trợ, trong khi chiến hạm Tàu Cộng tối tân hơn. Trong trận hải chiến này, Đệ Thất Hạm Đội HK ở rất gần, nhưng đã bất động khi VNCH yêu cầu cứu vớt chiến sĩ HQ trôi dạt trên biển. Cuối cùng một số được thương thuyền Hòa Lan vớt, một số trôi dạt vào Quy Nhơn.

Kết quả sau trận hải chiến, sự thiệt hại về vật chất và nhân sự Tàu Cộng nặng nề hơn so với VNCH.

4. Tưởng niệm Hải Chiến Hoàng Sa

Tại hải ngoại, ở một số quốc gia tự do như Hoa Kỳ, Pháp v.v... Hải Quân/VNCH tự nạn VC hằng năm vẫn tổ chức Ngày Tưởng Niệm trận Hải Chiến lịch sử Hoàng Sa 19.01.1974 kể từ sau biến cố 30.04.1975 khi VC mang đại quân cưỡng chiếm Miền Nam bất chấp cái gọi là Hiệp Định Hòa Bình Paris do Hoa Kỳ thỏa thuận với Cộng Sản Miền Bắc, ép chính phủ VNCH ký kết.

5. Tưởng niệm 40 năm hải chiến Hoàng Sa

Đặc biệt năm nay 2014, đánh dấu 40 năm Hải Chiến Hoàng Sa, người Việt Tỵ Nạn VC ghi nhận một sự kiện đặc biệt, ấy là Đồng Bào Quốc Nội đã tổ chức lễ tưởng niệm 74 chiến sĩ HQ/VNCH đã hy sinh để bảo vệ Hoàng Sa trước quân xâm lăng Tàu Cộng vào ngày 19.01.1974.

a) Tưởng niệm Hoàng Sa tại quốc nội

a1. Vào thời gian cận kề ngày 19.01.2014 - Nhiều người xem video clips do đài truyền hình địa phương Long An thực hiện, chiếu lại hình ảnh trận hải chiến Hoàng Sa cùng bản tuyên bố phản đối Tàu Cộng đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa là lãnh thổ của Việt Nam từ chính phủ VNCH.

a2. Ngày 17.01.2014 - Lăng Cô - Khối 8406 kỷ niệm 40 năm Hoàng Sa bị Tàu Cộng chiếm đóng.

a3. Ngày 18.01.2014 - Sài Gòn - Câu Lạc Bộ Pháo Lỗ Nguyễn Văn Bình tổ chức thánh lễ Tưởng Niệm và Tri Ân cầu nguyện cho đồng bào và chiến sĩ đã bỏ mình bảo vệ Hoàng Sa/Trường Sa. Tại phòng họp Phạm Tiên Long.

a4. Ngày 18.01.2014 - Sài Gòn - Khoảng 19:00 giờ, Câu Lạc Bộ bóng đá NO-U tổ chức buổi tưởng niệm hải chiến Hoàng Sa tại sân bóng đá quận Tân Bình.

a5. Ngày 18.01.2014 - Quảng Bình - buổi tưởng niệm Hải Chiến Hoàng

Sa được tổ chức tại tư gia.

a6. Ngày 19.01.2014 - Sài Gòn - Dân Oan Miền Nam tập trung tưởng niệm dưới hình thức biểu tình.

a7. Ngày 19.01.2014 - Sài Gòn - Lúc 18:30 Nhà Thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp cầu nguyện cho 74 tử sĩ, với 1.000 giáo dân tham dự.

a8. Ngày 19.01.2014 - Hà Nội - 200 người tập trung tại tượng đài Lý Thái Tổ, Hoàn Kiếm, dâng hương tưởng niệm tử sĩ VNCH/liệt sĩ Quân Đội Nhân Dân VN hy sinh trong cuộc chiến tranh chống Trung Cộng. Trong cuộc tập trung này có rất đông an ninh chìm. Ban quản lý khu vực tượng đài cho một số thợ xẻ đá vốn do công an giả dạng cắt đá tạo tiếng động ồn ào và bụi mù mịt cốt giải tán đồng bào. Lần này nhà nước VC không dùng công an sắc phục hay xã hội đen phá rối đánh đập đồng bào như vẫn thường làm, vì sợ dư luận quốc tế mà các tòa đại sứ ở quanh Hà Nội, trong khi VC vừa được vào làm thành viên Ủy Ban Nhân Quyền tại Liên Hiệp Quốc.

a9. Ngày 19.01.2014 - Hà Nội - Bạn Đoàn Thanh Niên Dân Oan tham gia.

a10. Ngày 19.01.2014 - Hà Nội - Buổi tối, tại Đền Thánh Giáo Gierado, nhà thờ Thái Hà, 100 sinh viên tưởng niệm tử sĩ VNCH.

a11. Ngày 19.01.2014 - Bắc Cạn - Đại Học Mỗ Hà Nội thả đèn hoa đăng tưởng niệm 40 năm ngày mất Hoàng Sa.

a12. Ngày 19.01.2014 - Đà Nẵng - Chương trình tưởng niệm đã được chuẩn bị, song vào giờ phút chót, nhà chức trách địa phương cấm tổ chức. Tuy nhiên chương trình ca nhạc, hát về biển/đảo/quê hương và lễ thắp nến tri ân hướng về Hoàng Sa được người dân quanh khu vực công viên Biển Đông lặng lẽ tổ chức theo cách của mình bằng cách cầm cờ dùng trong các trường hợp tang lễ.

a13. Đà Nẵng - Trong tháng 01.2014, Đà Nẵng triển lãm hình



tưởng niệm

ảnh Hoàng Sa cho du khách xem tại Viện Bảo Tàng Đà Nẵng.

a14. Ngày 19.01.2014 - Long An - Bà Kim Liên, thân mẫu Đinh Nguyên Kha tưởng niệm Hoàng Sa tại tư gia.

a15. Ngày 19.01.2014 - Nghệ An - Tại tư gia cầu nguyện vong linh tử sĩ VNCH trong trận hải chiến Hoàng Sa.

a16. Ngày 19.01.2014 - Vinh - Bà con có hình thức khác trong tưởng niệm hải chiến Hoàng Sa.

a17. Ngày 19.01.2014 - Thanh Hóa - Nhà đấu tranh dân chủ Phạm Thanh Nghiên và gia đình tưởng niệm chiến sĩ hy sinh tại Hoàng Sa tại tư gia.

a18. Ngày 19.01.2014 - Biên Hòa/ Sài Gòn - Chiến sĩ/đồng bào viếng thăm Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa, mộ phần tử sĩ nghĩa trang Bình Long, thăm lại chiến trường xưa tại An Lộc để tri ân 74 chiến sĩ VNCH bảo vệ Hoàng Sa và Miền Nam Tự Do.

a19. Ngày 19.01.2014 - Sài Gòn - Phỏng vấn TS Nguyễn Nhã Trần hải chiến Hoàng Sa, xúc động trước sự chiến đấu của hạm trưởng Ngụy Văn Thà.b). **Tưởng niệm Hoàng Sa**

tại hải ngoại

b1. Cộng Hòa Liên Bang Đức 18.01.2014 - Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn biểu tình trước trước sứ quán Trung Cộng tại Berlin phản đối sự xâm chiếm quần đảo Hoàng Sa.

b2. Pháp - Paris - Tưởng niệm 40 năm 74 chiến sĩ hy sinh bảo vệ Hoàng Sa được Hội Hải Quân Hàng Hải tổ chức vào ngày 04.01.2014 và 11.01.2014.

b3. Canada - Ontario - HQ/VNCH kỷ niệm 40 năm hải chiến Hoàng Sa.

b4. Úc châu - News South Wales - Gia đình Hải Quân/Hàng Hải tổ chức tưởng niệm 40 năm hải chiến Hoàng Sa ngày 19.01.2014.

b5. Nhật - Người VN ở Nhật biểu tình trước tòa đại sứ Trung Cộng chống việc cưỡng chiếm Hoàng Sa cách nay 40 năm, ngày 20.01.2014.

b6. Hoa Kỳ - Los Angeles - 17.01.2014, tưởng niệm 40 năm chiến sĩ Hoàng Sa.

b7. Hoa Kỳ - Nam California - 19.01.2014, tưởng niệm 40 năm chiến sĩ Hoàng Sa tại Tượng đài Chiến sĩ Việt Mỹ tại Little Sài Gòn, do Hội Ái Hữu Cửu Long với Phó Đề đốc Vũ Đình Đào chủ tọa.

b8. Hoa Kỳ - Sacramento - Tưởng niệm 40 năm hải chiến Hoàng Sa với diễn giả Trần Gia Phụng từ Toronto/Canada.

b9. Hoa Kỳ - Houston - 19.01.2014, tưởng niệm 40 năm Hải Chiến Hoàng Sa với Phó Đề đốc Hồ Văn Kỳ Thoại chủ tọa.

b10. Hoa Kỳ - Virginia - Buổi lễ tưởng niệm 40 năm hải chiến Hoàng Sa được tổ chức trọng thể, dưới sự chủ tọa của Phó Đề đốc Đinh Mạnh Hùng.

KẾT LUẬN

Trong bao nhiêu năm sau khi cưỡng chiếm Miền Nam, cai trị trên 90 triệu đồng bào cả nước, đảng



Bốn chiến hạm của quân lực Việt Nam Cộng hòa đã tham dự trận hải chiến Hoàng Sa bảo vệ lãnh thổ vào năm 1974

CSVN luôn luôn chê bai chính thể VNCH và miệt thị quân lực VNCH, thế nhưng sự thật không thể bưng bít được nữa, cuối cùng một số bộ phận trong ác đảng đã công nhận hành động dũng cảm bảo vệ chủ quyền lãnh thổ Việt Nam của HQ/VNCH qua trận hải chiến Hoàng Sa ngày 19.01.1974, với bằng chứng là đài tuyên truyền địa phương Long An đã chiếu lại biến cố lịch sử đó, sau 40 năm.

Điều đáng nói hơn nữa, ấy là chính người dân trong nước đã chính thức bày tỏ lòng ngưỡng mộ và tưởng nhớ 74 chiến sĩ anh hùng của HQ/VNCH. Nhìn vào bài viết, chúng ta thấy có đến 19 địa điểm trên toàn cõi Việt Nam có nơi là tổ chức tôn giáo, có nơi là những nhóm dân lành/thanh niên, có nơi là nhóm dân oan, có nơi là gia đình thực hiện việc tưởng niệm. Đặc biệt tại Hà Nội, công an giả dạng công nhân gây tiếng ồn nhức tai và bụi mù mịt để đuổi đồng bào đến khuôn viên tượng Lý Thái Tổ bày hành động tưởng niệm.

Phản ứng của đồng bào trong nước khiến cho Bộ Chính Trị ác đảng VC bối rối, bằng chứng là Đà Nẵng đang chuẩn bị lễ tưởng niệm thì vào phút chót bị ra lệnh cấm, thế nhưng đồng bào không chấp hành, vẫn tiến hành theo cung cách riêng.

Bắc Âu tháng 02.2014
Tôn-thất Sơn



Đêm nghe biển gọi

Ngọc Tuyền

Ngày xưa khi mình gặp nhau trên biển
Lúc chiều rơi tắt nắng bóng hoàng hôn
Em nhìn tôi thu hút cả linh hồn
Tôi chợt biết, tôi của em miên viễn.

Những đêm trắng hẹn hò bên ven biển
Trong vòng tay đôi bóng tựa mái đầu
Nũng nịu bờ môi thoảng nhẹ hương cau
Êm ái tiếng em gọi: anh yêu dấu!

Ngày mình cưới nhau, biển trời mất dấu
Đất cũng chan hòa hạnh phúc lứa đôi
Đêm tân hôn em khẽ gọi: Mình ơi!
Trong nỗi đau êm bỏ đời trinh nữ.

Tháng ngày thoi đưa, tình yêu ấp ủ
Hạt giống ươm mầm kết tụ hương bay
Ngồi bên nhau: biển lồng gió chiều say
Anh thầm thì với con thơ vừa chớm...

Nhưng sương mong manh tan trong nắng sớm
Hạnh phúc tang thương theo cuộc bể dâu
Một đêm nao trên ven biển lặng sâu
Mình đành bỏ mái nhà, xa bến đỗ.
Biển của đêm xưa dịu dàng sóng vỗ
Biển của ngày sau giống tổ trùng khơi
Chiếc thuyền con tan tác giữa đất trời
Tay cạn sức, mình mất nhau miên viễn.

Trong âm vang âm ỷ muôn sóng sóng biển
Nức nở tiếng em vọng gọi: Mình ơi!
Em của anh? Anh gọi đến nghẹn lời...
Tiếng gọi đau thương chìm trong biển dử.

Ngọn sóng nào đưa xác thân cô lữ
Vào đất lành để buộc phải hồi sinh
Mà hồn phiêu du nơi cõi u linh
Nghe lòng đau xé, tiếng em vĩnh biệt.

Biển đã cho anh một trời mộng dệt
Biển đành lấy đi hạnh phúc ngọc ngà
Đêm đêm nằm nghe ray rức khơi xa
Nhịp thốn thức, nghẹn ngào lời biển gọi.

Đêm nay cô đơn, biển dâng dịu vợi
Xa quê hương một nửa quả vòng cầu
Nghe hư vô vang vọng giữa đêm thâu
Tiếng em gọi: Mình ơi!... đầy dấu ái.

DANH NGÔN TÌNH BẠN

Tôi có ba chiếc ghế trong nhà mình; cái thứ nhất cho sự cô độc, cái thứ hai cho tình bạn, cái thứ ba cho xã hội.

I had three chairs in my house; one for solitude, two for friendship, three for society.

Henry David Thoreau

Đừng đi trước tôi; tôi có thể sẽ không theo. Đừng đi sau tôi; tôi có thể sẽ không dẫn lối. Hãy đi bên cạnh và trở thành bạn của tôi.

Don't walk in front of me; I may not follow. Don't walk behind me; I may not lead. Just walk beside me and be my friend.

Albert Camus

Bạn bè là người biết lời hát trong trái tim bạn và có thể hát lại nó cho bạn nghe dù bạn đã quên lời.

A friend is someone who knows the song in your heart and can sing it back to you when you have forgotten the words.

Khuyết danh

Tình bạn, cũng như tình yêu, bị sự thiếu vắng kéo dài phá hủy, dù nó có thể trở nên mạnh mẽ hơn nhờ những xa cách ngắn tạm thời.

Friendship, like love, is destroyed by long absence, though it may be increased by short intermissions.

Samuel Johnson



Kim Tiên

THÁNG TƯ UẤT HẬN

ViVi

Quốc hận tháng tư lệ thấm sâu
 Giống nòi đầy đọa chất u sầu
 Máu Muồng ngang dọc đau hồn nước
 Phu sĩ giam cầm tủi bể dâu
 Độc đảng nắm quyền dằng đảo mãi
 Gian thần nổi nghiệp hiến rừng lâu
 Lìa quê lạc bước miền băng tuyết
 Nhìn nước tan hoang nghĩ bạc đầu

VƯỜN TRẦN

CHỜ XUÂN

(Thuận nghịch độc)

Có ai ghé thế gian
 Chẳng một lần lệ tràn
 Bối mảnh vườn nhân loại
 Giông bão luôn giăng ngang.
 Rồi mai này rời khỏi
 Cũng chỉ chiếc áo quan
 Có sao sân si mãi
 Để vườn trần ngổn ngang

xuôi

Xuân chờ mộng nở thắm hương gia
 Hạ nhớ mơ nồng đẹp cửa nhà
 Ngàn tòa nguyệt ca thanh sáng tỏ
 Đợi thu mây hát giọng chan hòa
 Trần gian cõi tạm phần Thiên định
 Hạ giới tiên trần cảnh trẻ già
 Ân nghĩa tạc lòng ghi nhớ mãi
 Xuân chờ khắc dạ đượm lãng hoa

ngược

Hoa lãng đượm dạ khắc chờ xuân
 Mãi nhớ ghi lòng tạc nghĩa ân
 Già trẻ cảnh trần tiên giới hạ
 Định Thiên phần tạm cõi gian trần
 Hòa chan giọng hát mây thu đợi
 Tổ sáng thanh ca nguyệt tỏa ngàn
 Nhà cửa đẹp nồng mơ nhớ hạ
 Gia hương thắm nở mộng chờ xuân

XUÂN TRẦN AI

Xuân của trần đời Tết của ai
 Xuân lòng hoang vắng dạ phôi phai
 Tuyết rơi lạnh buốt tình nhân thế
 Băng giá nhân thì kiếp vận ai
 Đông nửa mệnh sầu hương cách biệt
 Xứ người ứa phận vị men cay
 Nỗi niềm giăng mãi cung mơ nát
 Tâm sự trắng trời phím mộng lay

TÀ THỀM

Ta thềm nhiều thú trần gian
 Thềm trắng thềm nắng thềm nhân nghĩa tình
 Ta thềm cứu vớt sinh linh
 Mang bình an lấp nhục vinh chẳng còn
 Ta thềm một chút hồn son
 Tô lên nhân thế cho hồng thế nhân
 Ta thềm xóa hết gian nan
 Cho đời hoa nở huy hoàng phúc ân
 Ta thềm rũ áo hồng trần
 Đem sân si đốt xóa ngàn nỗi đau
 Ta thềm.. thềm những ngọt ngào
 Nhưng sao vị đắng ứa nhàu tâm tư

THUYỀN NHÂN CA

Dĩ an
14-03-2011

Chiều dần trôi bóng con thuyền vượt sóng ra khơi
 Mịt mù xa nước triều dâng lấp mảnh sơn hà
 Ngậm ngùi đưa đôi mắt nhìn vùng đất phương Nam
 Âm thầm đi dệt một giấc mơ da vàng...

Việt Nam ơi đã mất rồi trang cổ tích xưa
 Sông núi ơi còn đâu nữa dấu chân vua Hùng
 Người cùng ta mai một về dựng mái Thằng Long
 Đem máu xương nguyện vun bón nước non Lạc Hồng

ĐK: Nghiêng, ngửa nghiêng con thuyền Việt Nam
 Tìm tự do treo trên đầu con sóng
 Anh và tôi..
 Chị và em..
 Giá tự do ta thay nhau chèo chống
 Dầu hiểm nguy ta cũng không sờn lòng..

Chèo về Bắc khóc mẹ Triệu, Trưng
 Chống về Nam sót dạ Huyền Trân
 Dầu xa trăm phương nghìn hướng
 Máu của ta vẫn xuôi chảy một dòng
 Của Đinh, Lý, Lê, Nguyễn, Trần...

Lạy mẹ cha nước mắt già xin hãy khoan rơi
 Chào quê hương, chúng con đi dựng lại cơ đồ
 Ngày tự do vang tiếng cười trải khắp non sông
 Vai sát vai, xoay thế giới xứng danh Tiên, Rồng

THÁNG TƯ NÔ GIAN

ViVi

Hòa bình máu đỏ, cơ hàn
Tự do, hạnh phúc lệ tràn bể đông

Tháng tư đen, một ngày thống nhất
Nổi vui mừng tiếng súng lặng êm
Đời xinh tươi vội tàn bay mất
Cảnh tù đầy máu đỏ càng thêm

Hai mươi năm lửa bom ngăn cách
Vợ xa chồng mắt lệ héo hon
Hòa bình đến, bóng chàng trên vách
Hắt hiu sầu nát trái tim son

Ai ca tụng quê hương độc lập?
Tiệc hoan hô cướp của thu nhà
Ai rước giặc ngoại bang sáp nhập?
Hiến rừng xanh, làm chủ Sơn Hà

Tháng tư đen nhuộm đời bầm tím
Dân Tộc chìm đáy bể nô gian
Mẹ Việt Nam xác hồn tẩm liệm
Mấy ngàn năm Văn Hiến điêu tàn!

DANH NGÔN THẤT BẠI

Đừng lo về thất bại; bạn chỉ cần đúng một lần thôi.

Don't worry about failure; you only have to be right once.

Drew Houston

Để thành công, bạn phải sẵn lòng thất bại.

To be successful, you've got to be willing to fail.

Frank Tyger

Nỗ lực nửa vời là thất bại đích đáng.

A second-class effort is a first-class mistake.

William Arthur Ward

Thành công không phải là cuối cùng, thất bại không phải

là chết người; lòng can đảm đi tiếp mới quan trọng.

Success is not final, failure is not fatal: it is the courage to

continue that counts.

Winston Churchill

Mỗi khi bạn phải chịu lùi bước hay thất vọng, hãy cúi đầu và đi

tiếp về phía trước.

Anytime you suffer a setback or disappointment, put your head

down and plow ahead.

Les Brown

QUÊ HƯƠNG MÒN MỎI

Những ngày tháng trước mắt đối với đất nước VN của tôi thật không một chút sáng sủa nào. Những phần đất đã mất trên đất liền dọc theo biên giới Việt Trung đã được chính những người cầm quyền Hà Nội cầm bút ký xác nhận trên một hiệp ước biên giới Việt Trung vào năm 2000. Một số đảo nằm trong quần thể Hoàng Sa và Trường Sa cũng đã bị Trung Quốc cướp đi từ những năm 1974, 1988 và trong hiện tại, hầu như lãnh hải của Việt Nam chỉ còn nằm gọn trong vòng 200 cây số tính từ đất liền sau khi bản đồ đường lưỡi bò do Trung Quốc đưa ra mới đây. Với những dự báo về một kho trữ dầu hỏa to lớn nằm trong vùng quanh các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa; phần quần thể đảo còn lại là mục tiêu không thể nào từ bỏ được của một quốc gia đang trên đà phát triển cần đến nhiên liệu như TQ hiện tại. Thành ra vấn đề chỉ còn gói gọn trong một câu hỏi "Cho đến bao giờ thì biển đông mới thôi dậy sóng?"

Chúng ta hãy thử liệt kê ra một vài nét đại cương tình hình và những khả năng có thể dẫn đến những xung đột khu vực và cách giải quyết của nó:

1. Với đà phát triển hiện nay của TQ, họ không thể tự lùi lại, giảm nhiệt để đưa tới nguy cơ nội loạn

trong nước trước những mâu thuẫn nội bộ trong dân chúng và ngay trong giới lãnh đạo của họ.

2. Truyền thống bá quyền Đại Hán là căn tính cố hữu từ ngày lập quốc. Bản chất này đã bộc lộ rõ nét trong suốt chiều dài lịch sử của quốc gia này. Trong tổng số các quốc gia có chung đường biên giới với TQ, hầu như nước nào cũng từng bị hoặc họ xâm lược và bắt lệ thuộc hoặc bị tranh chấp dẫn đến xung đột vũ trang. Chưa nước nào thực sự được yên thân với TQ tính ngay trong thế kỷ 20 vừa qua. Chế độ và học thuyết Mao, ít cũng đã từng làm cho các nước không có chung biên giới như Indonesia, Thái Lan và Mã Lai cũng đã từng bị ảnh hưởng nặng nề.

3. Người TQ coi vấn đề "mặt mũi" là quan trọng. Những cuộc xâm lược của các cường quốc Âu Châu và Nhật Bản trong thế kỷ 19 là nỗi nhục muôn thuở không thể phai mờ trong tâm trí họ.

4. Với tình hình kinh tế và quân sự hiện nay, cho dù so về vũ khí quân trang dụng cụ họ còn kém đối với Hoa Kỳ, nhưng ngoài Hoa Kỳ ra, ai còn khả năng kìm hãm ý đồ bành trướng của TQ? Liên Xô cho dù không còn là một nước cộng sản "anh em" nhưng nếu không bị khiêu khích trực tiếp, có phần chắc họ sẽ đứng ngoài vòng tranh chấp nếu

TQ chỉ mở rộng phạm vi ảnh hưởng xuống hướng nam, đông nam.

5. Khối Asian hữu danh vô thực có đủ khả năng để kìm chế bàn chân xâm lược của TQ không? Câu trả lời là không. Một phần vì chính những tài phiệt kinh tế người Hoa đang chi phối mạnh các chính phủ trong các quốc gia này, phần khác vì thực lực của họ cũng không phải là đối thủ cân sức.

6. Chỉ còn lại hai quốc gia có khả năng "làm một điều gì đó" là VN và Hoa Kỳ. Hoa Kỳ hiện nay đang trong tình trạng kinh tế suy thoái và sự phân hóa chính trị khá sâu sắc giữa hai đảng phái chính trị Dân Chủ và Cộng Hoà. Cả hai yếu tố này còn làm trầm trọng hơn bằng các cuộc chiến tranh dở dang đang làm hao tổn tiền của và nhân lực mà chưa biết lúc nào có thể giải quyết ổn thỏa trên hai chiến trường Iraq và Afghanistan. Ngoài ra còn một yếu tố khá quan trọng khác là sự đan chen quyền lợi kinh tế giữa hai quốc gia Mỹ-Trung ngày càng chằng chịt hơn kể từ cuối thế kỷ 20 vừa qua cho đến ngày nay. Dù suy nghĩ thế nào, chúng ta cũng không thể bỏ qua những tính toán thực dụng của các trùm tài phiệt Hoa Kỳ đang làm ăn và hưởng lợi trên sự bóc lột tiền công rẻ mạt của người lao động TQ đã mang đến cho họ những khoản lợi nhuận kếch xù đang được gởi cất rã rác trong các ngân hàng nằm ngoài nước Mỹ. Đối với thành phần này, quyền lợi cá nhân là ưu tiên trên những giá trị dân tộc và nhân loại.

7. Còn chính VN thì sao? Tình hình thậm chí còn tệ hại hơn. Sau tháng 4/75, khi đất nước nối liền trong danh nghĩa thống nhất, nội bộ đảng cộng sản VN giờ đây đã lộ rõ mức phân hóa và chia rẽ đến tột cùng. Nhân tâm ly tán, tài nguyên cạn kiệt và quan trọng hơn hết, lòng tin vào một đảng mà một thuở với mọi phương tiện tuyên truyền trong tay thổi lên thành một thứ thần thánh, một thứ thượng đế giữa đời thường giờ đây đã bị lật tẩy. Sự tham lam tàn bạo được thể hiện hàng ngày với ngay chính đồng bào của mình ngày càng tăng thêm cường độ. Không còn ai tin vào ai. Mọi người đứng đưng với mọi người khác. Đảng cộng sản VN có tội lớn nhất đối với lịch sử dân tộc là đã nguyên tử hóa tột cùng một xã hội vốn có truyền thống liên kết và hợp đoàn trong đời sống và trong chiến đấu mỗi khi bị ngoại xâm. Một đám lãnh đạo vô tài chỉ chăm chăm lo cho bản thân và dòng họ, phớt lờ mọi quyền lợi của dân tộc. Từ một đảng chính trị có lý tưởng tiến bộ trong giai đoạn đầu thành lập trở thành một thứ đảng cướp tàn bạo vô nhân tính. Với tình hình hiện nay, liệu khi TQ khai hỏa, đảng cộng sản VN có khả năng đoàn kết dân chúng để chống xâm lược không? Câu trả lời gần như chắc chắn là không. Những người lính có lý tưởng ngày nào giờ đây đã sáng mắt sáng lòng, đã trở thành một thứ "tướng về hưu". Lớp thanh niên mới lớn ngoại trừ những thành phần cơ hội chui vào đảng để có cơ làm giàu hoặc gia nhập các lực lượng an ninh cảnh sát để kiếm

tiền hoặc ăn chơi trác táng liệu có đủ dũng khí cầm súng chiến đấu bảo vệ cho một lũ lãnh đạo vừa thiển cận vừa tàn bạo?

8. Có một điều cần phải nêu rõ về từ xâm lược. Khi nói đến ý nghĩa của từ này, thông thường người ta liên tưởng tới một cuộc tấn công quân sự đi trước. Với tình

trạng hiện tại điều này có cần thiết không? Theo thiển ý là không cần. Việt Nam ngày nay lệ thuộc quá rõ về mọi mặt vào ông bạn "16 chữ vàng" rồi. Những toán công nhân TQ hiện diện khắp nơi trên lãnh thổ nước ta từ bắc vào nam khi cần bạo loạn họ chỉ cần được trang bị vũ trang là đủ, đâu cần một trận chiến mà công phu dàn dựng chuẩn bị đòi hỏi vừa tốn kém vừa "mất chính nghĩa!". Điều đó thực ra cũng chưa quan trọng bằng một yếu tố khác: Kinh tế và tư tưởng. Kinh tế thì đã quá rõ, tình trạng nhập siêu từ TQ hiện nay là trầm trọng. Bên cạnh đó các đe dọa về những đập nước đã đang và sẽ xây dựng trên sông Cửu Long sẽ tác động rất nặng nề trên khu vực vừa lúa đồng bằng sông Cửu Long của nước ta. Vừa lúa lớn nhất nước có nguy cơ sẽ không còn khả năng nuôi cả nước. Còn điều thứ hai quan trọng không kém đó là tư tưởng. Từ ngay trong hàng ngũ được coi là trí thức XHCN, không ít người vẫn coi TQ là ân nhân, việc chống lại TQ là một hành động "vong ơn bội nghĩa"! Suy cho cùng ý nghĩ này của họ cũng không có gì là quá đáng và cũng có cái lý của nó. Nếu không có sự trợ giúp của TQ liệu cuộc kháng chiến chống Pháp và chống Mỹ sau này có thể thành công không? Dứt khoát là không. Cái sai lầm cơ bản và là cái tội lớn nhất của người cộng sản VN với dân tộc chính là khi Hồ Chí Minh đầu quân cho chủ nghĩa cộng sản. Dưới danh nghĩa này, ông đã tự buộc cổ mình vào cái ách cho TQ ra roi hướng dẫn cây xối tan nát cánh đồng quê hương của tổ tiên để lại. Cái huyền tưởng của những người cộng sản VN tin vào một thứ chủ nghĩa ảo tưởng mang lại một thế giới đại đồng trong đó chỉ có toàn là thiện là thánh là lý do khiến cho dân tộc này điêu linh hơn nửa thế kỷ nay và còn điêu linh hơn trong nửa thế kỷ tới.

9. Những người cộng sản VN đang đứng trước một nan đề: Hoặc là chọn TQ để giữ được quyền lợi và địa vị của mình để rồi mang tiếng phản quốc và có nguy cơ bị nhân dân nổi dậy lật đổ thậm chí giết bỏ khi có thời cơ. Hoặc là chọn con đường dứt khoát trở về với dân tộc, đồng bào rồi dựa vào các thế lực tiến bộ trên thế giới để giữ nước



và xây dựng đất nước. Xét ra, mới nghe điều này có vẻ lý tưởng và có thể thực hiện được. Nhưng thiên ý, lại là điều với tình hình hiện tại là bất khả. Sự cấu kết khá sâu đậm của giới lãnh đạo VN vào TQ đã khiến cho họ rất khó thực hiện ý đồ này. Trung Quốc không phải là Hoa Kỳ, họ không sợ dân chúng chống đối hoặc lên án là phi nhân, là vi phạm nhân quyền là khuynh đảo lân bang như Mỹ đã từng bị khi phải ra tay sát hại anh em cố Tổng thống Ngô Đình Diệm thời VNCH. Những ai cả gan bộc lộ ý định phản lại kế hoạch xâm lược sẽ bị TQ sẵn sàng ra tay thủ tiêu khi cần. Ngoài ra sự phân hóa hàng ngũ giữa giới lãnh đạo một bên do TQ chỉ huy và một bên những người thực tâm muốn hưng phục đất nước sẽ đưa đất nước vào một cuộc khủng hoảng mới mà không thể tiên đoán được kết quả như thế nào. Nhưng dù có ở tình huống nào, Hoa Kỳ cũng sẽ không can thiệp mạnh tay như khi còn chế độ VNCH trước đây. Thành ra những người cộng sản VN sẽ gặp khó khăn hơn nhiều trong cách giải quyết này.

10. Thực sự tôi bị quan quá không? Tôi không bị quan quá vì thực tế đang diễn ra trong chiều hướng như thế trên đất nước tôi. Như vậy VN có yên được không? Chắc là sẽ tạm yên khi thỏa các điều sau đây:

a. Khi nào TQ chiếm xong toàn bộ Hoàng Sa và Trường Sa, hình thái chiến tranh sẽ rất chớp nhoáng. Với tương quan quân sự hiện tại cả về không và hải quân, VN không có khả năng giữ các đảo này. Nhất là khi chiếc "Giàn máy khoan dầu khổng lồ" made in China kia phát hiện ra những giếng dầu có khả năng khai thác thương mại trong vùng lân cận hai quần đảo này. Súng sẽ nổ và trong một thời gian khá nhanh ta sẽ mất. Còn một khả năng khác, những đảo còn lại thuộc quần thể Hồng-Trường Sa được cộng sản VN chấp nhận trở thành một thứ ốc đảo con tin trong vòng tay thành phố Tam Sa của Trung cộng thì có thể được họ để yên chưa thêm rổ tỏi.

b. Đất nước sẽ thu hẹp lại trong hình hài chữ S co quắp quần quai

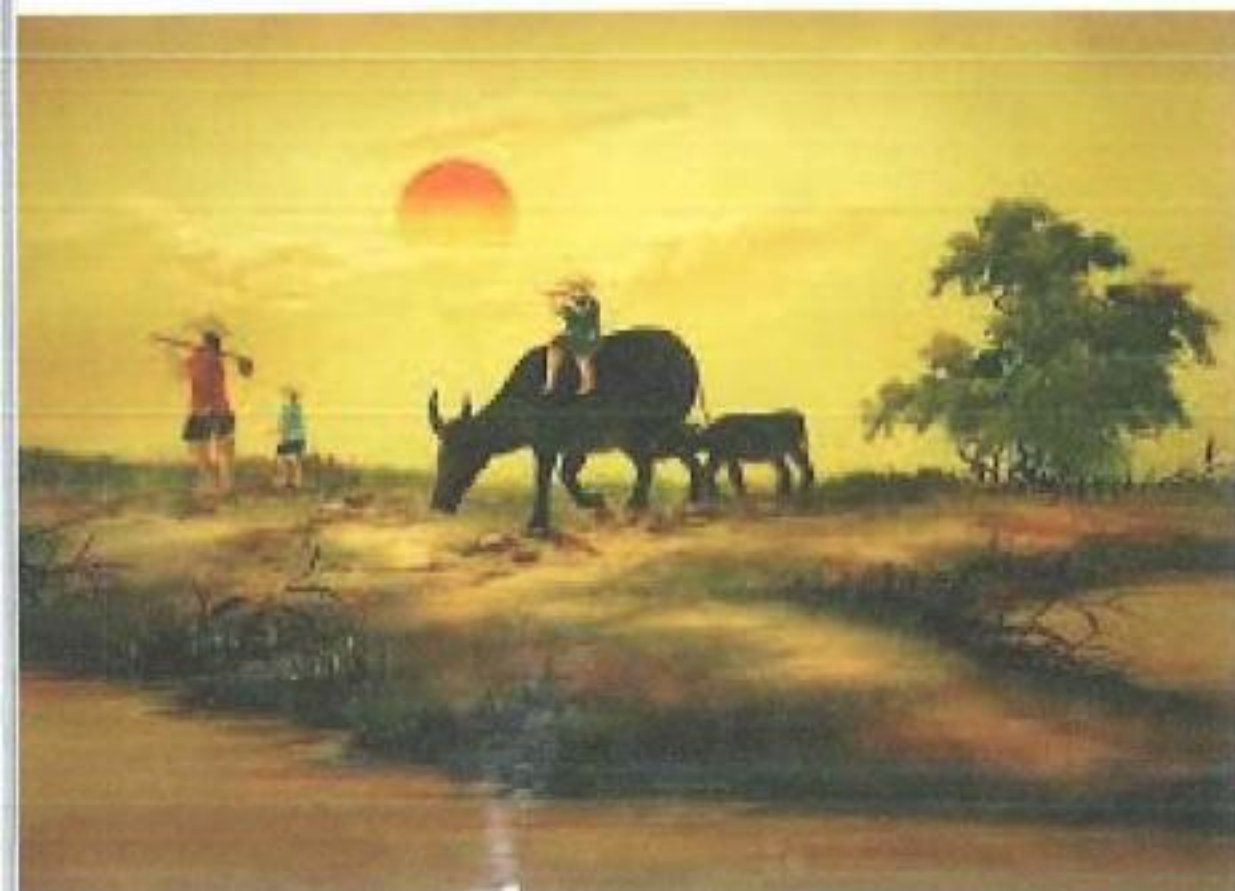
vì điều linh thống khổ của mình như một định mệnh. Trung Quốc có thể tạm thời để yên vì dù muốn hay không họ cũng đã đạt được mục tiêu cấp thiết của họ tự đề ra.

c. Mấy ngày qua, trên một số báo chí hải ngoại loan tin về vụ thứ trưởng quốc phòng VN, Trung tướng Nguyễn Chí Vịnh, sau buổi họp cùng người đối nhiệm tại Hoa Thịnh Đốn, đã ký kết một bản hiệp ước hợp tác quân sự với Hoa Kỳ. Một số ký giả sau khi loan tin còn viết những dòng bày tỏ sự hoan tin tưởng về một chuyển hướng tích cực trong tình hình VN trong những ngày tới đây. Tôi không nghĩ như thế. Lý do đơn giản là thái độ "hợp tác" của VN với Hoa Kỳ trong giai đoạn hiện tại vẫn mang nặng tính tuyên truyền hơn là thực chất hai nước muốn bắt tay nhau thực sự. Với bản chất vừa lật lọng vừa thực dụng, Cộng sản VN chưa thực tâm và cũng chưa đủ can đảm để có thể đi những nước cờ táo bạo như thế. Chúng ta hãy xem khi Nguyễn Chí Vịnh qua Mỹ một cách âm thầm và mọi người chỉ được biết đến cho tới khi ngồi đặt bút ký bản hiệp ước và một phái đoàn quân sự khác, đông đảo hơn do tướng Lich dẫn đầu sang Trung quốc rồi cũng thảo luận, cũng hứa hẹn hợp tác... để thủ suy ngấm hai hành động này có liên quan với nhau như thế nào. Tôi không thể không nghi ngờ gì khi cho rằng Cộng sản VN vẫn cái thủ thuật cố hữu, đi chàng hảng giữa hai siêu cường này nhằm hy vọng đạt tới một thế quân bình động tạm thời để tránh những những thúc ép ngày càng nặng nề của phía người bạn "lô chữ vàng" kia. Vả chăng ta cũng nên lưu ý, Hoa Kỳ hôm nay khác xa với một nước Mỹ cách nay nửa thế kỷ. Diện mạo thực của Cộng sản VN đã phơi bày quá rõ trước quốc tế và quốc nội - và có một điều này người Cộng sản VN không hiểu được đó là cung cách làm việc của chính phủ Hoa Kỳ mang nặng tính khoa học và thực tế hơn họ tưởng. Bài học chiến tranh VN quá đắt giá đã đánh thức những lý thuyết gia chiến lược



Hoa Kỳ thức giấc thực sự sau tháng 4/75. Thêm vào đó, mối tương quan kinh tế giữa TQ và HK hiện nay cũng khác xa với một TQ khép kín bí hiểm hung hăng thời Mao. Cuộc nội chiến VN đã mang lại mọi lợi lộc quá to lớn cho TQ và người chịu tổn hại nhiều nhất sau cuộc chiến ấy là dân tộc VN, kể đến mới là Hoa Kỳ. Sự can thiệp của HK nhằm hỗ trợ cho VN trong tình hình hiện nay phụ thuộc rất nhiều yếu tố, và sự giúp đỡ đó cũng chỉ nhằm tới một ổn định khu vực giúp cho nền kinh tế của HK không bị lụn bại nếu chiến tranh trong khu vực này xảy ra. Ngày nào TQ còn để yên Đài Loan, Đại Hàn và Nhật Bản, những đồng minh thân cận của HK, ngày đó sự đối đầu giữa TQ và HK vẫn chỉ là cuộc đối đầu "cuội"!

d. Kinh nghiệm lịch sử VN thời cận đại chỉ ra một bài học rất hiển nhiên: Một đất nước càng đi dần đến hiểm nguy, nhà cầm quyền càng bộc lộ rõ bộ mặt thật tàn ác và độc tài của mình. Chính quyền và dân chúng ngày càng phân định rõ giới tuyến thù nghịch. Dân càng bất bình, giới cầm quyền càng tăng cường đàn áp dã man. Giới lãnh đạo càng thu hẹp vào vòng tay của bè lũ phe nhóm thân cận có liên hệ huyết thống hoặc phe cánh chịu chung chia. Người tài năng bị gạt ra ngoài, mọi sự điều hành đất nước càng be bét hơn. Kinh tế, giáo dục, xã hội ngày càng xuống cấp trầm trọng. Trong tình hình ấy, Hoa Kỳ sẽ vẫn phải áp dụng nguyên tắc cổ điển: chìa tay ra cho những tên bọm náu nắm để dễ bề sai khiến. Chỉ có điều, với kinh nghiệm quá khứ, giới chính trị an ninh HK không còn dám tự tung tự tác muốn sát hại



ai hoặc tạo ra những chứng cứ nào đó để hỗ trợ một giải pháp chính trị nào đó cho nước sở tại. Chính trong tình hình như thế, sinh mạng của những người cầm đầu VN sẽ bị hung hiểm hơn nhiều trước một anh bạn đầy quyền mưu và thủ đoạn từ độc ác đến... cực độc!

11. Thực ra lâu lâu trước đây cũng đã có người nói tới việc hòa hợp hòa giải dân tộc ngõ hầu tạo nên sức mạnh đoàn kết thực sự toàn dân để chống lại bá quyền TQ. Có lẽ người nói bộc trực và can đảm nhất trong nước là ông Cù Huy Hà Vũ. Tiếc rằng từ khi ông bị giá họa bằng những thủ đoạn bẩn thỉu cố hữu của nhà cầm quyền, ông bị bắt và đưa vào tù. Từ đó những từ hòa hợp hòa giải hầu như không còn được nhắc đến nhiều nữa. Theo thiện ý, với những bộ óc thủ cựu hiện thời trong Bộ Chính Trị (BCT/CSVN) hiện nay công việc này là vô khả thi. Theo tôi, sau đây là một vài lý do chính:

a. Nói đến hòa giải là phải nói tới đối tượng hòa giải, đối tượng đó hiện tại bị phân tán khắp năm châu bốn biển. Việc đi tìm một đại diện để bàn bạc là vô cùng khó khăn (chưa kể đến với nỗ lực phân hóa của các nhóm gián điệp nằm vùng trên nhiều xứ sở có đông người Việt từ ngay sau ngày 30/4/75 cho đến nay thì sự chia rẽ đó cũng vô phương hàn gắn lại).

b. Hiện nay giới nắm quyền sinh sát trong nước hầu hết là những thành phần hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp tham gia cuộc chiến, phần còn lại là bè cánh của họ. Thực

tâm mà nói hận thù về sự mất mát người thân hoặc của cải trong chiến tranh không chỉ là mặt nổi, phần chìm chính là những mối lợi hiện họ đang được thừa hưởng là nguyên nhân chính khiến cho những người này không thể rời bỏ ra được. Hơn thế nữa họ không thể lý giải cho những đồng chí dưới quyền từng cùng thời lặn lội hy sinh nay bị bỏ rơi cảm thông được

việc làm hòa giải này.

c. Nói chung không sợ là ngoa ngôn, tôi nghĩ rằng những "lãnh tụ" hiện tại của họ kể chung cả những đảng viên trung cao cấp cộng sản VN hiện nay là những người lãnh đạo tệ hại nhất về đủ mọi phương diện, tài năng, đức độ, tầm nhìn... duy nhất một điều họ khả đặc không thể tranh cãi được: **lòng tham lam tàn ác của từng cá nhân và cả tập thể là rất rõ ràng.**

d. Cơ hội hòa hợp hòa giải dân tộc đáng lý ra phải được thực hiện từ sau ngày 30/4/1975, chậm nhất là năm 76 khi Mặt Trận GPMN thực sự bị xóa sổ. Những người cộng sản VN không đủ tài năng và đức độ và tầm nhìn hay nói cụ thể hơn, họ không thực tâm yêu thương dân tộc này nên họ đã không thể làm được. Bây giờ đã quá trễ để thực hiện, và TQ là nước sẽ chống đối công việc này tới cùng, họ là trở ngại không thể vượt qua. Lâu dần, tình hình càng thê thảm hơn, những lãnh tụ cộng sản đứng trước nan đề: **xây dựng và kiến thiết đất nước để tạo nên một đất nước phồn vinh bằng sự chấp nhận sự hy sinh của toàn bộ tầng lớp cán bộ ngoan cố và khát máu bằng một thế hệ những người có khả năng cai quản đất nước? hoặc cứ tiếp tục vị thế đặc quyền đặc lợi đang sẵn có của mình mặc cho đất nước lằm than dân tình đói khổ? Từ đó để nhìn ra những sai lầm họ đã làm từ sau khi ngừng chiến với Pháp 1954, lại một lần nữa tái phạm sau ngày 30/4/75.**

Giờ đây, kẻ cựu thù ngày nào bị đánh cho "cút" lại được núp áo kéo

quần mời mọc trở lại; đồng chí "môi răng" sau một trận thư hùng khiếp đảm tháng 2/79, giờ đây trở thành kẻ thù không đội trời chung. Đất nước trở thành một thứ tài sản riêng tư của đảng cộng sản chiếm không tới 3% dân số.

e. Tất cả đã quá trễ. Không thể quay trở về được nữa. Đất nước sẽ cứ tiếp tục trôi lăn vào vòng tay bá quyền Bắc Kinh. Lịch sử dân tộc đã có rất nhiều giai đoạn bị đô hộ, lệ thuộc hết phương Bắc tới phương Tây. Gần một nửa thời gian kể từ ngày lập quốc, chúng ta đã quen với nếp sống nô lệ và nếp nghĩ ỷ lại nô lệ; thậm chí nếp nghĩ này còn được trui rèn lão luyện hơn trong hơn nửa thế kỷ qua dưới chế độ XHCN. Cả dân tộc bạc nhược từ tinh thần tới thể xác. Những tinh hoa dân tộc đã được những cuộc chiến tranh liên tiếp dưới thời cộng sản thiêu rụi. Tài nguyên đất nước cũng chẳng còn lại là bao. Những người còn sống sót sau chiến tranh hoàn toàn sợ hãi một cuộc chiến mới mà họ biết chắc chắn họ sẽ chỉ là những tấm bia thịt dờ dạc cho bọn đảng viên cộng sản cao cấp hơn núp sau lưng họ hưởng lợi. Họ không có động cơ để chiến đấu và hy sinh.

f. Lịch sử của mọi dân tộc luôn có dạng hình thăng rồi giáng. Những thời điểm đỉnh cao của mức thăng là sau ngày thống nhất đất nước. Tiếc rằng những người cộng sản đã không lợi dụng được thời cơ ấy để tạo cho đất nước một cơ hội giáng thấp hơn để bật dậy một đỉnh cao mới cao hơn. Bây giờ chỉ còn ngồi chờ đợi điểm đáy. Lịch sử chưa bao giờ vinh danh những dân tộc chỉ biết ngồi chờ. Những người chỉ biết chờ cũng giống như những kẻ hành khát với chiếc đĩa bể trước mặt và một cây gậy để kê bên lưng. Không có những quốc gia hảo tâm đến mức chỉ chăm chăm bố thí cho những quốc gia ăn mày bệnh hoạn. Nước sẽ mất và dân tộc sẽ chỉ hồi sinh sau khi mất tất cả, một dân tộc thực sự biết chết mới tái sinh được. Rất buồn với những ý nghĩ này cứ loay quanh trong đầu tôi.

Những năm tháng trước mắt sẽ là những năm tháng đầy xáo trộn và khó khăn. Điều đáng để chúng

ta suy nghĩ chính là thân phận vận mạng của đồng bào chúng ta trong nước. Cầu mong là đừng có một cuộc nội chiến nào khác nữa xảy ra trên quê hương. Máu đừng đổ nữa bởi vì thù hận sẽ cứ chất chồng mãi chỉ làm cho tương lai dân tộc thêm ngày đen tối hơn lên.

Những suy nghĩ âm ảm này cứ ám ảnh tôi mãi mỗi lần khi tôi nghĩ về đất nước và dân tộc mình. Nỗi oan nghiệt này khởi đi từ những tính toán sai của những người cộng sản ngay từ lúc khởi đầu khi chọn con đường bạo loạn chiến tranh theo học thuyết Marx làm phương tiện giải phóng dân tộc khỏi sự đô hộ của thực dân Pháp. Rồi từ đó kéo theo hậu quả tất yếu khác khi quyết định thống nhất đất nước bằng vũ lực. Chính cuộc chiến huynh đệ tương tàn 30 năm này đã làm suy kiệt đất nước và đưa đất nước tới bước đường khốn cùng như tôi vừa nêu trên đây.

Ngày qua ngày, tin tức trên báo chí và các website trong ngoài nước, qua các blogger riêng tư tràn ngập những than phiền. Từ những phát ngôn của những vị có chức có quyền cấp trung ương tới địa phương đều thể hiện rõ nét tư lý cố đấm ăn xôi thâm căn cố đế trong từng lớp lãnh đạo. Tất cả không còn là một hiện tượng riêng lẻ nữa, nó phổ biến chung cho cả một chế độ. Thật sự là không thể sửa đổi được, chế độ này cần được thay thế. Giới trí thức tinh hoa trong nước phần lớn được đào tạo từ các nước trong phe XHCN trở thành công cụ phò chính thống, một danh từ do nhà văn Phạm thị Hoài đặt ra. Một số ít ỏi còn lại bùng tai bít mắt sống qua ngày. Toàn dân chờ đợi. Chờ đợi phép lạ xảy ra -- chủ nghĩa cộng sản tại VN tự tan rã! Suy cho cùng, lịch sử của mọi quốc gia luôn biến động và tiến hóa, duy chỉ có điều sự tiến hóa ấy là vô cùng chậm chạp không theo nhịp độ mong muốn của con người. Đời sống của một cá nhân vô cùng ngắn

ngủ so với tuổi tác một quốc gia, thành ra không biết sự đợi chờ ấy sẽ xảy đến trong bao lâu nữa và đau xót hơn, sự chuyển đổi ấy dân tộc có còn là một dân tộc VN như là một VN đã từng là!

Những ý nghĩ vừa bi quan vừa thất vọng trong tôi hiện đến từng ngày. Thế hệ chúng tôi đã đóng xong vai trò công dân của mình. Khoan nói đến thành công hay thất bại, bởi vì ý nghĩa của sự thành công hay thất bại thay đổi tùy hướng nhìn và giai đoạn lịch sử. Dân tộc tôi cũng từng kinh qua biết bao thăng trầm vinh nhục trong suốt chiều dài lịch sử của mình. Giờ đây sống xa quê hương, nhìn về đất nước mà lòng càng thêm buồn. Năm tháng sẽ trôi dần, tương lai còn hay mất chẳng ai biết được ngoài những dự đoán chủ quan của từng cá nhân bằng kinh nghiệm của chính mình đã tích tụ được theo thời gian chịu đập vùi cùng đất nước và chia sẻ những đau thương của dân tộc. Suy cho cùng, dân tộc tôi có tiếng là quật cường, giờ đây đã mất hết ý chí phấn đấu, thậm chí cả bản năng tồn tại với tư cách một cộng đồng người cũng không!

Những thế hệ thanh niên đã nằm xuống trên khắp giải đất này từ Nam ra Bắc là niềm oan khiên nghiệt ngã cho dân tộc tôi. Xương trắng máu đào đã thấm sâu xuống lòng đất để cây khổ đau cho trái tự tồn mà đáng lý ra không cần phải làm như thế. Lịch sử là những bài học quá đắt giá đáng lý ra phải được viết thành những bài học thiết thực thì lại bị những sử nô thời đại xuyên tạc trở thành một thứ tiểu thuyết ba



xu nhạt nhẽo khiến cho các thế hệ thanh thiếu niên VN quên đi thậm chí không còn biết tới Trung Quốc là kẻ thù thâm hiểm và truyền kiếp của dân tộc.

Ngày nào mà những người lãnh đạo đất nước vẫn còn phải dựa vào thế lực ngoại bang để điều hành đất nước thì trước sau gì dân tộc cũng lãnh đủ. Ngày nào những người ưu tú, có khả năng thực sự vẫn luôn bị nghi kỵ và ngược đãi, đất nước vẫn không thể phát triển thịnh vượng được. Ngày nào lòng dân ly tán, lãnh đạo tham tàn chỉ biết lo cho bản thân và họ hàng, ngày đó nguy cơ bị lệ thuộc là điều tất yếu.

Song Vũ



Tham vọng mãnh liệt không hữu dụng mấy nếu bạn đi nhầm đường.

A driving ambition is of little use if you're on the wrong road.

Frank Tyger

Hối kết của trí tuệ là mơ đủ cao để đánh mất giấc mơ khi đang theo đuổi nó.

The end of wisdom is to dream high enough to lose the dream in the seeking of it.

William Faulkner

Khi việc liên quan tới số tiền lớn, tốt nhất là không tin ai cả.

Where large sums of money are concerned, it is advisable to trust nobody.

Agatha Christie

Người ta thường cẩn thận với tiền bạc của mình hơn là các nguyên tắc của mình.

A man is usually more careful of his money than he is of his principles.

Ralph Waldo Emerson

"Nhà có cháy mới lò ra mặt chuột
Loại chuột hàng hai, phần trăm nằm vùng" (*)
Cũng ra về ta đây người chống Cộng
Lừa gạt cộng đồng, trời đất nào dung.

Xây tượng đài anh cố tình chối bỏ
Nguồn gốc Việt Nam miền đất Cộng Hòa
Hoa Biển dạt dào trôi trên sóng cả
Lá Cờ Vàng biến mất giữa mù sa.

Trên trang mạng, Cộng nô gian tráo trở
Chụp tượng đài bên cờ đỏ sao vàng
Như quảng bá cho toàn dân Việt biết
Hoa Biển tượng đài do chúng dựng mang.

Nếu quả thực anh là người chống Cộng
Sẽ quyết tâm xóa bức ảnh chụp kia
Cùng chúng tôi đồng lòng, chung góp sức
Sao cho Cờ Vàng ghi khắc trên bia.

Nào ngờ đâu tấm lòng anh phần trăm
Lời lẽ ngọt ngào anh khéo ví von:
"Bức ảnh đó chỉ lừa người già cả..."
Anh biện hộ rằng: Trò đó trẻ con!

Anh có biết tấm hình trên trang mạng
Đã gạt lừa chín chục triệu Việt dân
Ai cũng tưởng Đảng có lòng nhân nghĩa
Biết tri ân Đất nước cứu thuyền nhân.

Anh đồng lòng: Tượng đài phi chính trị
Gửi tâm thư kêu gọi khắp nơi nơi
Cho kẻ chết oan... trở mình! Biển động!
Cho kẻ sống còn... chia rẽ! Thương ôi!
Cũng ra về Hội Tự Do - dân chủ
Anh trung cầu ý kiến những di dân:
"Nên tiếp tục hay ngưng?? Khi chỉ được...
Xây tượng đài mang tính chất tri ân"

Trên thực tế anh vừa là đạo diễn
Kiềm diễn viên chuyên đóng những vai "lừa"
Cờ Quốc Gia anh cố tình xóa bỏ
Lại lập lò chữ nghĩa... (**) chẳng ai ư!

Mang tiếng chung: Người Việt Nam gian trá
Viện Bảo Tàng đánh giá cả cộng đồng
Họ yêu cầu hãy hủy đi bia đá
Nỗi nhục này biết nữa hết mấy sông?

Bọn Cộng gian phỉnh lừa dân tộc Việt
Anh cũng lừa, dối gạt những đồng hương
Phải chăng Anh với Chúng đồng chí hướng?
Hay chỉ là sự lầm lỡ đáng thương!

Cánh Hoa Biển lạc loài trên sóng nước
Bia tượng buồn cúi mặt khóc bi thương
Tượng đài Thuyền Nhân gây bao chia rẽ
Ai oán thay! Đau xót mấy đoạn trường!

(Cảm tác sau khi đọc bài thơ Cháy Nhà của Ngô Minh Hằng,
đăng trong báo Vượt Sóng Xuân Quý Tỵ - 2013)

(Khôi Liên Kết - Ủng Hộ XDTĐ Trong Sự Minh Bạch và Đoàn Kết)

(*) Trích thơ Ngô Minh Hằng

(**) Câu Việt ngữ trên bia ghi thêm 2 chữ "Cộng Sản", khác với câu Na ngữ và Anh ngữ.

CÒN NHỜ CHÚT DƯ TÀN...

(Ngày 30.04 lại về.

Để tưởng nhớ vong linh những đồng bào đã nằm yên trong lòng biển)

Biển bạc, chiều nghiêng dưới nắng vàng
Lung linh, êm ả gió mơn man
Nhớ chăng chốn ấy mở u uất?
Vui vắn sinh linh giữa ngút ngàn.

Chinh chiến quê hương buổi rụi tàn
Bình minh ngỡ thấy ánh dương quang
Ngờ đâu cuộc sống: vòng cương tỏa
Mẹ tiễn con đi lệ đôi hàng.

Rồi bao con sóng dậy bạc đầu
Bao xác thân người tận đáy sâu
Bao vành khăn trắng rơi lệ đá
Bao tiếng nghẹn lời, vụn nổi đau.

Người đi lòng hẹn quy cố hương
Khi nắng thanh bình tan khói sương
Đâu biết sẽ không lần trở lại
Người chờ tuyệt vọng nuốt đau thương.

Sóng gập ven bờ nơi xứ xa
Rải rác mồ hoang kẻ không nhà
Phiến đá, gốc cây làm dấu tích
Ai biết tuổi danh khách miền xa.

Năm tháng trôi như giấc kê vàng
Nỗi đời đã phủ bụi thời gian
Trăm năm sau nữa còn ai nhớ?
Nhỏ lệ tiếc thương chút dư tàn...

Ngọc Tuyền



Bài thơ chúc Mẹ bình yên

Bước chân con bao năm rồi mãi miết
Tóc mẹ giờ đã bạc trắng như sương
Chiều ba mươi hương trầm lên nghi ngút
Chúc mẹ bình yên... mà "nước mắt con tuôn..

Cây bông vạn thọ bên vườn con mới nhóm
Để kịp thời gian rơi nhẹ tiếng luân hồi
Con không hứa sẽ về khi mẹ chết
Chắc con không về.. không về được "mẹ ơi..!

Chiếc cúc áo mẹ nhớ cài bên tay phải
Đừng để gió lùa mẹ lạnh phổi ho hen
Chai dầu xanh nhớ để gần bên áo gối
Để mẹ dùng khi... tối lửa tắt đèn

Lá ngũ trảo bên rọc hè khó bứt
Nấu nồi nước xông mẹ kêu thằng út nó làm
Nhớ kêu nó bỏ thêm nhiều lá sả
Cứ bỏ thêm nhiều vào đừng hà tiện có bao lăm...

Căn gác lửng chiếc cầu thang chênh choáng
Chân mẹ gầy đừng cố bước lên cao
Mắt tèm hèm lò mò trong bóng tối
Lỡ mẹ có chuyện gì...con.. biết phải làm sao??

Con gọi mẹ như thuở còn nhỏ dại
Thuở mẹ bông đưa đẩy nhịp tương lai
Ngày mẹ chết chắc là con sẽ khóc
Khóc như thuở nào...con.. khát sữa mút tay...

Dĩ an
03-05-2013
Kính dâng mẹ hiền đang ở phương xa...

VUI CƯỜI

Tình yêu màu gì?

Chàng: Đố em tình yêu màu gì?

Nàng: Em nghe người ta nói tình yêu màu hồng có khi lại màu đen. Đúng không?

Chàng: Không chính xác. Tình yêu có ba màu cơ bản: màu nho, màu lam và màu pha lê.

Nàng: Tại sao kỳ thế?

Chàng: Này nhé, tình yêu ban đầu có màu nho, nói láy ra là... mò nhau, kể đến nó chuyển sang màu lam là... làm mau, và khi đến điểm đỉnh rồi thì là màu pha lê tức phê la!

Làm nhục

Cô gái đi tố cáo bạn trai với cảnh sát vì bị làm nhục.

Cô gái nói:

- Hôm qua anh ấy đến nhà tôi chơi. Đang ngồi chơi thì anh ấy đè tôi xuống, cời hết đồ tôi ra rồi...

Cảnh sát:

- Rồi sao nữa?

- Rồi anh ấy bỏ đi ạ.

- Vậy tại sao cô lại tố cáo anh ấy làm nhục cô?

Cô gái khóc thút thít:

- Anh nhìn thấy cơ thể của tôi mà lại bỏ đi thì tôi thấy nhục lắm!

Ai cũng bó tay

Đôi vợ chồng nọ lấy nhau đã lâu nhưng vẫn chưa có tin mừng. Sau khi đã dùng đủ mọi phương pháp từ tân tiến đến gia truyền, cuối cùng họ quyết định sinh con bằng phương pháp thụ tinh nhân tạo.

Đến phòng khám nọ, bác sĩ đưa cho họ một cái lọ nhỏ và bảo trở lại sớm để nộp mẫu tinh dịch.

Sau một tuần, hai vợ chồng quay lại phòng khám gặp bác sĩ với cái lọ sút sẹo và trống rỗng. Ông bác sĩ cau mày tỏ vẻ thất vọng:

- Mọi việc đó mà ông không làm được ư?

Vợ chồng họ bối rối nhìn nhau, ngập ngừng mãi người chồng mới "trình bày hoàn cảnh" được:

- Thưa bác sĩ, tôi đã thử bằng tay, dùng một số dụng cụ hỗ trợ, nhưng không có kết quả.

- Chắc, chắc! - Bác sĩ khua khua tay lên trời vẻ chán nản.

- Tôi nhờ vợ giúp, cô ấy hì hục mãi cũng không được. Sau đó chúng tôi đã nhờ cô hàng xóm cũng không xong! - Người đàn ông tiếp.

Ông bác sĩ mở to mắt, kinh ngạc thốt lên:

- Cái gì? Ông đã nhờ đến cô hàng xóm? Ông không đùa đấy chứ?

- Vâng, thưa bác sĩ.

- Chịu! Nếu ông không còn "khả năng đó" thì tôi đành bó tay!

Người đàn ông bối rối:

- Thực ra... chỉ cần cho tôi cái lọ nào để mở nắp là ổn thôi!

Thành thật

- Nàng: Anh có hút thuốc bao giờ không?

- Chàng: Không bao giờ.

- Nàng: Vậy anh có uống rượu chứ?

- Chàng: Đời anh chưa từng uống một giọt rượu nào.

- Nàng: Thế còn cờ bạc? Chắc anh cũng có chơi chứ?

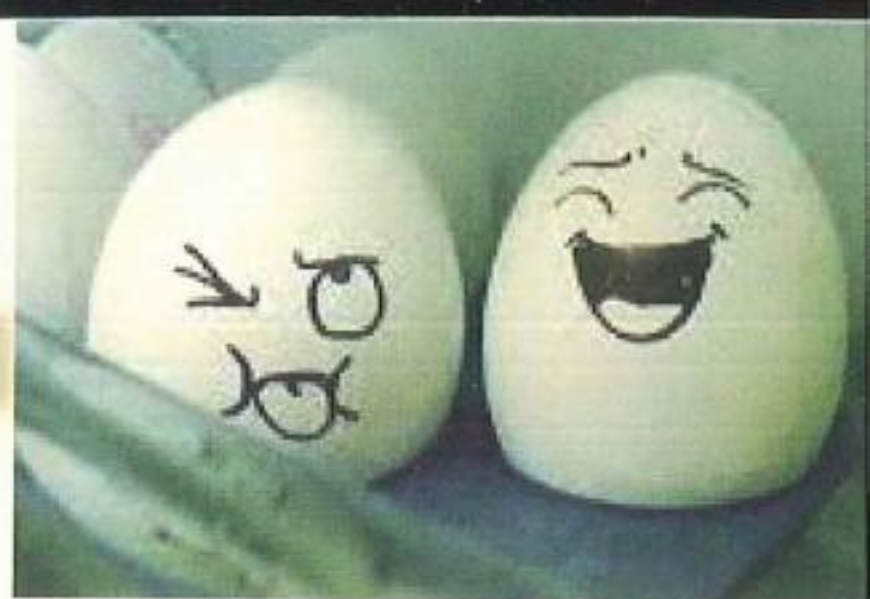
- Chàng: Không khi nào, em biết đấy.

- Nàng: Vậy ngoài em ra, anh còn để ý đến cô nào không?

- Chàng: Em phải tin anh chứ. Anh chỉ có duy nhất mình em mà thôi!

- Nàng: Nhưng anh cũng phải có một thói xấu gì đó chứ?

- Chàng: À, đúng là lâu lâu anh có hay nói dối...



Le Nguyen (Danlambao) -

Một con người bình thường với khối óc tự do tư duy và trái tim độc lập cảm xúc thuộc loại trung bình, không cần phải nổi trội cho lắm, khi tiếp cận nhiều nguồn tài liệu lịch sử đa chiều hoặc chứng kiến mắt thấy tai nghe những việc cộng sản đã, đang làm trên tổ quốc thân yêu Việt Nam từ trong qua khứ xa cho đến quá khứ gần và ngay cả trong hiện tại. Tất cả đều làm cho những ai quan tâm đến tương lai Việt nam, không khỏi ngậm ngùi chua xót lẫn trào dâng phẫn nộ, bức xúc đối với hành động ngu xuẩn, độc ác phi nhân, thú tính của tập đoàn gian manh cộng sản Việt Nam.

Một trong nhiều điều gây bức xúc phẫn nộ là việc giáo dục, tuyên truyền dối trá của tuyên giáo đảng cộng sản nhằm tẩy não, cấy vào đầu nhiều thế hệ thanh niên những hư cấu, những hào quang láo, không có thật về bác, đảng - những điều vô bổ không giúp ích được gì cho nhân cách, kiến thức, kỹ năng xây dựng, phát triển đất nước như những hậu quả nghiêm trọng mà nhân dân Việt Nam đã thấy.

Ai cũng biết những cơ sở lý luận đào tạo rèn luyện của đảng cộng sản, chỉ có được mỗi một việc là làm cho nhiều thế hệ thanh niên Việt Nam mù quáng, ngu lêu. Chúng chỉ nhắm vào một mục đích duy nhất là làm sao sản xuất ra được số lượng "robot" trung thành với đảng, với chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam - một đảng đã gây ra thảm họa kinh hoàng cho đất nước dân tộc Việt Nam kéo dài đến nay hơn 3/4 thế kỷ và vẫn còn đang tiếp diễn.

Những điều nổi trội mà cộng sản nhồi nhét trong đầu một số thanh niên Việt Nam khá nhuần nhuyễn, "chuyên nghiệp" là hung hăng chửi bới, phỉ báng không cần tư duy lý luận hợp lý cho bất cứ điều gì, cho bất cứ ai chỉ ra sai lầm, vạch trần bộ mặt thật đầy máu, dối lem lem của bác đảng, của chế độ độc tài phi nhân tính cộng sản. Cụ thể, những câu lời chúng ta thường nghe thấy trên các phương tiện truyền thông lẫn nghe thấy phát ra từ cửa miệng của các thành phần mù quáng, ngu lêu này là cứ lặp đi lặp lại những câu lời đại loại như "...phản động, thế lực thù địch...nhận tiền nước ngoài, chống phá tổ quốc...



tay sai nước ngoài buôn dân, bán nước cầu vinh..."

Điều nực cười là các kho tài liệu bí mật của thế giới liên quan đến việc ông Hồ Chí Minh, cha đẻ của đảng cộng sản Việt Nam làm tay sai, nhận tiền cộng sản quốc tế để tam chống phá tổ quốc, bán nước cầu vinh đã được bạch hóa, không ai là không biết trong thời đại thông tin này. Thế mà vẫn còn một bộ phận không nhỏ mù đảng, ngu lêu vẫn chưa biết hoặc có biết đến nhưng thiếu tư duy độc lập, thiếu khả năng trí tuệ vẫn mù quáng tin theo, vẫn ngoan ngoãn nghe theo lời đảng dạy, cho đó là những tài liệu ngụy tạo, những luận điệu tuyên truyền của các thế lực thù địch vu khống, dựng chuyện chống phá bác đảng, nhà nước và họ vẫn cứ như người máy đồ vấy "...bán nước cầu vinh..." cho những ai chỉ thẳng mặt đảng, lột trần lãnh đạo đảng là Việt gian tay sai, buôn dân bán nước cầu vinh!

Đến nay bộ mặt buôn dân bán nước cầu vinh của nhiều thế hệ lãnh đạo đảng cộng sản đã quá rõ, cho dù bộ máy tuyên truyền của tuyên giáo cộng sản có tinh vi vẫn không thể che dấu được hành động buôn dân bán nước của chúng và cũng không cần các "thế lực thù địch" bôi xấu bịa đặt ai cũng thấy đảng cộng sản đích thực là băng đảng Việt gian "buôn dân bán nước". Ngày nay những hành động buôn dân bán nước cụ thể ai cũng có thể nhận ra:

Thứ nhất là "buôn dân" để thu ngoại tệ qua các hình thức xuất khẩu lao động tay nghề thấp, xuất khẩu cô dâu, xuất khẩu oshin qua kênh chính thức và xuất khẩu mại dâm, xuất khẩu băng đảng xã hội đen đi trồng, đi buôn cần sa, ma túy... không chính thức có sự thỏa thuận ngầm lẫn có sự tổ chức của các cơ quan chức năng "kín" nằm dưới sự chỉ đạo của đảng, nhà nước cộng sản Việt Nam.

Thứ hai là tình nguyện làm tay sai cho Nga - tàu nhuộm đỏ Việt nam, là bí mật ký kết nhiều hiệp ước "bán nước" từ đời đầu gồm Hồ, Chinh, Đồng, Giáp, Duẩn, Thọ, Hoàn... đến đời giữa có Linh, Mười, Anh, Nông, Dân, Phiêu... và đời nay là Sang, Trọng, Hùng, Dũng, Quang Thanh... vẫn còn đang tiếp diễn.

Hành động bán nước cụ thể của đảng cộng sản lần lượt lộ ra gồm có công hàm Phạm Văn Đồng nhượng Hoàng Sa, Trường sa do cộng sản đời đầu chịu trách nhiệm, các hiệp định phân định biên giới đất liền, biển đảo của cộng sản đời giữa thời Lê Khả Phiêu giao nạp hàng ngàn cây số vuông đất biên giới, cả chục nghìn cây số vuông của vùng biển vịnh bắc bộ.

Hiện tại đến lượt cộng sản đời nay cũng đã âm thầm thực hiện bán từng phần các vị trí chiến lược liên quan đến an ninh quốc phòng cho Tàu Cộng như rừng đầu nguồn ở biên giới cùng với vùng đất Tây Nguyên, nóc nhà đông dương, xương sống của Việt Nam và vùng biển Vũng Áng, Hà Tĩnh có khả năng cắt đôi Việt Nam khi Tàu Cộng thực hiện chiến tranh xâm lăng Việt Nam...

Bên cạnh đó là nhiều hợp đồng kinh tế rất có khả năng trá hình phục vụ cho các mục tiêu tình báo như các dự án xây dựng hạ tầng, nhà máy công xưởng phục vụ mục tiêu phát triển công nghiệp hóa, hiện đại hóa lọt vào tay các nhà thầu Trung Cộng... (?)

Đúc kết các tài liệu lịch sử công khai lẫn bí mật đã bạch hóa, khá dễ dàng để chúng ta nhận ra một chuỗi âm mưu cướp nước Việt Nam từng phần của Tàu Cộng trong thời gian dài có đến mấy mươi năm, có sự tiếp tay tích cực của kẻ nội thù Việt Cộng là sự thật không thể chối cãi. Những hành động bán nước của đảng cộng sản Việt Nam đã bại lộ,



chúng không thể đổ cho các thế lực thù địch vu khống, bịa đặt và sự thật bán nước không thể bưng bít, là mồ chôn đảng, nhà nước cộng sản Việt Nam.

Thế cho nên trước hành động ngày càng lộ liễu, ngang ngược của Tàu Cộng, nhất là việc bọn bá quyền xua tàu cá, tàu chiến, giàn khoan khổng lồ, xây dựng căn cứ quân sự trên các vùng biển đảo mà chúng đã dùng vũ lực cưỡng chiếm, có sự hỗ trợ của phi cơ, tên lửa hành trình, chúng tràn ngập lãnh hải của ta, cấm mốc chủ quyền xâm chiếm biển đông lâu dài đã gặp sự phản ứng quyết liệt của người dân Việt Nam buộc đảng, nhà nước cộng sản Việt Nam phải lên tiếng phản đối hành động ngạo mạn, hung hăng xâm chiếm vùng đặc quyền kinh tế trên thềm lục địa Việt Nam.

Trước sự phản nộ, sục sôi lửa căm thù quân xâm lược của nhân dân Việt Nam nên hai cộng đảng Việt – Trung đã phối hợp nhau diễn trò làm như chiến tranh sắp xảy ra qua việc Tàu Cộng “tung tin” đưa nhiều trăm ngàn quân áp sát biên giới Việt Nam và sử dụng lực lượng hùng hậu hải pháo không quân, tên lửa hành trình vào sâu lãnh hải Việt Nam trấn áp tàu cá, tàu cảnh sát biển Việt Nam. Về phía Việt Nam lãnh đạo trung, cao cấp của đảng, nhà nước thay phiên nhau họp báo, lên diễn đàn trong, ngoài nước hô hào “chống Tàu” khá hùng hồn. Thế nhưng trên thực tế chúng nó chỉ dùng loa phóng thanh “súng nước” tập trận giả với nhau và dù chỉ là súng phun nước nhưng đội tàu bảo vệ bờ biển Việt Nam, qua báo cáo thiệt hại khá nặng gần như tê liệt hoàn toàn. Thử hỏi nếu đánh trận thật Việt Nam lấy cái gì đánh Tàu(?)

Thế nhưng để tiếp tay cho đảng, nhà nước diễn trò “chống Tàu” bọn tuyên giáo trung ương đảng cộng sản “lừa” cán bộ tuyên giáo, báo nô, văn

nô, bồi bút dư luận viên... vào cuộc kẻ khẩu hiệu cờ xí tuyên truyền, sáng tác thơ văn cổ động yêu nước, kêu gọi thanh niên xung phong tình nguyện nhập ngũ đánh Tàu giữ đảo... như là cách duy nhất thể hiện lòng yêu nước(?)

Thực tế bảo vệ tổ quốc theo cách cổ động tuyên truyền của tuyên giáo cộng sản không phải là cách khôn ngoan, hữu hiệu để bảo vệ tổ quốc... Đó chỉ là trò lừa khác của đảng, là cách gian manh của bọn chuyên nghề cờ gian bạc lận, đánh bạc bằng tiền của người khác. Là cách của bọn ma quỷ xây đỉnh vinh quang trên núi xương sông máu của người dân vô tội như chúng đã từng theo lệnh quan thầy Mao, sử dụng thanh niên Việt Nam đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng trong chiến tranh xâm lăng miền nam, được lồng trong mĩ từ chống Mỹ cứu nước!

Trong hừng hực khí thế cả nước sẵn sàng lên đường chống Tàu xâm lược được kích động bởi truyền thông đa phương tiện rĩ rả trên loa đài ngày đêm cùng với khẩu hiệu cờ xí đỏ rợp trời, kêu gọi thanh niên chuẩn bị tinh thần lên đường “đánh đuổi giặc tàu” giữ gìn biển đảo và tinh thần yêu nước của dân tộc Việt Nam là không thể phủ nhận.

Thế chúng ta có biết tâm tư tình cảm, lòng yêu nước của đám cán bộ quan chức “hưởng ơn đảng, lộc chế độ”, những kẻ luôn lớn tiếng hô hào bảo vệ đảng, trung thành với tổ quốc xã hội chủ nghĩa và chúng đang kích động, xúi dục thuộc cấp vận động thanh niên nhập ngũ tòng chinh lên đường đánh đuổi giặc tàu giữ gìn biển đảo như thế nào không? Để tìm hiểu sự thật mời các bạn đọc trích đoạn bài viết “Chống Ngoại Xâm Kiểu... Bán Nước” của tác giả Huỳnh Bá Hải để biết rõ hơn một phần sự thật khác của đám quan chức các cấp trong tổ chức đảng, nhà nước thể hiện thái độ chống Tàu ra sao?

“... Tôi xin nói các quan chức trong họ hàng nhà của tôi ra luôn cho mọi người biết. Chưa bao giờ mà cái “thằng phản động” như tôi được quan tâm hỏi han chân tình từ email, điện thoại, skype luôn nhộn nhịp. Người ta quên mất tiêu là cho đến cả dịp tết Nguyên Đán vừa qua tôi chỉ gọi về thăm hỏi chúc tết thì họ cũng ngại không dám liên lạc. Còn bây giờ thì rất chi là chân tình tha thiết. Sau vòng đầu chào hỏi là

lời khách sáo thì cũng vô đề luôn: “Em có thể giúp cho con bé / thằng cu của anh chị đi du học được không em?” Thì ra là vậy, những vốn vơ ban đầu cũng chỉ là tìm đầu mối cho con cái của họ đi du học càng xa Việt Nam lúc này càng tốt, ngay lúc dầu sôi lửa bỏng này đây.

Chính những người này tuyên bố hùng hồn bảo vệ biển đảo quê hương trên sóng radio cũng như tivi ở thành phố Đà Nẵng mà hành xử như vậy. Chuyện chiến tranh chống Tàu là của dân đen chứ không phải con cái của họ. Quan chức bên ngành y tế cũng gọi điện hỏi thăm tôi sau khi con họ bị tòa đại sứ Mỹ đánh rớt trong đợt phỏng vấn du học Mỹ vừa qua. Cán bộ giảng dạy của đại học Kinh tế Đà Nẵng cũng tìm cách đưa con du học. Càng chức cao thì mức độ chạy chọt cho con cái càng khốc liệt hơn...”(*)

Sự thật về “chống Tàu” của đa phần lãnh đạo cao cấp bán nước cầu vinh đã lộ diện không thể chối cãi, cho đến lãnh đạo các cấp, các ban ngành trong tổ chức đảng cộng sản đang tìm cách tháo chạy lẩn tìm cách cho con trốn tránh trách nhiệm khi tổ quốc lâm nguy trước dã tâm xâm lược của Tàu Cộng cũng là một sự thật khác của chống tàu. Từ đó chỉ ra cho nhân dân Việt Nam thấy là chúng ta không thể chống Tàu dưới sự lãnh đạo của đảng cộng sản Việt Nam, vì chúng hiện nguyên hình là băng đảng buôn dân bán nước “hèn với giặc ác với dân”. Muốn đánh đuổi giặc Tàu toàn dân phải đoàn kết thành một khối thống nhất, toàn tâm toàn ý đánh giặc như tổ tiên nòi Việt đã từng và muốn đánh thắng “giặc ngoài” trước tiên là phải xóa sổ “thù trong” là đảng cộng sản, vì chúng là một tập thể đã hèn nhát buôn dân bán nước thì không thể dũng cảm cũng như thực tâm đánh đuổi Tàu bảo vệ tổ quốc.



ĐCSVN CHỈ VÌ QUYỀN CAI TRỊ! CHỖ KHÔNG VÌ TỔ QUỐC!



Nguyễn Thạch (Danlambao) - Trước tình hình như dầu sôi lửa bỏng của những diễn biến trong thời gian qua mà gần đây nhất là vụ Tàu cộng hống hách ngang ngược đặt giàn khoan HD 981 ở đặc khu kinh tế nơi có chủ quyền không thể chối cãi của Việt Nam, khiến tất cả người Việt Nam đã thật sự lo lắng và nóng giận.

Sự việc đã rành rành, người Việt ở quốc nội, hải ngoại lẫn cả thế giới không ai là không thấy, nhưng đảng CSVN, người đại diện cụ thể là Nguyễn Phú Trọng vẫn lặng im, không một lời, một thái độ phản kháng. Ngược lại, thậm chí tệ hơn thế, theo nhiều nguồn tin, tên đảng trưởng này đã hai lần cầu xin để được lạy lục thiên chủ Tập Cận Bình, nhưng đã bị tên đại diện cho thiên triều từ chối.

Bên cạnh đó cũng không kém phần nhục nhã là ở Hội nghị Thượng đỉnh An ninh châu Á tại Singapore, còn gọi là Đối thoại Shangri-La. Nơi đây, dưới sự "trông chờ" của các chính phủ Nhật, Phi, Mỹ... vào một người đại diện cho quốc phòng Việt Nam có những thái độ phản ứng mạnh dạn để nhiều nước vịn vào đó mà khả dĩ có thể giúp đỡ. Nhưng không, và thậm chí ngược lại, ông "tượng đài" này đã nói: "Quan hệ giữa Việt Nam và nước bạn láng giềng Trung Quốc về tổng thể trên các mặt đang phát triển tốt đẹp, chỉ còn tồn tại vấn đề tranh chấp chủ quyền trên biển Đông và đôi khi cũng có những va chạm gây căng thẳng" [*]. Ôi một sự thất vọng nào nề!

Ngày xưa, trước 1975 với chủ trương CUỐP cho bằng được chính quyền của Việt Nam Cộng Hòa, Hồ Chí Minh

và toàn đảng đã không ngần ngại đốt cả Trường Sơn, thiêu hủy hàng triệu thanh niên để giành lấy được cái độc quyền cai trị qua chiêu bài của cái gọi là "Thống nhất đất nước". Với đồng chủng, cùng chung máu mủ, cùng chung lịch sử, cùng chung một mẹ VN, người cộng sản đã cương quyết cao độ bằng mọi giá phải tiêu diệt người anh em cho bằng được, nhưng hôm nay, với giấc ngoại xâm hung hăng thâm độc thì đảng lại nhu nhược cúi đầu lạy lục!. Đó là hành xử và phong cách của hạng người gì? Câu trả lời xin nhường lại cho người đọc vậy.

Đến đây, qua những sự thật của ngày hôm nay, chúng ta có thể hiểu một cách xác quyết rằng, người cộng sản, cho dẫu là cộng sản Tàu, cộng sản Bắc Hàn hay cộng sản Việt Nam, họ không hề vì dân tộc, vì đất nước chi cả, mà cái họ vì là: Vì quyền lực cai trị, đơn giản chỉ có thế!.

- Bắc Hàn (Triều Tiên), nếu bảo rằng chế độ này nặng lòng với quốc gia và dân tộc của họ thì không thể có chuyện hàng năm vào mùa Đông người dân Triều Tiên phải đi đào củ chuối mà ăn, phải ngửa tay xin thực phẩm cứu đói của cộng đồng nhân loại. Nếu vì tương lai của đất nước thì họ đã không duy trì một chế độ cha truyền con nối những con người ngu xuẩn kìm hãm toàn bộ sự phát triển, không như Nam Hàn, có cùng chủng tộc nhưng không theo cơ chế độc tài toàn trị và Hàn Quốc đã đạt đến sung túc, thịnh vượng.

- Trung Cộng, nếu cho rằng đảng CSTQ vì dân tộc thì đã không có cuộc cách mạng "Đại nhảy vọt" 1949-1958, mà ngày nay đa số mọi người, cả trong và

ngoài Trung Quốc, xem như là một đại thảm họa kinh tế. Một con số ước lượng có đến 20 triệu (có thể lên đến 40 triệu) người chết. Sẽ không có cuộc thảm sát "Thiên An Môn" 1989 mà con số người chết ước tính từ 4.000-8.000 và bị thương giữa 7.000-10.000 người. Nếu nói rằng họ vì người dân thì Thu nhập bình quân đầu người của mỗi năm (income per capita) của người Trung Quốc là 6.086 USD vào năm 2012, so với Mỹ 45.511 USD. Một con số quá cách biệt.

Việt Nam, nếu nói rằng đảng CSVN vì tương lai của đất nước thì tại sao chỉ trong vòng 40 năm, từ một quốc gia có sự phát triển ngang hàng hoặc vượt hẳn các quốc gia Đông Nam Á, nay lại thụt lùi so với các nước này từ 100 đến 200 năm? Nếu bảo rằng đảng cộng sản vì nhân dân thì tại sao đại đa số đồng bào lại phải đói khổ lầm than, tại sao lại nằm trong bảng liệt kê là một trong những nước nghèo nhất thế giới? Độc lập, Tự do, Hạnh phúc ư? Tại sao đất liền, vịnh, biển đảo lại mất dần? Và hiện tại HD 981 vẫn ngang nhiên còn đó như thách thức với sự cúi mặt một cách hèn hạ của đảng và quân đội?

Những luận điểm như đã nêu trên, chứng minh cho thấy rằng đảng CSVN chỉ vì sự duy trì quyền lợi cai trị của mình mà sẵn sàng quên đi quyền lợi cũng như sự tồn vong của Tổ Quốc, họ thà mất nước chứ không chịu mất quyền, mất lợi cho riêng băng đảng của mình. Bằng không, hãy thực hiện Đa đảng Đa nguyên, hãy giao lại vận mệnh của dân tộc cho toàn dân quyết định trước khi đất nước này là Tây Tạng, là Tân Cương.

*"Ai về nước Việt cho ta gửi
Một nén tâm thành viếng tướng quân
Danh Dự - Trách Nhiệm và Tổ Quốc
Xứng: Sinh vi Tướng, Tử vi Thần" NT*





Trần Nhân Tông (1258 - 1308), tên thật là Trần Khâm là vị vua thứ ba của nhà Trần (sau Trần Thánh Tông và trước Trần Anh Tông) trong lịch sử Việt Nam. Ông cùng danh tướng Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn, thống lĩnh ba quân, 3 lần chiến thắng giặc Nguyên Mông, trong thời kỳ mà nhà Nguyên thống trị thế giới từ Âu sang Á.

Ông ở ngôi 15 năm (1278 - 1293) và làm Thái Thượng hoàng 15 năm. Ông là người sáng lập Thiền phái Trúc Lâm Yên Tử. Ông được sử sách ca ngợi là một trong những vị vua anh minh nhất của lịch sử Việt Nam.

Sau khi nhường ngôi cho con trai là Trần Anh Tông, ông xuất gia tu hành tại cung Vũ Lâm, Ninh Bình, sau đó dời lên Yên Tử (QuảngNinh) tu và thành lập Thiền phái Trúc Lâm Yên Tử, lấy đạo hiệu là Điều Ngự Giác Hoàng (hay Trúc Lâm đầu đà). Ông là tổ thứ nhất của dòng Thiền Việt Nam. Về sau ông được gọi cung kính là "Phật Hoàng" nhờ những việc làm này.

Ông qua đời ngày 3 tháng 11 âm lịch năm 1308, được an táng ở lăng Quy Đức, phủ Long Hưng, xá lý cất ở bảo tháp am Ngọa Vân; miếu hiệu là Nhân Tông, tên thụy là Pháp Thiên Sùng Đạo Ứng Thế Hóa Dân Long Từ Hiển Hiệu Thánh Văn Thần Võ Nguyên Minh Duệ Hiếu.

Ông đã để lại bản di chúc sau đây:

BẢN DI CHÚC CỦA VUA TRẦN NHÂN TÔNG

Cho nên cái họa lâu đời của ta là họa nước Tàu.

Vậy nên các người phải nhớ lời ta dặn:

"Một tấc đất của Tiên nhân để lại, cũng không được để lọt vào tay kẻ khác".

"Các người chớ quên, chính nước lớn mới làm những điều bậy bạ, trái đạo.

Vì rằng họ cho mình cái quyền nói một đường làm một nẻo.

Cho nên cái họa lâu đời của ta là họa nước Tàu.

Chớ coi thường chuyện vụn vặt nảy ra trên biên ải.

Các việc trên, khiến ta nghĩ tới chuyện khác lớn hơn.

Tức là họ không tôn trọng biên giới quy ước.

Cứ luôn luôn đặt ra những cái cớ để tranh chấp.

Không thôn tính được ta, thì gặm nhấm ta.

Họ gặm nhấm đất đai của ta, lâu dần họ sẽ biến giang san của ta từ cái tổ đại bàng thành cái tổ chim chích.

Vậy nên các người phải nhớ lời ta dặn:

[Một tấc đất của Tiên nhân để lại, cũng không được để lọt vào tay kẻ khác].

Ta cũng để lời nhắn nhủ đó như một lời di chúc cho muôn đời con cháu".

- Hvem er oversjøiske vietnamesere?

Det er sikkert at de ikke er vietnamesiske flyktninger.

Man vet at det finnes over en halv million vietnamesere som lever i utlandet.

De tilhører kommunist-Vietnam fordi de har vietnamesiske pass. En del som reiste til Russland og Østblokklandene for å jobbe for å ha et bedre levevilkår og samtidig betale gjeld for kommunistpartiet som har lånt under Vietnamkrigen.

- Hvorfor er ikke vietnamesiske flyktninger oversjøiske vietnamesere?

- Jo, fordi den store gruppen på 3 mill. har flyktet fra det barbariske systemet i Vietnam til de demokratiske landene i Vesten for å få friheten. Alle sammen var statsløse, men etter 3 - 7 år, fikk de statsborgerskap fra det landet som har tatt imot dem.

Den gruppe statsløse vietnameserne har ingenting å gjøre med det kommunist-Vietnam.

Kommunistpartiet i Vietnam har simulert flyktning gruppen med deres borgere som reiste ut som arbeidstakere, som studenter og som ektefeller i familieforeningen. Kommunistene kaller alle vietnamesere boende i utlandet uansett bakgrunn "Viet Kieu" - oversjøiske vietnamesere, fordi hensikten er å samle alle under kommunistiske ambassader for:

- å skjule grusomme handlinger som de har gjort mot vietnamesere før de rømte fra landet;

- å kontrollere dem.

Một số khác, khoảng nửa triệu người, phần đông là từ vĩ tuyến 17 trở ra miền Bắc, cũng tìm cách trốn chạy cộng sản bằng đủ mọi phương cách khác với phương cách TỰ NẠN CỘNG SẢN, như "xuất khẩu lao nô", lấy vợ, lấy chồng, du sinh, nghiên cứu sinh v.v... qua các nước Đông Âu



Hvem er oversjøiskvietnameser?

và Nga sinh sống và không muốn quay về. Vài trăm ngàn người, phần đông từ dưới vĩ tuyến 17 vào miền Nam đến tận mũi đất cuối cùng của quê hương: Cà Mau, đã tìm qua các nước Á châu: làm dâu Đại Hàn, Đài Loan, Nhật, Thái Lan, Singapore, Philippines, Indonesia, Malaysia, Cambodia và ngay cả Trung cộng qua hiện tượng buôn người, buôn thân xác phụ nữ, trẻ em. Họ rời bỏ chốn địa ngục trên quê hương để bước vào những địa ngục trần gian khác, tàn bạo không kém. Một số khác nữa, xuất khẩu lao nô "đi ở đợ" (làm đầy tớ, Việt cộng gọi là "Ôsin") bên các xứ Trung Đông: Iran, Iraq, Libanon, Saudi Arabia v.v...

Những người này vẫn còn là thân phận "Việt Kiều": mang quốc tịch Việt cộng, sử dụng thông hành CHXHCNVN (Chứng Hề Xấu Hổ Chút Nào Vì Ngu) do Việt cộng cấp, vẫn còn là công dân của cái gọi là CHXHCNVN, sinh sống ở nước ngoài (Nga, Đông Âu và Á châu) vẫn bị khống chế bởi NHỮNG "Ồ CHUỘT CHỦ" NGOẠI GIAO VIỆT GIAN CỘNG SẢN có tên

gọi là "Tòa Đại sứ" hay "Tòa Tổng lãnh sự Việt cộng".

Vì thế, họ đành im lặng, chỉ lo cho đời sống cá nhân và gia đình, hoàn toàn không dám vọng động một phần bởi tâm thức sợ hãi chế độ gian manh Việt gian Cộng sản còn đeo đẳng; phần khác, vì bị nhồi sọ và tiêm nhiễm quá lâu chủ thuyết vô luân cộng sản, không biết gì về lịch sử hào hùng của dân tộc và hoàn toàn không có một chút ý thức gì về quê hương, dân tộc, đất nước (tất nhiên trừ một số biệt lệ). Đây đích thị là những VIỆT KIỀU (những người mang quốc tịch Việt cộng và Thông hành do Việt cộng cấp) theo đúng nghĩa đen của danh từ này.

Ở đây xin mở dấu ngoặc để nói về danh từ "Việt Kiều": Việt cộng gọi cộng đồng gốc Việt TỰ DO TỰ NẠN CỘNG SẢN là "Việt Kiều" là theo chính sách cố hữu, mập mờ đánh lận con đen, gian manh, bịp bợm, và ngay cả do bản chất ngu dốt của loài quái vật cộng sản (không hiểu danh từ Hán-Việt "Việt kiều")

ƯT KHOÁT ÔNG PHẢI NGƯỜI VIỆT Từ NẠN VIỆT CỘNG!

theo đó, "Việt" là người VẮN CÒN MANG quốc tịch Việt cộng, công dân Việt cộng, mang thông hành Việt cộng, "Kiều" là người nước này TẠM NGỰ CƯ ở một nước khác vì một lý do nào đó, như nhân viên của chế độ trong các cơ sở ngoại giao - ổ chuột chủ ngoại giao Việt cộng - du sinh, thương gia Việt cộng đi giao dịch thương mại trong một thời gian 5, 7 tháng v.v...

Tóm tắt, bất kỳ người Việt nào CÒN MANG QUỐC TỊCH VIỆT CỘNG, MANG THÔNG HÀNH VIỆT CỘNG, TẠM THỜI NGỰ CƯ Ở NƯỚC KHÁC (ngoài Việt Nam,) gọi là NGOẠI TRƯ NHÂN thì mới gọi là Việt Kiều.

Còn những người GỐC VIỆT Từ NẠN CỘNG SẢN, lúc ở trại tỵ nạn đã khai là "stateless" (vô quốc tịch) lúc nhập cư vào quốc gia tỵ nạn trở thành "thường trú nhân" của xứ đó (khác với đám Việt kiều nói trên là ngoại trú nhân là công dân Việt cộng tạm ngụ cư).

Sau một thời gian "làm thường

trú nhân" 3 năm (như ở Gia Nã Đại, Úc Đại Lợi Canada, Australia), hay 5 năm (như ở Mỹ) thì được xin nhập tịch trở thành công dân chính thức của quốc gia tỵ nạn, họ là công dân tại quốc gia tỵ nạn có gốc gác VIỆT Từ NẠN CỘNG SẢN, thí dụ công dân Mỹ GỐC VIỆT, công dân Canada GỐC VIỆT, công dân Úc GỐC VIỆT v.v... (US citizen Vietnam origin, Candian citizen Vietnam origin, Australian citizen Vietnam origin etc...) chứ không bao giờ họ là Việt Kiều như Việt cộng vẫn gọi một cách ừ lì, đần độn, ngu dốt, trơ trẽn, lưu manh và mập mờ, vì Việt cộng hay chế độ Việt gian Cộng sản cũng chỉ gồm toàn những CON VẬT MANG MẶT NẠ DA NGƯỜI, chứ chúng không phải là người nên chúng không phân biệt được tiếng người hay ý nghĩa chữ viết của loài người nên không hiểu hay chỉ hiểu một cách lơ mờ, ư mê, đần độn cộng với bản chất lưu manh bịp bợm muôn thuở, cố tình mập mờ một cách trơ tráo.

Một số người, ngay cả những người gọi là trí thức, nhà báo không để ý hay thành phần trẻ không hiểu tiếng Hán-Việt, vẫn lặp lại những từ ngữ Việt cộng thường dùng trong đó có danh từ "Việt Kiều" khi nói về cộng đồng người tỵ nạn cộng sản gốc Việt. Việt cộng là loài dã thú không hiểu tiếng người, không đáng trách. Đáng trách chẳng là chính chúng ta vì chúng ta lặp lại theo chúng trên các phương tiện truyền thông của ta. Vì vậy, chúng ta nên hết sức quan tâm TRÁNH XỬ DỤNG hay LẶP ĐI LẶP LẠI những từ ngữ sai lầm của Việt cộng!

Xin đóng ngoặc ở đây.

Nguyễn Thùy Dung

**Độc và cổ động
Vượt Sóng**

Ngụ ngôn đàn bà

* Trong đàn bà, tình bạn gần với tình yêu (*Thomas Moore*)

* Gió thay đổi chiều mỗi ngày, người đàn bà thì thay đổi mỗi giây (*tục ngữ Tây Ban Nha*)

* Khí giới của đàn bà là những giọt nước mắt (*Shakespeare*)

* Đàn bà hoàn toàn thấy rõ rằng họ càng vâng lời bao nhiêu thì họ càng chỉ huy bấy nhiêu (*Jules Michelet*)

* Khi chúng ta không theo hút được người đàn bà thì đừng đeo đuổi họ nữa. Người đàn bà chỉ bị chinh phục khi người đàn ông đủ sức hấp dẫn họ. Một khi họ thấy bị đeo đuổi, họ sẽ từ khước (*Krassovsky*)

Ngụ ngôn đàn ông

* Người đời thường nói đàn ông là chủ gia đình, nhưng thực ra họ là tên nô lệ của gia đình (*Alphonse Kaar*)

* Người đàn ông lương thiện có thể yêu như một người điên, nhưng không thể yêu như một người ngu (*La Rochefoucauld*)

* Người đàn ông mỗi khi đã bị tình yêu xâm chiếm thì không khác gì ngọn đèn lồng chỉ còn sáng mỗi một bên (*Louis De Robert*)

* Người đàn ông thành thật yêu người đàn bà không phải đòi hỏi người đàn bà yêu mình, mà chỉ muốn làm sao cho mình yêu được người đàn bà ấy thôi (*André Roussin*)

* Mỗi người đàn ông là một cuốn sách nếu ta biết đọc nó (*William Ellery Channing*)

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Kính gửi đến a/c Nguyễn Duy Hoan và tang quyến, g/d
tôi vừa nhận được tin:

Cụ bà Anna Nguyễn Thị Ngõi

vừa đi viếng Cụ Ông
Xin nguyện cầu hai Cụ sớm đoàn tụ nơi cõi vĩnh hằng

Thành kính
G/d Đào Kim Quang

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Chúng tôi nhận được hung tin:

Cụ bà Anna Nguyễn Thị Ngõi

vừa lìa trần tại Việt Nam ngày 31.03.2014
Hưởng thọ 98 tuổi

Thay mặt BCH/HNVVN, BDH/NVN, BGV-LVN/NVN xin
thành kính phân ưu cùng ô/b Nguyễn Duy Hoan
và tang quyến.

Nguyện cầu linh hồn Cụ Bà sớm về cõi Thiên Đàng.

Nguyễn Huỳnh Phương

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Nhận được tin Cụ Bà:

Cụ bà Anna Nguyễn Thị Ngõi

vừa được Chúa gọi về từ Việt Nam.

Trong niềm tin vào Chúa Kitô Phục Sinh, gia đình cháu
xin thành kính phân ưu đến chú Nguyễn Duy Hoan và
tang quyến. Chúng cháu cùng hiệp ý cầu nguyện cho
linh hồn Cụ Bà Anna được sớm hưởng hạnh phúc trên
Thiên Đàng.

Thành kính
G/d Nguyễn Thanh Nam & Nguyễn Thị Kim Chi

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Gia đình chúng em xin chia buồn cùng anh chị Nguyễn
Duy Hoan và tang quyến
Cùng hiệp ý cầu nguyện cho Cụ Bà

Anna Nguyễn Thị Ngõi

sớm về hưởng Nhan Thánh muôn đời

Thành kính

Gia đình Lương Hải Thoa

THÀNH KÍNH CHIA BUỒN

Chúng tôi vừa nhận được tin buồn:

Cụ Bà Anna Nguyễn Thị Ngõi

Thân mẫu ông Nguyễn Duy Hoan, qua đời tại VN ngày
31.03.2014

Hưởng thọ 98 tuổi.

Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy xin thành
kính chia buồn cùng ô/b Ng. Duy Hoan và tang quyến.
Nguyện xin Thiên Chúa đón nhận linh hồn Cụ Bà vào
Nước Hằng Sống.

BCH/HCN

THÀNH KÍNH CHIA BUỒN

Xin thành kính chia buồn cùng gia đình
ô. Nguyễn Duy Hoan.

Nguyện cầu Cụ Bà

Anna Nguyễn Thị Ngõi

sớm về Nước Chúa

Gia đình Tôn-thất Sơn

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Xin thành kính phân ưu cùng gia đình
a/c. Nguyễn Duy Hoan. Nguyện cầu Cụ Bà

Anna Nguyễn Thị Ngõi

sớm được Chúa đón nhận
Phạm Sĩ Việt

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Thay mặt Hội AHQCC/VNCH & HD thành kính phân ưu
cùng ô/b. Nguyễn Duy Hoan và tang quyến
Nguyện xin Thiên Chúa sớm đưa linh hồn Cụ Bà

Anna Nguyễn Thị Ngõi

về hưởng Nước Trời

Xử lý thường vụ Vũ Đức Hiền

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Rất xúc động nhận được hung tin:

Bác sĩ Lê Văn Vinh

vừa mất phần vào ngày 28/1/2014 tại Lillestrøm.

Chúng tôi xin chia buồn cùng chị Lê Văn Vinh cùng các cháu và gia đình. Cầu nguyện hương linh anh Vinh sớm vãng sanh cõi Phật.

Hồ Văn Muôn
Phí Ngọc Hải
Trần Đăng Vinh
Nguyễn Tấn Vinh
Phạm Ninh

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin:

Cụ ông Phêrô Trần Đức Tô

được Chúa gọi về ngày 16.05.2014.

Thành kính phân ưu cùng
anh chị Trần Đức Nghĩa và tang quyến.

Nguyện cầu cho linh hồn Cụ Ông Phêrô sớm hưởng
cõi phúc trên nước Chúa.

Ban Chấp Hành
Hội Người Việt Ty Nạn tại Nauy

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn:

**Cụ bà Nguyễn Thị May
Pháp danh Vạn Hương**

Thân mẫu của các anh Nguyễn Ngọc Lâm, Nguyễn
Ngọc Luận, Nguyễn Ngọc Đen
đã từ trần tại Bergen ngày 02.02.2014.
Hưởng thọ 79 tuổi.

Thay mặt BCH/HNVVN xin thành kính chia buồn cùng
các anh và tang quyến.
Nguyện cầu hương linh Cụ Bà sớm về Cõi Phật.

Phạm Sĩ Việt

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ

- Quý Cộng đoàn Công giáo thuộc các Giáo xứ
- Cá nhân và gia đình bạn bè gần xa
- Cùng thân bằng quyến thuộc tại Việt Nam cũng như ở Na Uy

Đã gửi điện thư, điện thoại chia buồn, thăm viếng, phúng
điếu, hiệp thông cầu nguyện và tiễn đưa linh cữu thân
phụ, nhạc phụ, ông nội, ông ngoại của chúng tôi là:



Phêrô Trần Đức Tô

về Nước Chúa ngày 16-05-2014,
hưởng thọ 99 tuổi, đến nơi an nghỉ
cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối chắc khó
tránh nhiều sơ sót, kính mong quý
vị niệm tình miễn thứ cho.

Tang gia đồng bái tạ:

Trưởng nữ Trần Thị Tâm chồng và các con ở Việt Nam

Thứ nữ Trần Thị Tư chồng và các con ở Việt Nam

Thứ nữ Trần Thị Thiện chồng và các con ở Việt Nam

Thứ nam Trần Đức Toàn vợ và các con ở Nauy

Thứ nam Trần Đức Thành vợ và các con ở Nauy

Thứ nam Trần Đức Nhân vợ và các con ở Nauy

Thứ nam Trần Đức Nghĩa vợ và các con ở Nauy

Thứ nam Trần Đức Lễ vợ và các con ở Nauy

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Rất thân đến g/d a/c Ng. Ngọc Lâm & Ng. Thị Chương,
Ng. Ngọc Thanh & Ng. Thị Hồng, Ng. Ngọc Luận, Ng.
Ngọc Đen & Huỳnh T. Ngọc Trang cùng tang quyến.

Vô cùng thương tiếc và đau buồn nhận được tin:

**Cụ Bà Nguyễn Thị May
Pháp danh Vạn Hương**

đã ra đi.

Nguyện xin hương linh Cụ Bà sớm về nơi vĩnh hằng.

Nguyễn Châu Tùng

Việt Nam Tôi Đâu

08.2011

Việt Khang

Am Dm Am F

Việt Nam ơi! Thời gian quá nửa đời người và ta đã tỏ tường

Dm 3 Esus⁴ E 3 Dm

rồi ôi cuộc đời ngày sau tàn lửa khói. Mẹ Việt Nam đau từng cơn xót da nhìn

Am 3 F Dm 3 E⁷ Am

đời người lầm than đói khổ nghèo nàn kẻ quyền uy giàu sang đối gian. Giờ

F C 3 F A⁷

đây Việt Nam còn hay đã mất mà giặc Tàu ngang tàn trên Quê Hương

Dm 3 G Em

ta. Hoàng Trường Sa đã bao người dân vô tội chết ngậm

G 3 E⁷ Am 3 C 3

ngùi vì tay súng giặc Tàu. Là một người con dân Việt Nam lòng nào làm

Dm 3 B^b 3 Em G 3

ngơ trước ngoại xâm người người cùng nhau đứng lên đáp Lời Sông

C E 3 Dm 3 B^b 3

Núi. Từng đoàn người đi chẳng nề chi già trẻ gái

Am 3 Em 3 Dm Em 3

trai giơ cao tay chống quân xâm lược chống kẻ nhu nhược bán nước Việt Nam.

**REGN
SKAP
4U**

AUTORISERT REGNSKAPBYRÅ

VĂN PHÒNG KẾ TOÁN 4U



BESØKSADRESSE

* Regnskap 4U AS
Storgata 11
2000 Lillestrøm

Telefon : 63 80 33 58
Mobil : 92 81 69 48
Epost : post@regnskap4u.no

* Regnskap 4U AS Fredrikstad
Østkilen 3
1621 Gressvik - Fredrikstad

Telefon : 85 39 14 65
Epost : arnfinn@regnskap4u.no

www.regnskap4u.no

PHƯƠNG CHÂM PHỤC VỤ LÀM VỪA LÒNG KHÁCH HÀNG :
TÍN CẦN – TẬN TÂM – CHUYÊN NGHIỆP

CHUYÊN LO:

KẾ TOÁN, KHAI THUẾ, TƯ VẤN DOANH NGHIỆP

- Kinh nghiệm
- Giá phải chăng
- Đúng hẹn
- Nhân viên giỏi
- Sẵn sàng
- Phục vụ ân cần

REGNSKAP 4U - kiến thức của chúng tôi - an toàn của quý vị!
Regnskap 4U AS – Vår kunnskap – Din trygghet!

* Storgata 11 - 2000 Lillestrøm - Tel. 63 80 33 58

* Østkilen 3 - 1621 Gressvik - Tel. 85 39 14 65



Norges Autoriserte
Regnskapsføreres Forening

Regnskap 4U AS 2004–2010 • Designet av RECNT

**SỬA XE
Ở ĐÂU
GIÁ RẺ
HƠN?**

Trên 10 năm kinh nghiệm
bảo trì và sửa chữa các loại xe

- Nhận làm giàn đồng
- Chà rỉ sét
- Gõ nắn móp méo
- Sơn
- EU kontroll
- Godkjent bilverksted

Liên lạc với **Quang Lê (Dan):**

Grenseveien 69, 0663 Oslo, mob. 413 10 930

GIÁ ĐẶC BIỆT CHO ĐỒNG HƯƠNG

627

KIM DUONG
JAKOBSBRATAN 16
2008 FJERDINGBY

B-post

Returadresse:

DVFF-Norge
Torggata 31
0183 Oslo



ADRESSATEN
BETALER
FOR SENDING
I NORGE

DISTRIBUERES AV
POSTEN NORGE

RECENT



Cơ sở thiết kế, quảng cáo và in ấn do người Việt điều hành. Chuyên cung cấp các dịch vụ design, layout và in ấn trên mọi chất liệu.

Đặc biệt ưu đãi giá cho các hội đoàn, công ty, doanh nghiệp Việt Nam hoặc người đồng hương. Chúng tôi hy vọng sẽ mang lại sự hài lòng tốt nhất cho quý khách.

Sản phẩm và công việc của chúng tôi rất đa dạng, xin truy cập website để biết thêm chi tiết và tìm được sự lựa chọn thích hợp cho nhu cầu của quý vị.

Nhanh, Chất lượng, Uy Tín, Tận tình và Chu đáo là tiêu chí của chúng tôi!

- ▶ Logo
- ▶ Poster
- ▶ Website
- ▶ Thực đơn
- ▶ Bảngôn
- ▶ Bảng hiệu

- ▶ Đền can xe
- ▶ Hộp đèn
- ▶ Chữ nổi
- ▶ Báo
- ▶ Tờ rơi
- ▶ Tạp chí

RECENT
– brenner for nye idéer

Recent as · Ole Deviks vei 30, 0666 Oslo
Tlf: 22 33 22 02 · E-post: post@recent.no

Quý khách tìm Recent trên website:
www.recent.no